

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/42 • 30 Ekim 2009 • 1 TL

**Tasfiye planı şovenist kudurganlık
eşliğinde uygulanmaya çalışılıyor...**

KÜRT ULUSUNA ÖZGÜRLÜK!

Eşitlik, Kardeşlik,

Gönüllü Birlik!

Bağımsız Devrim

**Eşitlik, özgürlük, kardeşlik için
mücadeleyi yükseltelim!**

İÇİNDEKİLER

“Açılım süreci”nin	
ölü doğma ihtimali güçleniyor....	3
Hezeyana dönüşen “Kürt açılımı”	4
“Açılım” eşliğinde	
devlet terörü sürüyor	5
MKEK silah üretimi için 300 milyonluk	
yatırım planlıyor...	6
Domuz gribi mi,	
ilaç tekellerinin kârı mı..	7
İ25 Kasım uyarı grevine	
hazırlanalım!.....	8
25 Kasım’a doğru şube ve işyerlerinden	
yansıyanlar.....	9
Kapitalizmin krizi devam ediyor, işsizler	
ordusu büyüyor! ...	10
Entes direnişinden...	11
Kent AŞ işçileriyle dayanışma	
eylemlerinden.....	12-13
Sınıf hareketinden...	14-15
Gençlik çalışmasının	
güncel sorunları	16-18
Gençliğin faaliyetlerinden.	19-20
İzmir Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı	
MNA taşeron işçileriyle konuştuk....	21
Honduras halkının cunta	
karşısı direnişi sürüyor!	22
NATO Savunma Bakanları’nın	
Bratislava Toplantısı.....	23
Dünya işçi ve emekçi	
hareketinden.....	24-25
Sermaye meslek odalarını denetimi altına	
almak istiyor.....	26
EMO “Yetkin, Yetkili ve Uzman	
Mühendislik Kavram ve Uygulamaları	
Kurultayı” düzenledi	27
“Demokratik Türkiye ulusu” hakkında	
birkaç söz -I- M. Can Yüce-....	28
Hrant Dink davasında kontrgerilla	
hukukîleşmeye devam ediyor.....	29
Hasta tutsaklara özgürlük!.....	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/42 ● 30 Ekim 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten Özdoğan

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul

Tel: 0 (212) 621 74 52 - Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net / kizilbayraknet@gmail.com

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan

Kapitalist sistem gençliğe geleceksizlikten başka bir alternatif sunmuyor. Kapitalizmin krizinin faturasını en ağır şekilde ödeyen kesimlerden birisi de gençliktir. Çünkü kapitalizm işsizlik, yoksulluk ve sefalet üretir. Milyonlarca genci yozluğa ve bataklığa sürükler.

Gençlik içinde diplomalı işsizler ordusunu oluşturan üniversiteli gençlik ise sadece geleceksizlikle değil aynı zamanda anti demokratik, bilimsel olmayan, ezbere dayalı bir eğitim sistemiyle de kuşatılmıştır. Üniversitelerde gençliği baskı altına almanın diğer bir adı ise YÖK'tür.

6 Kasım günü ülkenin dört bir yanında gençlik kitleleri alanlara çıkarak paralı eğitime, özelleştirmelere, yasak ve baskılara, faşist saldırılara, soruşturmalara, işsizliğe ve geleceksizliğe karşı taleplerini haykıracaklar. Genç komünistler de eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitimin, özgür bir üniversitenin, gençliğin geleceğinin sosyalizmde olduğunu dile getirerek gençliği devrim ve sosyalizm mücadelesine çağıracaklar.

Alevi örgütleri 8 Kasım günü Kadıköy'de “Eşit yurttaşlık hakkı” taleplerini dile getirmek için miting düzenleyecekler. Demokrasi ve laiklik için İstanbul'da biraraya gelecek olan Alevi işçi ve emekçiler taleplerini bir kez daha haykıracaklar.

Geçen yıl Ankara'da gerçekleştirilen kitlesel mitingin ardından düzen güçleri konuyu gündemine alarak, farklı söylemlerle ama özünde aynı mantıkla Alevi kültürünün gericileştirilmesi, Aleviler'in muhalif niteliğinin yok edilmesi, düzene yedeklenmesi için çaba harcamaya başladılar.

Ancak sermaye devleti Alevileri potansiyel tehlike ve düşman olarak görmeye devam etmektedir. Aleviler, yıllardır mezheplerinden dolayı baskı görmektedirler. Zorunlu din dersleriyle, ibadetlerinin tanınmamasıyla, Sünni propagandasıyla, köylerine zorla dikilen camilerle, inançlarının yok sayılmasıyla çeşitli biçimlerde engellenmektedirler.

Bugün sermaye devletinin var olduğunu iddia ettiği laiklik sözde bir laikliktir. Sermaye devleti diyanet işleri kurumuyla, zorunlu din dersleriyle, devletin dinini Sunni mezhebi olarak tanımlamakla, maaşa

bağladığı onbinlerce din adamıyla dinsel gericiliği bizzat örgütlemektedir.

Alevi işçi ve emekçiler devletin sahte açılımlarına ve çözümlerine kanmamakta, demokrasi ve laiklik mücadelelerine devam etmektedirler. Çünkü bugün Alevilere yönelik baskı, demokrasi ve laiklik mücadelesinden ayrı düşünülemez. Ancak, devlet ve din işlerinin tam olarak ayrıldığı, diyanetin dağıtıldığı, zorunlu din derslerinin kaldırıldığı, devletin kurumlarından maaşlı din adamlarının arındırıldığı, hiçbir dinsel faaliyete devlet yardımının yapılmadığı vb. istemler, ancak demokrasi ve gerçek laiklik mücadelesinin tek tutarlı temsilcisi devrimci işçi sınıfının öncülüğünde bir mücadele ile elde edilebilir.

Sınıf devrimcileri İstanbul'da 8 Kasım mitingine bu bakış ve bilinçle hazırlanacak, tüm işçi ve emekçileri mücadeleye çağıracaklar. Sınıf devrimcileri bugünden buna uygun bir hazırlık yaparak tüm güçleriyle, talep ve pankartlarıyla, enerji ve coşkularıyla Kadıköy'de olacaklar.

Kitapçılarda...

Ücretsiz PDF Kitap Alevi - https://rantey.org

“Açılım süreci”nin ölü doğma ihtimali güçleniyor...

Abdullah Öcalan’ın çağrısıyla Kandil ve Mahmur kampından gelen “barış grupları”nın ülkeye girişi ve serbest bırakılmaları, Kürt halkı tarafından tam bir zafer havasında karşılandı. Bu ise, grupların yola çıktıkları anda oluşturulan “açılım süreci artık yeni bir evreye girdi” beklentisinin boşa düşmesine yetti. Zira on binlerce Kürt emekçisinin yollara dökülüp meydanları doldurarak PKK’lileri karşılaması, düzen cephesinden hızla tırmanan bir gerici reaksiyonun kaynağı oldu. Bu da haliyle “açılım”ın barış ve kardeşlik masallarının sonu demekti.

Kürt halkının coşkulu ve kitlesel gösterilerinden meydan okuma sonucu çıkaran düzen güçleri, ortak bir tutumla seslerini yükselttiler. Başta tüm bir süreç boyunca şovenizmin bayraktarlığını yapan MHP ve CHP gibi düzen partileri, bu durumu cumhuriyete karşı bir kalkışma olarak değerlendirdiler. Akabinde ise “şehit aileleri dernekleri” harekete geçirilerek ülke çapında gerici gösteriler düzenlendi. Bu gerici gösterilerde, çocuklarını kirli savaşta kaybetmiş olan aileler ön saflara sürüldü. Bu ailelerin vatan-millet edebiyatıyla savaşa gönderilmiş olan çocuklarının neden öldürüldüğü yönündeki sorgulamaları, gerici kışkırtmaya malzeme edildi. Bu kışkırtmalarda sahne alan sol kılığına girmiş ırkçı-faşistler ise özellikle dikkati çektiler. İdam ipli afişleriyle sokaklarda boy gösteren bu faşist guruh, tam bir kudurganlık örneği sergiledi.

Fakat bu faşizan kudurganlığın yolunu açan esasta AKP hükümetiydi. Tayyip Erdoğan ve AKP yönetimi, daha Kürt halkının görkemli gösterileri gerçekleştiği sırada, ortaya çıkan tablodan devlete yönelik ağır bir tehdit gördüler. AKP hükümetinin bu çıkışını cumhurbaşkanı ve ordunun çıkışları izledi. Sonuçta sağlı-sollu burjuva siyasetiyle birlikte devletin her kademesi istisnasız tek bir cephede buluşarak Kürt halkına ve DTP’ye haddini bildirdi, hizaya gelme çağrısı yaptı. Son sözü ise yine Tayyip Erdoğan söyledi ve yapılan gösterilerin güven bunalımı doğurduğunu ifade ederek bunalım aşılana kadar “açılım”ı ara verileceğini duyurdu. Ayrıca gelmesi planlanan yeni grupları yine benzer gösterilerle karşılamakta ısrar gösterilmesi halinde, ülkeye girişlerine izin verilmeyeceğini kesin bir dille ifade etti. Dahası, sadece sürece ara vermekle kalınmayacağını aynı zamanda sil baştan yapılabileceğini söyleyerek tehdidin dozunu daha da yükseltmiş oldu.

Böylelikle “açılım süreci”, tam herşey yeniden yoluna girdi, süreç hız kazandı denilirken, tıkaandı ve tümünden kesilme tehlikesiyle yüz yüze kaldı. Kuşkusuz bu çerçevede Tayyip Erdoğan tarafından ifade edilenler henüz bir gözdağıdır. Fakat, bu kadarı dahi Kürt sorununun çözüleceği biçiminde büyük beklentilere dayanak yapılan “açılım süreci”nin bir nihayete varmasının çok zor olduğunu ortaya koymaya yetmektedir. Zaten “açılım”ın temel hedefi Kürt sorununu çözmek değil, çözüyormuş gibi yapıp PKK’nin askeri varlığını tasfiye etmek ve bu suretle de Kürt halkı üzerinde devlet otoritesi kurmaktır. Ancak bu son olayın da gösterdiği gibi, düzen için çözüyormuş gibi yapmak dahi öyle kolay uygulanabilir bir politika değildir. Çünkü karşısında özgüveni yüksek ve morali güçlü bir Kürt hareketi vardır. Bunun için Kürt sorununun çözümü

doğrultusunda somut bir adım olmaksızın ülkeye gelen PKK’li grupların karşılanması dahi devlet açısından büyük bir zafiyet görüntüsüne ve büyük bir krize dönüşebilmektedir. Zira, tüm bunlar Kürt halkının mücadeleye olan inancını, özgüvenini ve moral değerlerini güçlendirmekten başka bir sonuç doğurmamaktadır.

Oysa bundan on yıl önce Öcalan’ın yakalanışı ve İmralı savunmalarının siyasal ve moral çöküntüsü altında, yine Öcalan’ın talimatıyla ülkeye giren “barış grupları” yaka paça tutuklanıp onlarca senelik hapis cezalarına çarptırılmıştı. O zaman devlet Öcalan’ın yakalanmasının ardından elde ettiği siyasal ve moral üstünlüğe dayanarak PKK’yi tasfiye edebileceği beklentisi içerisindeydi. Zaten Öcalan da, PKK’ye devletin adım atmasının beklenmemesini, gerillanın ülke dışına çıkarılması ve benzer yollarla devlete güven verileceğini, böylelikle de silahlı güçlerin de tasfiye edilerek çözüm yolunun açılacağını söylüyordu. O dönem içerisinde gönderilen “barış grupları”nı eğer hapse atmak yerine pişmanlık vb. adlar altında dahi olsa serbest bırakmış olsaydı süreç bugün devletin istediği biçimde gelişebilirdi belki. Fakat devlet o dönem kendisi açısından bu uygun koşulları değerlendiremedi. Sonuçta Kürt hareketi gerek iç ve gerekse dış dinamiklerin etkisi altında toparlandı, kendisini buldu. Giderek düzeni her bakımdan zorlayan ve bir yerden sonra da seksen yıllık inkar ve imha çizgisini iflasla yüz yüze bırakan bir noktaya gelindi. Bu noktada ise, ABD emperyalizminin bölgesel planlarının gereklerinin de zorlamasıyla birlikte, bugün uygulamaya sokulan “açılım” gündeme girdi. “Açılım süreci”nin başlatılmasının öncesinde ABD ve İsrail’in desteğiyle Kürt hareketi kısıp alınıp ezilmeye çalışılarak çözüm için uygun siyasal ve moral koşullar yaratılmaya çalışılsa da başarılı olunamadı. Kandil’e düzenlenen operasyon bu kapsamdaydı, fakat bu tam bir fiyaskoya dönüşerek ters tepmiştir. 2009 yerel seçimleri de bu aynı amaç doğrultusunda değerlendirilmeye çalışılmıştır, fakat bu hesabın da boşa çıktığını biliyoruz. Sonuçta tasfiye planı bu koşullarda uygulanmak zorunda kalındı.

Sorun sadece Kürt hareketinin güçlü bir moral özgüvene sahip olması da değildir. Diğer tarafta aynı zamanda yıllar boyunca devlet tarafından sistematik olarak örgütlenen şoven kampanyalarla zehirlenmiş ve kültür, dil, din, ırk, toplum, mezhep ayrıştırmalarıyla

Devletin attığı göstermelik adımlar, Kürt halkının atılan her adımı mücadelesinin ürünü olarak gören güçlü özgüveni ile birlikte toplumun bu kesimlerinde büyük bir gerici reaksiyona dönüşerek hükümete yönelmektedir. Her ne kadar devlet toplum nezdindeki bu gerici reaksiyonu Kürt hareketini terbiye etmek için kullansa da, bunun aynı zamanda kendisini vuran ve süreci yönetmesini zora sokan bir silah olduğunun da farkındadır. Bu nedenle bu çerçevede hareket ederken ihtiyatı da elden bırakmamaktadır.

İşte bu koşullarda “açılım süreci”nin gerçek amacı olan tasfiye yolunda atılan böylesine kritik bir adım dahi sarsıcı sonuçlar doğurabilirdi. Oysa devlet cephesi, bu ilk PKK’li grupları sınırda karşılayarak sorunsuzca ülkeye girişlerini sağlayarak yeni grupların gelişinin önünü açmak ve böylelikle PKK’nin askeri varlığının tasfiyesini başlatmak niyetindeydi. Devlet ve hükümet adına konuşan birçok yetkili bu niyeti alanen ortaya da koydular. Örneğin İçişleri Bakanı yeni grupları beklediklerini ve kısa sürede bu sayının 150’yi bulabileceğini söyledi. Ancak belirttiğimiz gibi, ilk grupların geliş devlet için iyi niyet gösterisinden ziyade, Kürt halkının mücadele gücünün görkemli bir gösterisine dönüştü. Bu da haliyle atılan adımları boşa düşürdü.

Bu noktadan sonra devlet cephesi yeni grupların ülkeye girişlerindeki karşılamaları “makul” sınırlara çekmeye çalışmaktadır. Fakat bunu yapabilmek öyle kolay değildir. Çünkü, hem bir yandan PKK’lileri ülkeye dönmeye teşvik edecek düzeyde bir olumlu tablonun yaratılması bir ihtiyaçtır, hem de bunu yaparken Kürt hareketinin özgüvenini yükseltecek bir tablonun oluşturulmasına engel olunması gerekmektedir. Diğer yandan ise toplumun şovenizmle zehirlenmiş kesimlerini bu amaçla kullanmak bir ihtiyaçtır, hem de bu kesimlerin tepkilerini belli bir sınırda tutmak gerekmektedir. İşte bu açılım sürecinin son derece hassas bir yoldan ilerlediğini göstermektedir. Devlet için bu noktada temel sorun inisiyatifi eline almak ve bugün olduğu türden bir zafiyet görüntüsüne engel olacak önlemleri almaktır. Ancak gerek kendi iç sıkıntıları ve gerekse de Kürt hareketi cephesindeki kontrolü güç mücadele dinamikleri dolayısıyla bunda başarı kazanması oldukça güç görünmektedir. Hatta bugün açılım sürecinin ölü doğması da hiç de zayıf bir ihtimal değildir.

Hezeyana dönüşen “Kürt açılımı”

“Barış grupları”nın gelişi Kürt hareketinin güç gösterisi eşliğinde şimdilik sona erdi. Gelişler sırasında ortaya çıkan tablo, düzen güçlerinde büyük rahatsızlık yarattı. Devlet grupların kitlesel gösterilerde karşılanmasına tahammülsüzlüğünü göstermekte gecikmedi. Düzen güçlerinin yaptığı her toplantı ve konuşmada “barış grupları” konusu gündeme geldi. Genelkurmay, Cumhurbaşkanı, hükümet, CHP ve MHP tarafından yapılan açıklamalarda Kürt halkı ve DTP “şov”, “provokasyon”, “şark kurnazlığı” yapmakla suçlanırken, DTP ise “*Halk barışa susamış. Barışa hepimizin ihtiyacı var*” dedi.

“Barış grupları”nı karşılamak ve destek vermek için Diyarbakır, Tunceli, İstanbul, Mardin, İzmir, Mersin, Adana, Şanlıurfa, Batman, Van, Hakkari, Bitlis, Iğdır, Ağrı, Kars, Muş ve Ardahan’da onbinlerce kişinin katıldığı eylemler gerçekleştirildi.

Kürt halkının “barış grupları”nı kitlesel ve coşkulu bir biçimde karşılaması, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’ü hayli kızdırdı. Gül, DTP’lileri “kendine gelmeye” ve “ölçsüz hareketlerden kaçınmaya” davet ederek, “*Görüntüler hoş görüntüler değil. Açık söyleyeyim; ben de bunları tasvip etmiyorum. Bunlar provokatif görüntülerdir. Bu tip işin ölçüsünü kaçırıcı davranışlarda bulunmayı tasvip etmem mümkün değildir*” dedi. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ise “*Süreci tahrik edenleri uyarıyorum*” dedi. Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek de, DTP’ye yönelik “şirret” açıklamasında bulundu.

Genelkurmay ise karşılama törenini “*Yaşananların kabulü mümkün değil*” diyerek karşıladı ve tahammülsüzlüğünü açığa vurdu. Dönenlerin askerlik durumunun inceleneceğini söyleyerek tehdit etti.

“*Hukuk nezdinde PKK bu operasyonla aklanmıştır*” diyen CHP lideri Deniz Baykal, Habur’da kurulan mahkemeyi eleştirerek PKK’lilerin serbest bırakılmasının “*hukuk sisteminin katledilmesi*” olarak yorumladı. Gerilimin yükselmesinde açıklamalarıyla önemli rol oynayan MHP lideri Bahçeli, benzer ırkçı-şovenist üslubunu sürdürerek, “*Sabrin zorlanması halinde, kendi mukaddesatına sahip çıkmak isteyecek olan Türk milletinin, bu uğurda neler yapacağını bilmek isteyenlerin milli mücadele yıllarının sayfalarına bakmaları hayırlarına olacaktır*” tehdidinde bulundu. Öte yandan MHP, 8 Kasım’daki kongre sonrası çeşitli illerde miting ve yürüyüşler düzenleme yönünde bir karar da aldı.

Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) da, “barış grupları”nın yargılanma süreci ile ilgili inceleme başlatarak, “*Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri tüm şüpheli ve sanıklar hakkında aynı biçimde uygulanmalıdır*” dedi.

Düzen güçlerinin DTP’ye ve Kürt halkına yönelik açıklamalarındaki saldırganlık Yargıtay’ın aynı günlerde aldığı kararla birlikte farklı bir boyut kazanıyor. “*Şehit edilen her asker için bir DTP’li öldürülsün*” çağrısı yapan Bolu Expres gazetesi yazarı Işın Erşen hakkında dava açılmasına yer olmadığına yönelik mahkeme kararını değerlendiren Yargıtay 8. Ceza Dairesi, “oy birliği” ile “kararın yerinde” olduğuna hükmetti. Kürt katliamına davetiye çıkaran bu kararın “oybirliği” ile alınmış olması açık bir mesaj niteliği taşıyor.

Öte yandan sermaye devletinin çanak tutmasıyla birçok yerde MHP, Alperen Ocakları, Şehit Aileleri Dernekleri, ADD ve Türk Solu’nun katıldığı bayraklı eylemler düzenlenirken, pek çok yerde linç girişimi

yaşandı, Kürtler’e yönelik saldırılar tırmandı.

Sömürgeci sermaye devletinin “Kürt açılımı”, geline yerde tam bir “hezeyan açılımı”na dönüşmüş bulunuyor. İşin bu noktaya gelmesinde Kürt halkının önemli bir payının olduğu tartışmasız bir gerçektir. Habur-Diyarbakır hattında yüzbinlerin sokağa dökülmesi Kürt halkının özgürlük istemine duyduğu özlemi, taşıdığı dizanizmi göstermektedir. Düzen güçlerinde sıkıntı yaratan da bu dinamizmdir.

Sömürgeci sermaye devletinin “Kürt açılımı” politikasının temel hedefi, iflas etmiş geleneksel imha, inkar ve asimilasyon politikalarının özüne dokunmamak, Kürt hareketinin çözülmesi ve mümkünse tasfiyesi kaydıyla sınırlı esnemeler yapmaktır. Yani bu süreçte devletin attığı ve atacağı her adımla Kürt hareketinin ve Kürt halkının denetim altına alınarak zayıflatılması amaçlanıyordu. Ancak bu son gelişmede de görüldüğü gibi, bunun çok da kolay olmadığı açığa çıkmaktadır. Düzen güçlerini asıl rahatsız eden, onları hezeyandan hezeyana sürükleyen de budur.

Sermaye devletinin yürütme organı AKP hükümeti, “açılımı” şimdilik durdurduğunu açıkladı. Ama Kürt hareketini “tasfiye” amacından vazgeçilmiş değil. Şimdi tüm düzen güçleri, Kürt halkını tehdit ediyor.

ABD patentli “Kürt açılımı” planının uygulanmasının zora girmesi, onun uygulanamayacağı anlamına gelmiyor. Zira PKK ve DTP’nin “açılım” planına yaklaşımı, esas olarak PKK’nin sürece dahil edilmesi-muhatap alınması biçimindedir. Eğer PKK ve Öcalan da bir biçimde bu sürece dahil edilir ve Kürt halkının “onuru”nu kırmayacak bir çözüm planı ortaya konulursa sorun kalmaz.

Zaten Kürt hareketi cephesinden yapılan açıklamalar ve ortaya konulan yaklaşım da esas olarak bu yönde olmuştur. Unutulmasın ki, “silahlı mücadele dönemi bitmiştir” düşüncesi, Öcalan’ın İmralı

savunmalarından başlayarak savunduğu temel bir görüştür. Sorun silahlı güçlerin tasfiyesinden ziyade bunun nasıl ve hangi koşullarda olacağıdır. Ama sonuçta PKK’nin tasfiye edilerek, Kürt halkının Kürt burjuvazisinin denetiminde düzenle barışık bir hatta tutulması hedeflenmektedir ki, bugün Kürt hareketinin de buna esastan bir itirazı bulunmamaktadır.

Bu, Kürt hareketine damgasını vuran düzen içi siyasal ufkun sınırlarını da ortaya koymaktadır. Hiç kuşku duyulmasın ki, düzenin AKP eliyle attığı adımlar bugün için sonuç vermemiş ve Kürt emekçi halkı esas olarak PKK ve DTP’ye olan bağlılığını korumuşsa da, bu siyasal ufuk korunduğu müddetçe, Kürt hareketinin bir bunalımla karşı karşıya kalması kaçınılmazdır. Çünkü ABD’nin Kürt planı sadece basitçe silahlı güçlerin tasfiyesiyle sınırlı değildir. Silahlı güçler, Kürt halkı için bir direnç noktası olduğu ölçüde silahlı güçlerin tasfiyesi hedeflenmektedir. Fakat daha önemlisi, hareketin siyasal ufkunu belirleyen taleplerin ve siyasal çizginin boşa çıkarılması yoluyla, Kürt hareketinin ve elbetteki gerilla güçlerinin tecrit edilmesi ve siyasal olarak kötürümleştirilmesidir. Mevcut haliyle bunu zorlaştıran en önemli olgu, Kürt halkının, PKK’nin siyasal çerçevesini katbekat aşan güçlü ulusal mücadele dinamikleri ve daha da önemlisi büyük sosyal-sınıfsal enerjisidir. Kürt hareketini bugüne kadar ayakta tutan da esas olarak bunlar olmuştur.

Bugün sorun, bu imkanların bağımsız bir siyasal kimlik ve odak halinde örgütlenememiş olmasından kaynaklanmaktadır. Kürt işçi ve emekçilerinin parçası oldukları Türk işçi ve emekçileriyle devrimci bir sınıf bayrağı altında buluşamamaları, kendi çözüm programlarını ileri sürememelerine neden olmaktadır. Bundan dolayı Kürt hareketi kurulu düzenin sınırlarına hapsolmakta ya da düzen içi çözüm hayaline kapılmaktadır.

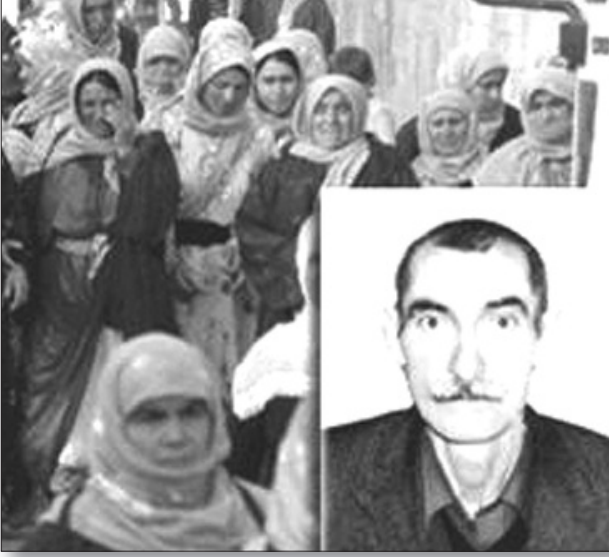
KESK’ten 8 Kasım Alevi mitingine destek

Alevi Bektaşî Federasyonu (ABG) Genel Sekreteri Kazım Genç ve Pir Sultan Abdal Küldür Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş 21 Ekim günü bir heyetle birlikte KESK Genel Merkezi’ni ziyaret etti.

Alevi örgütleri KESK’ten 8 Kasım’da İstanbul’da yapılacak olan “Büyük Alevi mitingi”ne destek olmalarını istedi. Kazım Genç, ziyarette yaptığı konuşmada geçen yıl Ankara’da yapılan mitingin ardından AKP hükümetinin “Alevi açılımı” yapmaya başladığını ve bu kapsamda Alevi Çalıştayları düzenlediğini söyledi. Bu çalıştayların Aleviler’in ihtiyaçlarına cevap vermediğini belirten Genç, “Çalıştaylar Brezilya dizisine dönüştü” dedi.

Görüşmede KESK Genel Başkanı Sami Evren de geçen yıl 9 Kasım’da yapılan mitingin Aleviler açısından tarihsel bir dönüm noktası olduğunu belirtti. KESK’in 8 Kasım’da Aleviler’in yanında olacağını, sorunların çözülmesi için birlikte hareket edilmesi gerektiğini söyledi.

“Açılım” eşliğinde devlet terörü sürüyor

PKK gerillaları ve mültecilerinin oluşturduğu barış grupları düzen cephesinde büyük tartışmalara sebep oldu. Barış gruplarının serbest bırakılacak olmasının açılımın parçası ve önceden mutabakata varılmış bir konu olduğu kuvvetle muhtemel. Ancak şovenizmin sözcülerini bir kenara bırakacak olursak sermaye düzenini esas rahatsız eden barış gruplarının kitlesel biçimlerde ve adeta şölen havasında karşılanmaları oldu. Bu sırada basına yansıyan iki haber ise açılımın kirli savaş ve şovenizm ile paralel ilerlediğini bir kez daha hatırlattı.

Kitlesel eylemlere yanıt aba altından sopa!

MHP ve CHP'nin alışıldık şoven tepkilerinin ardından Başbakan, Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay düzeyinde de Kürt halkının yüzbinlerle gerçekleştirdiği eylemler hedef alındı, tehditler savruldu. Devletin Kürt açılımının rantını yeme peşinde olan ve kontrolü kaybetmemek için çaba harcayan Erdoğan, DTP'yi hedef aldı ve eylemlerin süreci tehlikeye attığını savundu. Erdoğan “*Arzu etmeyiz ama bu işi tamamen sil baştan yaparız*” tehditlerini savurmaktan da geri durmadı.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ise “Bunlar provokatif görüntülerdir. Herkesin şöyle bir kendine gelmesini tavsiye ediyorum” diyerek kitlesel eylemlerden duyduğu rahatsızlığı dile getirdi. Genelkurmay'dan yapılan açıklamada ise “yaşananların kabul edilemez” olduğu söylendi.

Burjuva yazarların ağırlıklı bir kısmı da DTP'yi süreci baltalamakla, şova dönüştürmekle itham etti. Kürt halkının inkar ve imhasını hedefleyen sermaye devletinin sözcüleri bu açıklamalarla Kürt halkının mücadelesinden duydukları korkuyu da itiraf etmiş oldular.

Kirli savaş sürüyor!

Açılım tartışmaları ve barış grupları gündemde yerini korurken basına yansıyan iki haber devletin asıl niyetini de gösterdi. 21 Ekim günü Batman'da gözaltına alınan Resul İlçin polis tarafından katledilirken “Her şehit için beş DTP'li öldürülsün” diyen köşe yazarı hakkında takipsizlik kararı verildi.

Yerel Bolu Expres gazetesi yazarlarından Işın Erşen 7 Ekim 2007 günü Gabar'da 13 askerin ölmesi

üzerine yazdığı yazıda DTP milletvekillerinin, MYK üyelerinin ve Belediye başkanlarının isimlerini sıralamış, şu sözlerle DTP'lilerin öldürülmesi çağrısı yapmıştı:

“Türk Ulusu, işte karşında düşmanın. ‘PKK bölücü terör örgütüdür; onun mensupları da vatan hainidir’ demedikten sonra bunların topu Türk düşmanı olarak bundan sonra ‘sivil yurtsever’ unsurların hedefi olacaktır. Kahpece pusu kuran dağdaki teröristin peşinde koşmaktansa üç-beş mikrobu temizleyip bundan sonra bir bizden, beş sizden, tamam mı, devam mı? demek gerekir. Bunu yapacak ve diyebilecek yurtsever unsurlar da çıkar elbet. Toplumun arzusu, yoğun olarak bu yöndedir. Bundan böyle şehit edilen her güvenlik görevlisine karşın, bunlardan birinin aynı kaderi paylaşması toplumun çoğunluğunun isteği haline gelmiştir. Artık kangren olmuş uzuv veya uzuvların kesilip atılma zamanı gelip geçmiştir.”

Aslında devletin 30 yıldır sürdürdüğü politikaların yinelenmesinden ibaret olan bu satırlar tepki çekmiş ve DTP tarafından Bolu Cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunulmuştu. Savcılığın 6 ay sonra yazıda suç unsuru bulunmadığına dair kararına da itiraz edildi ve konu Düzce Ağır Ceza Mahkemesi'nde karara bağlandı. “*İncelenen soruşturma evrakına göre, itiraza konu kovuşturmayla yer olmadığına dair kararında isabetsizlik bulunmadığı anlaşılmakla,*

itirazın reddine karar verildi” denilerek verilen takipsizlik kararı kesinleştirilmiş oldu. Konunun kamuoyunda tepkiyle karşılanması üzerine Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin yargıtaya başvurdu ve dava Yargıtay 8. Ceza Dairesi'nde görüldü. Yargıtay yerel mahkemenin kararını onayladı ve oy birliği ile itirazı reddetti.

Karar çıktığı saatlerde Batman'da yaşanan bir cinayet mahkemenin verdiği kararın ne kadar da yerinde (!) olduğunu gösterdi. İnşaat işçisi Resul İlçin akrabası Mehmet İlgin ile birlikte üzerlerinde fazla sigara olması sebebiyle kaçakçılık iddiasıyla gözaltına alındı. İlçin'i ve İlgin'i İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götüren polisler İlçin'i yanlarına alarak binaya girdiler. 15 dakika sonra geri dönen polisler İlgin'e amcasının düşüp öldüğünü söylediler. Yapılan otopside İlçin'in kafasında ve vücudunda çok sayıda darp izi olduğu belirlendi.

Devlet açısından Kürt öldürmenin suç olmadığı zaten ortada. Demokrasi havarisi kesilen Erdoğan'ın Kürt halkının kadın-çocuk demeden katledileceğini meydanlarda söylediği, Uğur Kaymazlar'ın, Ceylan Önkollar'ın katledildiği bir ülkede bu kararın şaşırtıcı bir yanı bulunmuyor. Açılıma eşlik eden katliamlar sermaye devletinin çözümden bir halkın mücadelesini ezmeyi, inkar ve imha ederek tasfiye etmeyi anladığını bir kez daha gösteriyor.

Ceylan'ın katli GOP'ta lanetlendi

Ceylan Önkol'u anmak ve katillerden hesap sorma çağrısı yapmak için GOP BDSP tarafından 22 Ekim günü yürüyüş gerçekleştirildi.

Karadeniz Mahallesi'nde gerçekleştirilen yürüyüş için Mehmet Akif Caddesi Cenpaş Market önünde toplanılmaya başlandı. Yürüyüşte en önde “14 yaşındaki Ceylan Önkol Tabantepe Taburu'ndan atılan havan topu ile katledildi! Kirli savaş sürüyor... Çocuk katillerinden hesap soralım” yazılı Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu imzalı pankart açıldı.

BDSP flamlarının da taşındığı yürüyüş boyunca emekçilere dönük konuşmalar gerçekleştirildi, kirli savaşın devam ettiği vurgulandı.

Mehmet Akif Parkı'na gelindiğinde açıklama gerçekleştirildi. Açıklamada, gerçek barış ve hak eşitliğinin tüm işçi ve emekçi halkların kapitalist düzene karşı birlikte mücadelesi ile sağlanacağı vurgulandı. Emekçilere katliamlara sömürü ve talan düzenine karşı birlikte mücadele çağrısı yapılarak açıklama sonlandırıldı.

Çevrede toplanan emekçiler açıklamanın bitiminde alkışlarla ve sloganlarla destek verdiler, atılan sloganların ardından eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / GOP

Faşist çeteler sokaklara salındı...

ABD’de hazırlanan “Kürt açılımı” kapsamında Türkiye’ye gelen “barış grupları” Kürt halkının kitlesel ve coşkulu eylemleriyle karşılandı.

Hassas dengeler üzerinden şekillenen “açılım” sürecinde devlete güç ve prestij kaybettiren kitlesel karşılamalar karşısında Türk sermaye devleti saldırganlaştı. Devlet ve hükümet temsilcileri, DTP’nin “barış grupları”nın gelişini gövde gösterisine çevirdiği ve devletin tüm iyi niyetli adımlarını boşa düşürdüğü yönü açıklamalar yaptılar. DTP’yi “barış” sürecini baltalamakla suçladılar.

Kitlesel karşılamalar, Kürt halkının mücadelesinin sınırlandırılmayacağını bir kez daha göstermiş oldu. Bu tablodan rahatsız olan Tayyip Erdoğan, Avrupa’dan gelmesi beklenen “barış grubu”nun gelişinin iptal edildiğini söyledi. Aynı süreçte devlet düğmeye bastı ve faşist beslemeler bir kez daha sokağa salındı. Devlet Kürt hareketine gözdağı vermek için birçok yerde faşist çeteleri DTP’nin üzerine saldı, linç girişimleri örgütledi, şoven gösteriler düzenledi.

Türk sermaye devleti bir yandan şovenizmi tırmandırarak ve faşist güruhların iplerini salarak Kürt halkına gözdağı vermek derdinde.

Kuşkusuz Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikaları eşliğinde şovenizmin tırmandırılması da bir devlet politikasıdır. Şovenist histeri bilinçli bir biçimde azdırılarak, kardeş halklar arasında düşmanlık tohumları ekilmek istenmektedir.

Erdoğan, AKP’li milletvekilleri ve Genelkurmay da yaptıkları açıklamalarla şovenizmin tırmandırılmasına hizmet etmektedirler. Bugün devlet seferberlik halinde yüksek perdeden savurduğu tehditlerle Kürt hareketinin “şov” yaptığını propaganda etmektedir. Medyada ilk gün yer alan iyimser tablo bir anda yokolmuş, yerini faşist saldırılar ve şovenist gösteriler almaya başlamıştır.

Ağzı salyalı savaş çığırtkanları sokağa salındı!

Elazığ’da basın açıklaması yapmak isteyen DTP’lilere saldıran faşistler geri püskürtüldü. Ancak DTP’lilerin basın açıklaması engellenirken faşistler basın açıklaması düzenledi.

Konya’da DTP il binasına taşlı saldırıda bulunan ülkücü faşistler, binanın cam ve kapılarını kırdı. Yaklaşık 150 kişilik grup, sloganlar eşliğinde DTP il binasını akşam saatlerine kadar ablukaya aldı. DTP’lilerin il binasından yaptıkları sayısız çağrıya rağmen polisin gelmesi saatler aldı.

BBP’li faşistler Kent AŞ işçilerine saldırdı!

Alperen Ocakları üyesi faşistler ise, polisin yönlendirmesiyle direnişlerini Ankara’da Abdi İpekçi Parkı’nda sürdüren Kent AŞ işçilerine saldırdı.

İşçi ve emekçilerin, devrimcilerin her türlü meşru eylemine azgınca saldıran polis, faşist güruha müdahale etmedi. Linç girişiminin çok daha vahim sonuçlar doğurmadan faşistleri yatıştırmakla yetindi.

İstanbul, Çanakkale, Edirne, Afyon, Muş ve Yalova’da da MHP, Alperenler, ADD ve Türk Solu’nun katıldığı şoven eylemler örgütlendi.

Sermaye devleti şovenizmi körükleyerek ve faşistlerini sokaklara salarak Kürt halkına gözdağı vermek istemektedir. Düzenin manevralarının boşa çıkarılması, şovenizmin etkisizleştirilmesi için halkların sömürgeci ve sömürücü asalaklara karşı ortak mücadeleyi yükseltmesi gerekmektedir.

MKEK silah üretimi için 300 milyonluk yatırım planlıyor

MKEK (Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu) Genel Müdürü Ünal Sipahioğlu, “*Genel Müdürlüğümüz son yıllarda yaptığı atılımlarla 2008 yılında gerçekleştirdiği 560 milyon liralık üretimle, satışla Türkiye’nin 500 büyük sanayi kuruluşu arasında 98. sırada yer almıştır*” dedi. Sipahioğlu, Türk Silahlı Kuvvetleri’nin (TSK) ihtiyaç duyduğu askeri mühimmat ve malzeme üretimine yöneleceklerini, süper silah üretimlerine ağırlık vereceklerini söyledi.

300 milyonu silaha yatırmaktan bahseden Sipahioğlu, 2010 bütçesinden gerekli kaynağı alacağını özgüveniyle hareket ediyor. Zira 2010 bütçesinde silahlanma harcamalarına ayrılan pay daha da artırıldı.

Sermaye devleti işçi ve emekçilerden gaspettiği vergileri sınır içinde işçi ve emekçilere, sınır ötesinde ise ABD’nin hesabına bölge halklarına yönelik tehdit ve saldırı politikaları doğrultusunda militarizme ayırıyor. Bundan dolayı “savunma” adı altında silahlanmaya 16,4 milyar ayırmaktadır.

Savunma adı altında silahlanmaya yüzde 12,4 ile bütçede faizden sonra en büyük pay ayrılıyor. Her kurum için ayrı ayrı yapılan bütçe görüşmeleri, askeri harcamalar söz konusu olduğunda büyük bir gizlilik içerisinde yapılmaktadır. Örneğin MKEK’in 300 milyonluk silah yatırım programı genel bütçede yer almamaktadır.

Bütçe rakamları içerisinde askeri harcamalar gerçek değerinin çok altında gösterilmektedir. Bütçenin her maddesi emekçilerin temel ihtiyaçlarını belirleyen harcamaları sıkı mali denetim altına alırken, askeri harcamalara büyük bir esneklik tanımaktadır. Bunun nedeni bütçenin savaş ve saldırı konseptine uygun tanımlanmasıdır.

Sermaye iktidarı silahlanmaya önem vermektedir. Çünkü içinde işçi ve emekçilere, Kürt halkına, dışarda ise ABD hesabına bölge halklarına saldırganlığa hazırlanmaktadır. İşbirlikçilere ve uşaklara verilen görev budur.

Mart ayında Türkiye’ye gelen ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton’ın yaptığı açıklamalar da bu görevi gözler önüne sermektedir. Clinton, askeri harcamalara ilişkin bir dizi konunun altını çizmişti. Askeri harcamaların çoğalacağını, çünkü dünyanın sorunlu bölgelerinde, AB’nin savunulmasının Türkiye’ye düşeceğini belirtmişti.

İçerde işçi ve emekçileri baskı ve zorla bastırmak, yasaklarla susturmak istemektedirler. Ulusal özgürlük talebinden vazgeçmeyen Kürt halkını bekleyen ise bombadır, tanktır, mayındır, kurşundur...

İşbirlikçi sermaye devleti dışarda ABD emperyalizminin hesapları doğrultusunda uğursuz bir role hazırlanmaktadır. ABD emperyalizmine bölgede sınırsız hizmet, işçi ve emekçilere azgın saldırı, Kürt halkının inkar ve imhası... Onların “savunma” adı altında silahlanmaya önem vermesinin gerisinde dizginsiz saldırı, savaş ve terör yatmaktadır.

Domuz gribi mi, ilaç tekellerinin kârı mı!

Meksika’da görülen domuz gribi, bir salgın olarak tüm dünyaya yayılmaya başladı. Türkiye’de de görülen domuz gribi salgınının ülkeyi “tehdit” etmesi, salgının yayılma ihtimali, Ankara, İstanbul, Diyarbakır ve Konya gibi birçok ilde domuz gribi vakasına rastlanması sermaye hükümetini harekete geçirdi. Burjuva medya da konuyu gündemine taşıdı. “Türkiye’de domuz gribi alarmı” ve hastalığın “ölümcül” oluşu günlerce sermaye medyasında işlendi. Kapatılan okullar, tespit edilen vakalarla toplumda bir infial havası yaratılmaya başlandı.

Domuz gribi 13 Nisan günü Meksika’da görülürken gribin salgın halinde dünyaya hızla yayıldığı ifade edildi, Dünya Sağlık Örgütü’nün ve diğer yetkili kuruluşların uyarılarına konu oldu. O dönemde hükümet sözcüleri “Türkiye’de vaka yok, telaşlanmayın” türü açıklamalarla halkı sakinleştirmeye çalışıyorlardı. Ama domuz gribi virüsü durmuyordu, virüsün mutasyona uğradığı, kontrolünün artık çok zor olduğu, aynı salgının 1918’lerde milyonlarca insanı öldürdüğü haberleri medyaya yansıkça halkın tedirginliği yine yetkililer tarafından yatıştırılmaya çalışılıyordu. Hastalığın Türkiye’ye yurt dışından gelenlerde tespit edildiği, bunların da münferit olduğu ifade ediliyor, konu önemsizleştiriliyordu.

Ne olduysa 6 ay içinde oldu ve tam da ilaç tekellerinin domuz gribi aşısını piyasaya sürdüğü süreçte birden domuz gribi salgını Türkiye’yi tehdit etmeye başladı. Sağlık Bakanlığı, aşının 500 bin dozluk ilk partisinin 19 Ekim günü ülkeye geldiğini müjdeledi. Yani düğmeye basıldı, burjuva medya harekete geçirildi ve okullarda virüs bulunduğu, 2 binden fazla kişinin muayene edildiği, 500’ünde virüs teşhis edildiği öne çıkarıldı.

Toplumda panik havası yaratan Sağlık Bakanı Recep Akdağ, bir yandan 25 milyon doz domuz gribi aşısıyla ilgili sözleşmeyi bitirdiklerini ilan ederken diğer yandan da topluma korku salmaya devam ediyordu: “2010 domuz gribi yılı olacak, kitlesel ölümler olacak!”

Ama halkın paniklemeesi için bir neden bulunmuyordu. Zira bir yandan topluma panik pompalayan Recep Akdağ, diğer yandan olaya el koyduğunu iddia ediyordu. Tedbirler alınmış, 3 ayrı ilaç tekeline aşı siparişi verilmişti. Bu nedenle halk sakin olmalıydı, çünkü domuz gribi salgını dünyada en az hasarla atlatacak ülkelerden birisi de Türkiye idi!

Felaket tellalı Akdağ, 3 ayrı firmadan aşı aldıklarını, bu firmalardan biriyle anlaşmanın bittiğini, 25 milyon doz aşıyla ilgili sözleşmeyi tamamladıklarını, 18 milyon doz aşıyla ilgili olarak da anlaşmalarını bu ay içinde bitirebileceklerini, 6 ay içerisinde bu aşılarda Türkiye’ye geleceğini duyuruyordu.

İlaç tekelleri salgın hastalıkları kârlarını artırmanın bir imkanına çevirmekte gecikmemişti. Salgın tehlikesi karşısında ilaç tekellerinin mesailerini artırdığı, tamiflu ilacını üreten İsviçreli ilaç devi Roche’un şu ana kadar 658 milyon Euro’luk üretim gerçekleştirdiği, yıl sonuna kadar da yaklaşık 650 milyon Euro değerinde ilaç üretilip piyasaya sunmayı hedeflediği, A/H1N1’e karşı etkili olan bir diğer ilaç relenzayı üreten GlaxoSmithKline şirketinin bu yıl üretimini 3 katına çıkaracağı ve 190 milyon hastanın ihtiyacını karşılayacak üretim yapacağı, 60 milyon doz

domuz gribi aşısı siparişi alan Glaxo ilaç şirketinin, 1 sterline mal ettiği aşı için 6 sterlin fiyat belirlediği bilgileri basında yer alırken Akdağ, Türkiye’nin ilaç tekelleri için en uygun istismar alanı olduğunu kanıtlıyordu.

İlaç tekelleri sadece Türkiye’de değil tüm dünyada pazar paylarını artırmak için harekete geçmişti. Örneğin ABD yönetiminin, 195 milyon doz için 2 milyar dolar ayırdığı ve bu rakamın 5 milyar dolara çıkacağı söylenenler arasındaydı. Sadece aşı kampanyası için 4.8 milyon dolar harcandığı, insanlık tarihinin en büyük sağlık kampanyasının bütün dünyada yürütüldüğü dile getiriliyordu. Ülkeler, daha kampanya başlatmamışken, ilaç sektörüne gelecek dev bütçeler hazırlamakla meşguldü. Tamiflu ve Relenza gibi ilaçları üreten ilaç şirketlerinin hisselerindeki hareketlilik dikkat çekiyordu, olağanüstü kazanıyorlardı. Domuz gribi on milyarlarca dolarlık bir piyasa yaratıyordu! Zira şirketlerin şimdiden on milyar dolar civarında bağlantı yaptıkları yansıyanlar arasındaydı. Sadece İngiliz GlaxoSmithKline şirketinin 16 ülkeyle anlaşma yaptığı, bu sayının yakında 50 ülkeye çıkacağı söyleniyordu!

İlaç tekelleri domuz gribi salgını üzerinden kendilerine yeni ve kârlı bir alan açmaya çalışırken, Türk sermaye devletinin de buna çanak tutması, salgınla bir yandan panik yaratılmaya çalışılması ama diğer yandan da “salgın varsa çaresi de var” argümanının geliştirilmesi boşuna değildir.

Ancak kendisini sermayeye satmamış işin uzmanları çarpıcı başka gerçeklere de dikkat çekiyorlar. TTB’nin bir toplantısında konuşan HÜ İç Hastalıklar Uzmanı Prof. Dr. Murat Akova, ABD’de yapılan aşılarla yan etkileri için adjuvan adlı maddenin yasak olduğunu ama Türkiye ve Avrupa için hazırlanan aşılarla bu maddenin kullanıldığını ifade ediyor.

Akova, toplantıda konuyla ilgili görüşlerini şu şekilde ifade etti, “Aşılar içerisinde üç önemli madde var. Bunlardan birisi, antijen denilen vücutta esas bağışıklığı sağlayacak olan virüsün parçasını içeren kısım. İkinci madde ise ABD’de olmayan ve Avrupa’da olan adjuvan denilen ve aşının bağışıklık yapma gücünü artıran maddedir. Çok uzun yıllar aşılarla alüminyum bu amaçla kullanılmıştı. ABD, buna izin vermiyor. Çünkü, bazı iddialar var, ancak bunlar bilimsel olarak kanıtlanmış değil. Çok nadir olarak

alerjik reaksiyonlara yol açtığı, bazı romatolojik hastalıklar gibi istenmeyen bazı yan etkilere yol açtığı öne sürülüyor. Bu nedenle de ABD’de hukuki olarak sorumlu tutulan çok sayıda dava olduğu için bu maddenin aşılarla konulmasına izin verilmiyor. Üçüncü madde ise cıvalı bir bileşik. Aşının, başka mikroplarla kontamine olmasını, bulaşmasını engelleyen koruyucu bir madde. ABD’deki aşıların içerisinde bu da yok. Arka arkaya çok dozda aşı yaptığınız takdirde, vücutta birikip özellikle çocuklarda bir takım rahatsızlıklara yol açabiliyor, ancak tek doz yapımında bir sorun yok.”

Görüldüğü üzere sermaye hükümeti ve devlet yetkilileri aşı üzerine yürütülen tartışmaları hiç önemsemedi. Almanya’da ve ABD’de tepkiler yükseliyor ama Türkiye’nin umrunda bile değil. Alman sağlık uzmanları aşının kanser yaptığını söylerken ABD’de avukatlar kampanyanın durdurulması için dava açıyorlar. Aşının özellikle beyin üzerindeki etkilerine değiniliyor, felce ve muhtemel ölümlere işaret ediliyor, çocuklarda ciddi nörolojik sonuçlara yol açacağı, astım hastası edeceği, aşılarla kanserli hücreler kullanıldığı, katkı maddelerinin ölümlere bile yol açabileceği, yeterli testlerin yapılmadığı gibi itirazlar yükseltiliyor ama halkının kanını sudan ucuz gören Türk devleti tüm bunları ciddiye bile almıyor. Hatta bazı uzmanların aşının domuz giribinden daha ölümcül olduğu uyarısı dikkate dahi alınmıyor.

Tüm bunlar aşının doğrudan etkileri. Ancak aşının teslim alma ve saklama koşullarının vahameti en az aşının etkileri kadar korkunç. Mesela Sağlık Bakanlığı Hıfızısıhha Başkanlığı’nda başta domuz gribi ve AIDS gibi riskli numunelerin muhafaza edildiği biyo-güvenlik kabininin uygunluk belgesi yok. Buz akülerde gelmesi gereken domuz gribi ve AIDS numuneleri kargoyla geliyor. Numuneler ise yerlerde. Türkiye’nin en riskli merkezinde, doktor ve ziyaretçilerin koruyucu maskeleri dahi yok.

Bu, riskli numunelerin virüsleri dışarıya sızmış olabileceği gibi, numunelerin kimyasal yapıları da çözülmüş olabilir anlamına gelmektedir. Bu durumda, kimin domuz gribi olup olmadığının sağlıklı olarak tespit edilebilmesi mümkün değil. Ama zaten bu kimin umurunda. Sermaye devleti için önemli olan salgın hastalıklar ve tedavisi falan hiç değil. Onların tek derdi ilaç tekellerinin sefil kârı.

25 Kasım uyarı grevine hazırlanalım!

Grevi adım adım örelim!

Ağustos ayında başlayan toplu görüşme sürecinde sermaye hükümeti bir kez daha kamu emekçilerinin taleplerini karşılamak istemedi. Kamu emekçilerinin sosyal haklarına, işgüvencesine, emeklilik ve sağlık hakkına göz diken sermaye devleti bir kez daha emekçilere sefalet ücretini reva gördü. Ücretlere sefalet düzeyinde yüzde 2.5+2.5 artış yaparak emekçilerle adeta alay etti.

Sermaye iktidarı bırakalım yeni haklar vermeyi, olanları da gaspetmek niyetinde. Kapitalizmin krizini ağır ve kölece çalışma koşullarıyla, artan zam ve vergilerle işçi ve emekçilere fatura etmeye çalışan sermaye iktidarı, performansına göre ücretlendirme, sözleşmeli istihdam, grevli-toplusözleşmeli sendika hakkının tanınmaması, mezarda emeklilik, düşük ücret, esnek çalışma koşullarını kamu emekçilerine dayatmaktadır. Hakkını arayan emekçileri ise sürgün ve soruşturmalarla yıldırmaya çalışmaktadır. Her gün çalışma ve yaşama koşullarımız daha da ağırlaştırılmakta, sosyal yıkım saldırılarıyla geleceğimiz çalınmaktadır.

Böylesi önemli bir süreçte kamu emekçilerinin fiili-meşru mücadelesi sonucunda kurulan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ile Türkiye Kamu Çalışanları Konfederasyonu (Kamu-Sen), toplu görüşme sürecinde hükümetin taleplerini ciddiye almaması üzerine 25 Kasım günü bir günlük uyarı grevi gerçekleştirme kararı aldılar.

Ama bizler biliyoruz ki, mücadeleciler bir çizgi izleyen KESK artık bu görevini yerine getirmemektedir. Kamu-Sen ise baştan beri devlet eliyle kurdurulmuştur. Çünkü devlet, hakları için mücadele eden kamu emekçilerini denetim altına almak istemiştir. Bunun için Kamu-Sen'i, idari amirlerine ve bürokratlarına kurdurmuştur. 25 Kasım uyarı grevi kararına ortak olmayan Memur-Sen yönetimi ise hükümetle işbirliği halindedir ve emekçilere yönelik saldırıların önünü düzlemektedir. Memur-Sen ve Kamu-Sen'in toplu

görüşme sürecinde sermaye hükümetinin işini kolaylaştıran, kamu emekçilerinin hak ve taleplerini kazanmak için kararlı bir mücadele yürütmeyen pratiği ortadadır.

Ancak kamu emekçilerinin hak ve talepleri Kamu-Sen ve Memur-Sen'in yönetimlerinde bulunan, işbirlikçi sendikal anlayışlara bırakılamaz. Saldırıların ve hak gasplarının muhatabı doğrudan kamu emekçileridir, mücadeleyi örgütlemesi ve sendikalarına sahip çıkması gerekenler de onlardır.

Sendikaların tüm eksiklerine rağmen aldığı 25 Kasım uyarı grevi kararı oldukça anlamlıdır. Ancak önemli olan grev kararını almak değil bu kararı hayata geçirecek bir örgütlülük yaratmak ve hazırlık içinde olmaktır. Bu hazırlığı yerine getirmek de, sendikaları mücadeleciler bir çizgiye çekmek de bizlerin görevidir. Sendikalarda örgütlü olmak sadece üye aidatlarının ödenmesi ile sınırlı değildir. Örgütlü olmak demek işyerinde, sendikanda, yaşamın tüm alanlarında emekten, emekçiden yana tutum almak, haklının yanında olmak ve bunun için mücadele etmek demektir.

Ağır çalışma ve yaşama koşulları altında bunalan kamu emekçileri olarak artık bu gidişe dur demeli, hak ve taleplerimiz uğruna mücadeleye atılmalıyız. 25 Kasım uyarı grevini bir başlangıç kabul etmeliyiz.

25 Kasım grevini örgütlemek için tabanda birleşelim, grev ve direniş komiteleri kuralım!

Sermaye iktidarının sosyal yıkım saldırıları sendikalı-sendikasız, işgüvenceli-işgüvencesiz tüm kamu emekçilerini ilgilendirmektedir. Dolayısıyla

kamu hizmeti üreten tüm emekçiler olarak tabanda birleşmeli, ortak talepler etrafında mücadeleyi ortaklaştırmalıyız. 25 Kasım uyarı grevini sonrasıyla birlikte tabanda ortak örgütlemeliyiz.

Mücadeleyi ortaklaştırmak ancak işyerlerinde ortak örgütlülükler yaratmakla mümkündür. Bunun için işyerlerindeki tüm emekçilerin iradesinin temsil edildiği, kararların ortak alındığı grev ve direniş komiteleri kurmalı, sendikalı-sendikasız, kadrolu-sözleşmeli tüm kamu emekçilerini komiteler aracılığıyla sürecin bir parçası ve öznesi yapmalıyız.

25 Kasım eylemini güçlendirmek için!

25 Kasım uyarı grevi kararını alan sendika konfederasyonları, sadece kamu emekçilerinin tabanda birliğini sağlayacak işyeri örgütlülüklerini değil aynı zamanda eylemin ön sürecini ve sonrasını da boşlukta bırakmışlardır. Her iki konfederasyon da ön sürecinde eylem programını ortaklaştırmamış, sadece 25 Kasım gününde ortaklaşmışlardır. Bu

Zira 25 Kasım grevinin güçlü ve kitlesel geçmesi, etkili olabilmesi için ön sürecinin işyerlerinde, sektörlerde adım adım örgütlenmesi ve ortaklaştırılması gerekmektedir. Bunun koşullarından birisi grev ve direniş komitelerinin kurulmasıysa diğeri de işyeri toplantıları, gezileri ve eylemleriyle canlı ve dinamik bir ön sürecin örgütlenmesidir.

25 Kasım bir uyarı grevidir ve bir günlük işbırakma şeklinde gerçekleşecektir. Herşeyden önce eğer 25 Kasım bir günlük uyarı greviyse ve kamu emekçilerinin taleplerini etkili bir eylemle gündemleştireceği bir süreç olarsa, taleplerin karşılanmaması durumunda kamu emekçilerinin tutumunun ne olacağı bugünden ilan edilmelidir. Kamu emekçileri olarak bizler 25 Kasım'ın bir başlangıç olduğunu, sermaye hükümetinin geri adım atmaması durumunda süresiz iş bırakma eylemiyle mücadeleye devam edeceğimizi bugünden ilan etmeliyiz, sendikalarımızı bu doğrultuda karar almaya zorlamalıyız.

Bugünden yapılan her eylemde, etkinlikte, toplantıda 25 Kasım'dan sonra süresiz iş bırakmaya doğru yürümemiz gerektiğini anlatmalıyız.

Sürgün ve soruşturmalara karşı fiili tepkiler örgütlemeliyiz!

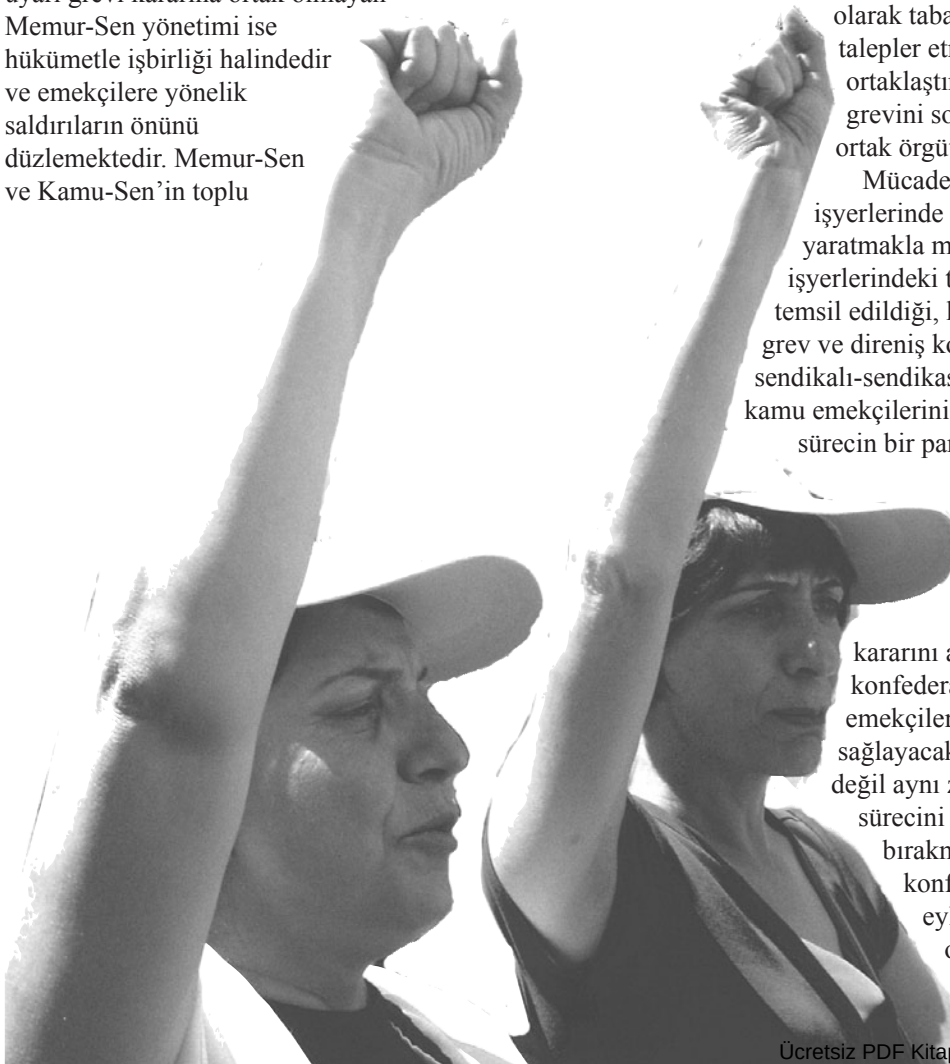
Bugünden düşünülmesi ve planlanması gereken bir diğer önemli konu da eylem sonrası yaşanabilecek soruşturma ve sürgün terörüne karşı neler yapılabileceğinin tartışılmasıdır. Hatırlanacağı gibi geçmişte yaşanan kitlesel iş bırakma eylemlerinin ardından sermaye devleti adli ve idari davalarla ve soruşturmalarla, sürgünlerle kamu emekçileri hareketini ezmeye çalışmıştı. Bu anlamda sendikalar işin sadece hukuksal boyutuyla ilgilenmişti. Soruşturma ve sürgün terörüne karşı mücadele sadece hukuksal zeminle sınırlandırılmamalıdır. Fiili bir takım eylemlerle saldırının göğüslenmesi için bugünden hazırlık yapılmalıdır. Bu nedenle işyerlerimizde sürgün ve soruşturmalara karşı iş yavaşlatma, işgal, yürüyüşler, oturma eylemleri gibi kitlesel katılımlı fiili eylemleri bugünden gündemleştirmeliyiz.

Umutsuzluğu kırmak, kamu emekçilerine güven vermek, haklarımızı kazanmak için görev başına!

Kamu emekçileri hareketinin uzun bir dönemdir geriye çekildiğini, işyerlerimize umutsuz bir havanın hakim olduğunu biliyoruz. Ama tablonun bu hale gelmesinden bizler de sorumluyuz. Bu olumsuz ruhhalini dağıtmanın, kamu emekçilerine güven vermenin ve mücadelenin öznesi yapmanın yolu her ilde, sendikada, şubede ve işyerinde tabanda emekçilerin birliğini sağlamaktan geçmektedir. Bunun için ilk önce kendimizdeki umutsuzluğu kırmalı, bir an önce harekete geçmeliyiz.

Hiç vakit kaybetmeden işyerimizdeki, sendikamızdaki sendikalı-sendikasız tüm emekçi kardeşlerimizle biraraya gelelim, 25 Kasım uyarı grevini, öncesi ve sonrasıyla birlikte kitlesel ve güçlü örgütlemek için grev ve direniş komiteleri kuralım, neler yapabileceğimizi tartışalım!

Sosyalist Kamu Emekçileri

25 Kasım'a doğru şube ve işyerlerinden yansıyanlar...

KESK'in almış olduğu 25 Kasım uyarı grevi kararının üyelerle tartışılması ve gündemleştirilmesi için il gezileri, bölge toplantıları, çeşitli eylem ve etkinlikler gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Bu doğrultuda yapılan toplantılardan yansıyanlar henüz 25 Kasım gündeminin yeterince taban çalışmasına dönüştürülemediğini göstermektedir.

İstanbul...

İstanbul'da geçtiğimiz hafta sonu Avrupa ve Anadolu olmak üzere her iki bölgede de KESK MYK'nın da katılımıyla toplantı gerçekleşti.

Bölge toplantılarından ilki *Anadolu Yakası*'nda MYK'dan 3 kişinin katılımıyla yapıldı. MYK adına Adnan Gölpınar yaptığı konuşmada, neden uyarı grevi kararı alındığını ve bu kararın neden geç olduğunu anlattı. Geçmiş dönemlerde şube başkanlarından oluşan danışma kurulu ile yapılan toplantılarda kararın verildiğini ve uyarı grevi tarihinin KESK MYK'sı tarafından belirlendiğini fakat bu kararın danışma kurulunda onaylandığını söyledi. Daha sonra KESK içerisinde yaşanan iletişim kopukluğundan kaynaklı sendika içinde demokratik ortamın yeterince oluşturulmadığını ancak bunun yükünün tamamen KESK yönetimine atılmaması gerektiğini ifade etti. Gölpınar, ayrıca KESK tutukluları hakkında da kısa bilgi verdi. Tutuklu üye ve yöneticilere bağlı bulundukları sendikalar tarafından maaşlarının 3/1'i kadar para ödendiğini, ailelerin ziyareti için otobüs tutulduğunu, haftalık ziyaretlerin yapıldığını ifade etti. Kasım ayının 19 ve 20'sinde mahkemelerin olduğunu, kitlesel katılacaklarını ve gerekli bütün hukukçuları da oraya yığacaklarını, bu konuda uluslararası destek de geleceğini beyan etti.

Daha sonra söz üyelere bırakıldı. Yaklaşık 15 üyenin söz aldığı toplantıda ciddi eleştiriler yöneltildi. Eğitim-Sen 2 No'lu eski şube başkanı, uyarı grevinin diğer iş bırakmalar gibi güdük geçeceğini söyledi.

Aynı şubeden bir başka üye ise Kamu-Sen'le yapılan anlaşmanın Kamu-Sen'e siyasi bir zemin açtığını, bu karardan vazgeçilmesi gerektiğini ifade etti.

Eğitim-Sen 5 No'lu Şube yönetiminden bir üye, uyarı grevinin önceki yıllarda yapılan sevk ve iş bırakma eylemlerinden farklı olmadığını, adının değiştirilerek bir hava boşaltma eylemi olduğunu söyledi.

Bir başka 5 No'lu Şube üyesi ise *"bağı bozmanın anlamı yok, gerekirse bağcını dövmeliyiz"* dedi.

Toplantıda söz alan Sosyalist Kamu Emekçileri ise yakın zamana kadar gerçekleştirilen eylemlere yönetim düzeyinde dahi katılmayan anlayışların hesap vermesi gerektiğini ifade ettiler. Uyarı grevinin iş yerlerinden doğru oluşturulacak grev komiteleriyle beraber örgütlenmesi ihtiyacına işaret ettiler. Grev komitelerinin bulundukları işyerinde grevi ve talepleri gündemleştirilmesi gerektiğini, öğrencilerin ve velilerin de komitelerin faaliyetleriyle sürecin bir parçası yapılması gerektiğini belirttiler.

KESK yönetimi toplantı sırasında üyelerin konuşmalarına sürekli müdahale ederek üyelerin kendilerini rahat ifade edebileceği bir zemini ortadan kaldırdı.

Avrupa Yakası'ndaki toplantıdan yansıyanlar ise Anadolu Yakası'ndaki toplantıdan çok farklı olmadı.

Üyeler yaptıkları konuşmalarda daha çok grevin adının aslında iş bırakma olması, çıkarılacak materyallerin emekçilere hitap etmesi gerektiğini ifade ettiler. Kamu-Sen'le yapılan ortaklığın sıkıntılarını dile getirdiler.

Tüm Bel-Sen 5 No'lu Şube'nin gerçekleştirdiği TİS örneklerinin KESK tarafından görmezden gelindiğini, sözkonusu TİS deneyimlerinin diğer şubelerle paylaşıldığı ölçüde 25 Kasım'ın kazanımla sonuçlanabileceğini dile getirdiler.

25 Kasım gününde ise işyerlerinin terkedilmemesinin, öğlene kadar işyerlerinde kalınmasının ve ardından belirlenen merkezi yerlerde davullu zurnalı grev halayları oluşturulmasının emekçilerin katılımını artıracaklarını söylediler.

Avrupa Yakası'ndaki toplantılarda yapılan konuşmalara yer yer diğer üyeler müdahale ederek konuşma yapan emekçilerin sözünü kestiler.

Her iki toplantıya da 70'e yakın üye katıldı.

Kırklareli...

Kırklareli'nde Eğitim-Sen yönetimi tablodan umutlu değil. 25 Kasım'ın kadro eylemi olması kaygısını taşıyorlar. Kamu-Sen'in de iş bırakacak olması yönetimi bir parça rahatlatıyor. Eyleme katılımı artıracaklarını düşünüyorlar.

Kırklareli Eğitim-Sen Şubesi'nin ön çalışma olarak 25 Kasım'dan bir hafta önce yemekli bir gece yapmayı planladığı yansıyan bilgiler arasında. Yine yönetimdeki bazı bileşenlerin iki haftadır işyeri gezileri düzenlediği, Kasım ayının başından itibaren ise yönetimdeki tüm bileşenlerin haftada 1 gün işyeri gezileri gerçekleştirmeyi planladıkları söyleniyor.

İşyeri gezilerinden yansıyanlara göre üyelerin olumsuz bir tavır ya da söylemi bulunmuyor. İşyeri gezilerinde soruşturma terörüne karşı emekçilerle sohbet ediliyor. 1 Aralık sonrası kazanılmış dava örnekleri verilerek cezalar konusunda üyeler önden rahatlatılmaya çalışılıyor, gerçekleştirilen sohbetlerde ise kamu emekçilerinin kazanılmış en temel hakkı olan işgüvencesine yönelik saldırılardan bahsediliyor ve buna karşı mücadele edilmezse işgüvencesiz çalışmanın daha büyük ceza olacağı vurgulanıyor.

Eğitim-Sen Örgütlenme Sekteri'nin ise işyeri temsilcilerini göreve çağırdığı ve grev komiteleri oluşturmak için çaba gösterdiği yansıyan bilgiler arasında bulunuyor.

26 Ekim'de ise Kırklareli'nde KESK Şubeler Platformu toplantısı yapıldı. Toplantıya Eğitim-Sen, SES, Tarım Orkam-Sen ve Haber-Sen'den katılım oldu. Tarım Orkam-Sen'den gelen üye, Kamu-Sen'le ortak basın toplantısı düzenlemek, işyeri gezilerini ortak yapmak gibi öneriler sundu. Diğer bileşenler de Kamu-Sen'in eyleme katılıyor olmasının süreci güçlendirdiğini düşündükleri için öneriye olumlu baktılar.

Toplantıya katılanlar, KESK'in konfederasyon düzeyinde üstten kurulan ortaklığa karşı olduklarını ifade ettiler. Eğitim-Sen yönetiminden bir üye ise bu eğilime karşı yerelde de üstten bir birliktelik kurmanın doğru olmadığını ifade etti. KESK'in 25 Kasım'ı Kamu-Sen'e yaslanarak yapmadığını, Kamu-Sen böyle bir eylem kararı alsa da almasa da KESK'in bu eylemi yapıyor olacağını dile getirdi. Söylenenlere, katılımın sınırlı olacağına dair kaygılarını dile

getirerek hak veren bileşenler oldu.

Toplantıda, radyo programlarına katılarak grevin taleplerini anlatmak ve çağrı yapmak, her hafta bir sendikanın basın toplantısı gerçekleştirmesi, Kırklareli Demokrasi Platformu bileşenlerinin greve destek sunması amacıyla toplantıya çağırılması, 25 Kasım öncesinde mümkün olursa bir yemek düzenlemek, KESK bildirimlerini dağıtmak, dış mekan afişleri gelirse onları asma kararları alındı.

27 Ekim günü ise Şube Başkanı'nın da katıldığı işyeri gezilerinde emekçiler greve katılmaya çağrıldı.

Tokat...

16 Ekim'de KESK Genel Başkanı Sami Evren ertesi gün yapılacak panele katılmak üzere Tokat'a geldi. Tokat'ta Eğitim-Sen Şube yönetiminin aktivist üyelere yönelik saldırıları muhatapları tarafından Sami Evren'le yapılan sohbette aktarıldı ve Tokat'ta yaşananlar anlatıldı. Üyeler sorunların olduğu gibi devam ettiğini sendika yönetiminin de olduğu bir ortamda söylediler.

Sami Evren, sendika yönetimini dolaylı olarak eleştirdi ancak "kendi sorunlarınızı kendiniz halledin" türü bir yaklaşım sergiledi.

17 Ekim günü saat 12.30'da 25 Kasım grevine yönelik bir panel yapıldı. 100 kişinin katıldığı panele konuşmacı olarak Sami Evren katıldı. Evren, konuşmasında Haziran ayından başlayarak toplu görüşme sürecini ve grev kararını neden aldıklarını anlattı. Grevin bir hak olmasını anayasanın 90. maddesine dayandırdı. Uzunca anlatımlarla kapitalizmin tahlilini yapan Evren, eleştirilerini ise daha çok AKP'ye yöneltti. 1 milyon kişinin greve katılmasını beklediklerini söyledi.

Eğitim-Sen Şube yönetimi işyeri gezileri düzenliyor. Gezi kapsamında 5 merkezi okul dolaşıldı. Buralardaki üyeler genel olarak 25 Kasım'a ilgisizdi. Şube başkanı ise Kamu-Sen'in de eyleme katılacağını vurgulayarak grevin meşruluğunu anlatmaya çalıştı.

Grev örgütlenme noktasında Eğitim-Sen Şube yönetimi henüz ihtiyacı karşılayacak düzeyde bir hazırlık içerisinde görünmüyor. Aktif üyelerin grevin örgütlenmesi için komiteler kurulması, işyeri toplantıları yapılması, üyelerle görüşülmesi vb. ileri sürdüğü önerileri ise yönetimin "gerek yok hallederiz" türü söylemleriyle geçiştirilmeye çalışılıyor.

Ayrıca Tokat'ta KESK'e bağlı sendikalardan BTS, BES, Eğitim-Sen ve SES ilk defa biraraya geldi. Toplantıda sendika temsilcileri yaşadıkları sorunları anlatarak KESK üyeleri ile greve yönelik bir toplantı gerçekleştirilmesi kararı aldılar.

Adana...

Adana'da 25 Kasım uyarı greviyle ilgili Eğitim-Sen Şubesi yönetimi henüz bir çalışmayı önüne temel bir gündem maddesi olarak almış değil.

Şubede 4-5 Kasım tarihlerinde KESK MYK'dan gelecek yöneticilerin katılacağı toplantının ardından çalışmaların hızlanacağı ifade ediliyor.

Sosyalist Kamu Emekçileri'nin de içerisinde bulunduğu aktif üyeler, üye toplantıları yapılması, il ve işyeri düzeyinde komitelerin oluşturulması yönünde öneri sunarak, faaliyetin hızlandırılması gerektiğini dile getirdiler.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Kapitalizmin krizi devam ediyor, işsizler ordusu büyüyor!

Kapitalizmin krizi etkilerini her geçen gün daha fazla hissettirmektedir. Krizin faturası yoğun işten atmalar şeklinde işçi ve emekçilere ödetilmiş oldu.

Kriz gerekçesiyle onbinlerce işçi işten atıldı. Ücretsiz izinler yaygınlaştırıldı. Esnek üretimin yaygınlaştırılması, mesailerin arttırılması, ücretlerin düşürülmesi, ekonomik ve sosyal hakların tırpanlanması ise işten atılmayanlar için kölece çalışma koşullarını daha da ağırlaştırdı.

Patronların “kriz var” çıkırtkanlığına rağmen fabrikalardaki üretim eski standartların altına düşürülmedi. “Öldük, bittik” yalanlarıyla işçi ve emekçilerin hayatını cehenneme çevirenler açıkladıkları listelerle kriz döneminde sermayelerini nasıl büyüttüklerini ilan ettiler.

Bugün gerek sermaye grupları gerekse de hükümet “krizin atlatıldığı ve bittiği”, “ülke ekonomisinin artık düze çıktığı” yönünde açıklamalar yapmaya başladılar. Fakat son dönemde yansıyan rakamların da gösterdiği gibi, atlatılan kriz değil faturanın emekçilere ödetilmesi ve “krizin yönetilmesi” sorunuymdu.

Bursa’da da durum farklı değildi. Başta Tofaş ve Renault olmak üzere hemen tüm fabrikalardan yüzünü aşkın işçinin ücretsiz izne çıkarıldığı ya da işten atıldığı bir dönemde üretim miktarında herhangi bir azalma olmadı. Tersine patronlar “üretim rekorları” kırdıklarını açıkça ilan ettiler.

İstanbul Sanayi Odası’nın (İSO) Ağustos ayında hazırladığı “Türkiye’nin 500 büyük Sanayi Kuruluşu 2008 Raporu”nda 5. sırada yer alan Renault, kriz bahanesiyle üretimi sık sık durdurdu ve binlerce işçiyi ücretsiz izne çıkardı veya işten attı. Krize rağmen, geçtiğimiz yıl sonundaki net kârını 599 milyon avro olarak açıklayan bu “otomotiv devî”, yine krizi bahane ederek geçici İŞKUR ödeneğine başvurdu.

Yine aynı listenin 6. sırasında yer alan Tofaş ise, kriz döneminde esnek çalışmanın bütün yöntemlerini uygulamaya geçirdi. Öneri sisteminin zorunlu hale getirilmesi, kalite çemberi ve WCM gibi uygulamaları kapsayan yeni üretim stratejisiyle daha az maliyet ve daha az işçiyle üretim yaparak kârını arttırdı. Buna rağmen bu fabrika da üretimini sıklıkla durdurdu ve işçilerin çoğunu işten attı veya ücretsiz izne çıkardı. Renault ve Tofaş üzerinden örneklediğimiz gibi kapitalistler yarattıkları krizi de fırsata çevirmektedirler.

Bursa’da işten atmalar Bursa’da da yoğun yaşandı. Örneğin Eylül ayı içerisinde 2 bin 685 kişi işsizler ordusuna katıldı. Bu sayıyla beraber 2009’un ilk dokuz ayındaki işsiz sayısı 40 bine yaklaşmış oldu. Geçen yılın, yani 2008’in aynı döneminde işsiz sayısı 32 bin ve yıl sonundaki toplam işsiz sayısı da 56 bin 700 olarak açıklanmıştı.

Hükümet sözcüleri krizin atlatıldığına dair pembe tablolar çizse de işsizlik giderek artmaktadır. Kapitalizmin krizi sürmekte, işçi ve emekçiler için cehennem azabına dönüşmektedir.

Ortaya çıkan tablonun “vahamet” dedirtecek içeriğini oluşturan ise işçi ve emekçilerin azgınlaşan bu saldırılara gereken yanıt verememiş olmasıdır. Sermayenin saldırılarına işçi ve emekçiler cephesinden bir yanıt gelmediği içindir ki saldırılar bu kadar kolay hayata geçirilebilmiştir.

“KESK’liler serbest bırakılsın!”

Devlet, sendika binalarını keyfi bir şekilde basarak, yönetici ve üyelerini tutuklayarak KESK şahsında kamu emekçilerinin haklı ve meşru mücadelesini sindirmek istemişti. Tutuklanan KESK’lilerin mahkemesi Kasım ayında görülecek. KESK, 19-20 Kasım’da İzmir’de KESK’li tutukluların ilk duruşmalarına dikkat çekmek ve tutukluların uğradığı haksızlıklara karşı çıkmak amacıyla 24 Ekim tarihinde Ankara ve İstanbul’da eylemler gerçekleştirdi.

Ankara

KESK’li kadınların “Tutuklu KESK’liler derhal serbest bırakılmalıdır!” talebiyle gerçekleştirdiği eylemde YKM önünden Adalet Bakanlığı’na yürüyüş düzenlendi. Eyleme demokratik kitle örgütleri de destek verdi.

Basın açıklaması Adalet Bakanlığı önünde yapıldı. Açıklamadan önce Bergama’daki tutuklu kadınlardan gelen mektup okundu. Açıklamayı Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç yaptı. Kılıç, tutuklanan KESK’lilerle ilgili iddianamenin Ağustos ayında hazırlandığını, duruşma tarihinin İzmir gibi yoğunluğu olmayan bir ilde 6 ay sonraya verildiğini söyleyerek keyfi uygulamayı teşhir etti.

İstanbul

KESK İstanbul Şubeler Platformu, KESK’e yapılan operasyonlar sonucu tutuklanan 34 kişinin serbest bırakılması için her Cumartesi günü çeşitli yerlerde oturma eylemi ve basın açıklaması düzenleyecek.

İstanbul’da da KESK İstanbul Şubeler Platformu Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda oturma eylemi gerçekleştirdi.

KESK’liler Beyaz Adam Kitapevi önünde biraraya gelerek sloganlarla Özgürlük Meydanı’na yürüdü. “Tutuklu KESK üyeleri serbest bırakılsın” pankartının açıldığı basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu dönem sözcüsü Azim Şamiloğlu gerçekleştirdi.

Açıklamada demokratik kitle örgütlerinin, örgütlü muhalif kesimlerin kontrol altına alınmak, törpülenmek ve sistemi zorlamayacak örgütler haline getirilmek istendiği söylendi.

Açıklamanın ardından, tutuklu KESK üyelerinin serbest bırakılması talebi ile oturma eylemine geçildi.

SDP’li kadınlardan destek eylemi

SDP’li Kadınlar, Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelerek, basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Barışa ihtiyacımız var” ozalit pankartının açıldığı eylemde, KESK’li kadınların serbest bırakılması istendi. Basın açıklamasının ardından sloganlarla Galatasaray Postanesi’ne kadar yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşün ardından, tutuklu KESK’li kadınlara dayanışma kartı atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara - İstanbul

25 Kasım çağrıları

Bursa KESK’ten açıklama

Bursa KESK Şubeler Platformu 23 Ekim günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Türkiye İş Kurumu İl Müdürlüğü önünde işsizlik ve 25 Kasım günü yapılacak olan uyarı greviyle ilgili basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın metnini KESK adına Bursa BES Şube Başkanı Süleyman Ayyıldız okudu. Ayyıldız, işsizliğin ülkenin kronik bir sorunu olduğunu, krizle birlikte bu sorunun daha da derinleştiğini, barışın altını oyan ve milyonları aşız ve umutsuz bir yaşama mahkum eden bir hal aldığını söyledi.

25 Kasım’da kamu emekçilerinin uyarı grevine gideceğini söyleyen Ayyıldız, 25 Kasım uyarı grevinin işsizlik karşısında havlu atan AKP iktidarına yönelik son uyarı olduğunu ifade etti. Uyarı grevinin temel taleplerinden birinin işsizlikle etkin mücadele edilmesi olduğunu söyleyen Ayyıldız, 25 Kasım’da alanlarda olacaklarını ve mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

Kızıl Bayrak / Bursa

İzmir’de 25 Kasım çağrısı

KESK’in tüm illerde işsizlik ile ilgili yaptığı eylemlerden biri 23 Ekim Cuma günü İzmir İşkur binası önünde gerçekleşti. “Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ali Kılıç okudu.

Kılıç konuşmasında, işsizliğin bu ülkenin uzun süredir en önemli sorunu olduğunu söyledi. Krizle birlikte bu sorunun büyüdüğü, 1,5 milyon emekçinin kriz nedeniyle işini kaybettiği ve ülkede işsiz sayısının 5 milyonu geçtiği belirtildi.

2010 bütçesinde kamudaki personel açığı karşısında istihdamdan ayrılan 4 kamu emekçisinin yerine 1 emekçinin alınacağını belirtti. KESK’in krizin ilk belirtilerinden itibaren siyasi iktidarı eylemlerle, mitinglerle uyardığını ifade etti.

25 Kasım günü yapılacak uyarı grevine destek çağrısı yapan Kılıç, açıklamada şunları söyledi: “Buradan, işini, aşını kaybetmiş emekçi kardeşlerimize, yoksulluğa mahkum edilmiş emeklilere, kadınlara, gençlere, esnaflara, çiftçilere sesleniyoruz. Talepleriniz taleplerimizdir. Özgür, eşit, demokratik bir ülkede barış içinde yaşayacağımız güzel bir ülke yaratmak için herkese güvenceli iş, insanca ücret için, krizin bedelini ödememek için 25 Kasım’da grevdeyiz”

Kızıl Bayrak / İzmir

Entes güncesinden...

161. gün

IBM işçisi Nedim Akay'ın IBM önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasına katıldık. Mücadele etmemiz gereken, sermaye sınıfı ve onların istediği gibi bir örgütlenmeyi dayatan sendika ağaları ve sendikal bürokrasidir. Bunlar elbetteki birbirinden bağımsız değildir. Ve bizler var olan sendikalar içinde yer alarak bu sendikalara basınç uygulayarak ancak tabana dayalı sendikaları var edebiliriz. İşçiyi satan sendika ağalarının türemesinin önüne böyle geçebiliriz. O yüzden IBM işçisini destekliyorum.

Saat 15.00'te daha önce duyurusunu yaptığımız gibi Elektrik Mühendisleri Odası yönetimindekileri Entes direnişine sahip çıkmaya ve emekten yana seçim yapmaya çağırarak için EMO önünde basın açıklaması gerçekleştirdik. Eylem sonrası EMO Şube Müdürü ile bir toplantı alındı, somut taleplerimizi dile getirerek oradan ayrıldık.

163. gün

İşçi-Köylü gazetesi muhabiri benimle röportaj yaptı. Entes'in görülen 2. duruşmasından çıkan sonuçlar ve şahitlerin ifadeleri hakkında bilgi verdim. Ayrıca Entes'e dair gerçekleştirmeyi düşündüğümüz çalışmaları ve Direniş Platformu'nun son durumunu aktardım. (...)

Metal İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi olarak Entes'te toplandıktan sonra Sinter Metal işçilerini ziyarete gittik. Sinter işçileri ile kurultay üzerine konuştuk. Önümüzdeki günlerde de tekrar böyle bir toplantı gerçekleştireceğimizi söyledik.

164. gün

Sabiha Gökçen Havaalanı'nda çalışan, sendikalı oldukları için işten atılan ve direnişe geçen ISG işçilerinin Taksim Tramvay Durağı'nda gerçekleştirdiği basın açıklamasına katıldım. (...)

Eylem sonrası Esenyurt İşçi Kültür Evi'nde Emekçi Kadın Komisyonları'nca düzenlenen, direnişteki kadın işçileri konu alan toplantıya katıldım. Toplantıya DESA'da 352 gün direnen Emine Arslan, Esenyurt'ta pazarcılıkla geçimini sağlayan ve yerleri elinden alınan emekçiler vardı. Ben Entes sürecini, direnişe nasıl başladığımı anlattım. (...)

Önce size başka yer vereceğiz diyerek pazarcıları mevcut yerlerinden eden belediye başkanı daha sonra pazarcılardan, tezgah açabilmeleri için fazla para istiyor ve pazarcılar da bu parayı ödeyecek durumda olmadıkları için Pazar yerleri ellerinden alınmış oluyor. Direnişe başlamalarını hazmedemeyince de çeşitli yollara başvurarak yıldırmaya çalışıyor. Ama emekçilerin oldukça kararlı olması ve yılmaya niyetleri olmaması da tabii ki sevindirici bir durum.

Entes direnişçisi
Gülstan Kobatan

Kadın işçiler baş eğmiyor, direniyor....

Direnişteki kadın işçiler yol gösteriyor

Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu “Direnişçi işçi kadınlar yol gösteriyor” şiarıyla 24 Ekim Cumartesi akşamı Esenyurt İşçi Kültür Evi'nde seminer düzenledi.

Seminer, DESA direnişçisi Emine Arslan, Entes direnişçisi Gülstan Kobatan ve Esenyurt'ta direnişteki pazar emekçisi Narin Gül Türkeli'nin katılımıyla gerçekleşti.

Seminer, Emekçi Kadın Komisyonu adına yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada işçi ve emekçi kadınların kapitalist sistemde maruz kaldığı çifte sömürden bahsedildi. İşçi ve emekçi kadınların yaşadığı sorunlara değinilerek bu sorunlar karşısında kadın erkek el ele örgütlü mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı. Toplamında tüm işçi sınıfının bir parçası olan işçi kadınların kurtuluşunun da devrim ve sosyalizmde olduğu vurgulandı.

Entes direnişçisi Gülstan Kobatan konuşmasında işçi sınıfının, patronların krizinin bedelini ödemek için mücadeleyi kuşanması gerektiği vurgusunu yaptı. Kadın işçilerin ancak örgütlü mücadeleyle özgürleşeceğini belirterek seminere katılan işçi ve emekçi kadınlara örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

DESA direnişçisi Emine Arslan, DESA'da işçilerin yaşadıkları yoğun sömürden ve direniş boyunca yaşadığı patron, polis baskısından bahsetti. Sendikal örgütlülüğün önemine değinerek örgütlü mücadele çağrısı yaptı. Direnişe başladığında desteğin büyük olacağını tahmin etmediğini ve direniş boyunca sınıf devrimcilerinin kendisini yalnız bırakmadığını ifade etti.

Ardından Esenyurt Belediyesi önünde 71 gündür direnişte olan pazar emekçisi Narin Gül Türkeli bir konuşma gerçekleştirdi. Belediyelerin daha fazla kâr ve rant için pazar yerlerine el koyduğunu, bu haksızlık karşısında birçok yere başvurdıklarını ancak kapıların yüzlerine kapandığını ve kovulduklarını söyledi. “Ekmeğimiz için direnmekten başka çaremiz yoktu, direnişi seçtik” diyen Türkeli, direnişleri boyunca yaşadıkları baskılardan söz etti.

Direnişçi kadınların konuşmalarının ardından toplantıya katılan işçi ve emekçiler düşüncelerini paylaştılar, sorular sordular. Yapılan sohbetin ardından seminer, Emekçi Kadın Komisyonları ile örgütlü mücadeleyi yükseltme çağrısı yapılarak son buldu. Seminere 45 işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Eğitim-Sen Şube Kadın Sekreterleri toplantısı gerçekleşti!

Eğitim-Sen Şube Kadın Sekreterleri toplantısı 24 Ekim tarihinde Ankara'da gerçekleşti. Toplantıya Karaman, Tekirdağ, Edirne, İstanbul, Gebze, Bartın, İzmir, Malatya, Niğde, Trabzon, Batman, Van, Diyarbakır, Tokat, Samsun, Gaziantep, Adana illerinden temsilciler katıldılar. Ayrıca Eğitim-Sen Genel Merkez Kadın Komisyonu ile KESK Kadın Dairesi de toplantıya katılım sağladı.

Sendikal bürokrasiye eleştiri

25 Kasım uyarı grevine ilişkin yürütülen tartışmalarda kadın sekreterlikleri, 25 Kasım kararının altının örülmediğini, grev tarihi kararının sıkışık bir zamana alındığını, özellikle taşrada eyleme yoğun bir ilgi olmayacağından endişe duyduklarını, kararların üyelere sorulmadan MYK tarafından alındığını söylediler, sendikal bürokrasiyi eleştirdiler.

Diyarbakır, Batman ve Van kadın sekreterlikleri ise 25 Kasım grevine ilgisizdi. Söz konusu iller “namus ve töre cinayetleri ile bölgede yaşanan savaştan kaynaklı kadınların yaşadığı sorunların öncelikli olduğunu grevin ikinci derecede önemli olduğu”nu söylediler. Ayrıca çoğu kadın sekreterliği de grevin tarihini eleştirerek 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nde grev kararı almanın bu günü gölgelediğini söylediler.

KESK'li tutsaklarla dayanışma yükseltilmeli

KESK'li tutsaklara ilişkin başlıkta ise toplantıya katılanların büyük çoğunluğu KESK'li tutsaklara yeteri kadar destek verilmediğini, bu konuda yapılan eylem ve etkinliklerin de yeterli bir etkiye sahip olmadığını söylediler.

Ankara'da KESK'li tutsaklara ilişkin yapılan eylemde ise bir kez daha Eğitim-Sen MYK'nın kadın sorununa feminist bir açıdan baktığı ortaya çıktı. Zübeyde Kılıç, KESK'li tutsak kadınlar için yapılacak basın açıklamasına sadece kadın üyelerin katılacağını, erkeklerin gelse bile arkadan yürümesi gerektiğini söyledi. Kılıç'ın bu sözleri toplantıya katılanların tamamı tarafından eleştirildi.

Tokat temsilcisi ise geçen yıl 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili şube üyelerinin gerçekleştirdiği etkinliğe şube yönetiminin saldırılarını anlattı. Tokat'ta yaşanan sorunların hala devam ettiğini belirtti. MYK ise Tokat temsilcisinin anlatımlarını geçiştirmeye çalıştı. Fakat kadın sekreterleri yaşanan olayların çok rahatsız edici olduğunu belirterek desteklerini sundular. Bu konuda dayanışma içinde olacaklarını söylediler.

Kent AŞ işçileriyle dayanışma eylemlerinden...

Direnışteki Kent AŞ işçileriyle konuştuk...

“Onurlu mücadelemizden asla taviz vermeyeceğiz!”

- Belediyeden atılma sürecinizi kısaca anlatır mısınız?

1. işçi: “Daralma” bahanesi ile işten atıldık. 30 Nisan’da iş akdimiz feshedildi. Aynı günün akşamı işimizi taşeron firmaya verdiler. Hemen 400 kişi işten atıldı. İşten atılmamızın asıl sebebi ise belediyenin kendi yandaşı olan firmaları kollama çabasıydı.

2. işçi: 28-29 Nisan’da gizlice ihale yapıldı. 29 Nisan’da 291 kişi işten atıldı. 276 kişi ile direnişe geçtik. Sonrasında direnişteki işçi sayısı azaldı. 52 kişi ile birlikte Ankara yürüyüşü başlattık. 100 işçi ise şantiye önünde bekleyişini sürdürüyor.

- İşten atıldıktan sonra ne gibi zorluklar yaşadınız?

1. işçi: Ekonomik sorunlar yaşadık. Ailelerimizde manevi çöküntü meydana geldi. Çocuklarımızın geleceği konusunda kaygılarımız arttı. Bayramda yollardaydık, her şeyi bir kenara bırakıp çocuklarımız için mücadele ettik. Geceli gündüzlü şantiyede olduk. Elektrik, su yoktu. Tuvalet ihtiyacı için şantiyeye girmemizi yasakladılar. Karşıyaka Belediyesi halkın parası ile yerel basın ve yazarları satın aldığı için mağduriyetimizi halka anlatmakta zorluk çektik.

2. işçi: En çok ekonomik zorluk yaşadık. Banka, belediyenin yatırdığı kıdem ve ihbar tazminatlarına kredi borçlarımız yüzünden el koydu. Belediye Başkanı ise işçilerin paralarını aldığı şeklinde haberler yayınladı.

- İşten atılma saldırısı karşısında şu ana kadar verdiğiniz mücadeleyi anlatır mısınız?

1. işçi: 26 Mayıs günü demokratik kitle örgütleri ve sendikalarla belediye önünde eylem yaptık. 15-16 Haziran’da DİSK’in katılımı ile belediye önünde eylem gerçekleştirdik. Karşıyaka Belediyesi’nin yaptığı açılış ve etkinlikleri protesto ettik. Belediye Başkanı’nın bulunduğu her yere gittik. CHP ve Deniz Baykal’ın gittiği her yerde biz de vardık. Ve bu yüzden gittiğimiz yerlerde kendi organize ettikleri etkinlikleri gerçekleştiremediler.

2. işçi: Eylemlerimiz pasifti. Direnişin başladığı yerde başarıya ulaşabilecek şekilde olmalıydı. Abdi İpekçi Parkı’ndaki Alperen Ocakları’nın saldırısı sonrasında parkı terk etmemiz yanlıştı.

- Ankara sürecinde CHP ve sendikanın tutumu nasıldı?

1. işçi: Sendikanın önderliğinde Ankara’ya geldik. Deniz Baykal’dan randevu talebimizin karşılanmasını bekliyoruz. Sendika, sorunun masada çözülmesini istiyor. Çözülmezse sendikanın önderliğinde farklı eylemlere gidilebilir.

2. işçi: CHP gözlerini kapattı. Kitle partisi durumunda “işçi dostu” gibi görüntü çizmeye çalışıyor. CHP’nin bize karşı tutumu onun özüne dönmesidir. DİSK, CHP’li belediyelerde örgütlü olduğu için bu onu mücadeleden uzaklaştırıyor.

- Genel olarak işçi sınıfı ve özelde Kent AŞ işçisi örgütlenme alanında ne gibi sorunlar yaşıyor?

1. işçi: Bütün işçi sınıfına seslenmek gerekiyor. Sınıfın birlikteliği sağlam temeller üzerinde olmalı. Sınıfın önündeki en büyük engel, kendi arasındaki alt kimlik sorunudur. Sendikada örgütlenmek bu sorunu çözmeye yetmemektedir.

2. işçi: İşçiler dünkü faşist saldırının etkisi ile sağ-sol olarak bölündü. Bu tür oyunlara gelmemek lazım.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

1. işçi: 25 Ekim’de bize yapılan faşist saldırıyı kınıyorum. Bu saldırı bizi yıldıramayacak. Mücadelemiz onurlu bir mücadeledir. Asla taviz vermeyeceğiz. Hiçbir zaman unutulmamalıdır ki hak savaşı elde edilir. Yaşasın işçilerin birliği! Savaşa savaşa kazanacağız!

2. işçi: Direne direne kazanacağız! Kahrolsun faşizm, kahrolsun CHP!

Kızıl Bayrak / Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kent AŞ işçilerine faşist saldırı

Direnışlerini Ankara Abdi İpekçi Parkı’nda sürdüren Kent AŞ işçilerine 25 Ekim günü saat 16.00 sıralarında polis-sivil faşist işbirliği içerisinde saldırı düzenlendi.

Polisin yönlendirmesi ile işçilere saldıran Alperen Ocakları’ndan faşistler, işçilerin parkta kurduğu fotoğraf sergisini de dağıttı.

Tekbir sesleri ile park etrafında yürüyüş yapan faşistlerin polis tarafından parka doğru yönlendirilmesi ile saldırıya uğrayan işçilerden 3’ü yaralandı.

Kızıl Bayrak / Ankara

İzmir’de baskılar artıyor!

Kent AŞ işçileri Ankara’da Abdi İpekçi Parkı’nda bekleyişlerini sürdürürken İzmir’de kalan işçiler de şantiyede direnişlerine devam ediyor.

İzmir’de 23 Ekim günü zabıtarlar valilik kararıyla gelerek, direniş yerinin işgal edildiği gerekçesi ile işçilerden çadırların kaldırılmasını istediler. Zabıtarlar, işçilere ellerinde valilikten yazı olduğunu söyleyerek çadırların kurulu olduğu alanın derhal boşaltılması istedi.

İşçilerin yazıyı görmek istemeleri üzerine yazıyı göstermeyen zabıtarlar geri döndü. İşçiler zabıtalara “Burası direniş alanıdır. Burada durmak bizim hakkımız ve çadırları da sökmeyeceğiz” diyerek tepkilerini gösterdiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kent AŞ işçilerine dönük faşist saldırı protesto edildi

Ankara’da polisin yönlendirmesi ile Kent AŞ işçilerine yapılan faşist saldırıyı protesto etmek için kitlesel dayanışma eylemi gerçekleştirildi.

26 Kasım Pazartesi akşamı **İHD Ankara Şubesi**, **AKA-DER**, **Devrimci 78’liler**, Ankara 78’liler Girişimi, **SGD**, Genç-Sen, **ESP**, Kaldıraç, **SDP**, **DTP**, **EHP**, **EMEP**, **TKP**, **ÖDP** Ankara İl Örgütleri’nin ortak örgütlediği ve Alınteri, **DHF**, **BDSP**, **Partizan**, **TÜM-İGD**’nin destek verdiği eyleme yaklaşık 1000 kişi katıldı.

Yüksel Caddesi’nde buluşan kitle “Kent AŞ işçisi yalnız değildir” pankartı arkasında sloganlarla Abdi İpekçi Parkı’na yürüdü.

Abdi İpekçi Parkı’nda kurumları temsilen İHD Ankara Şube Başkanı Gökçe Otlı bir konuşma yaptı. Genel-İş Eğitim Dairesi Başkanı Hüseyin Yaman da yaptığı konuşma ile dayanışma için gelenlere teşekkür etti.

Genel-İş İzmir 5 No’lu Şube Başkanı Mehmet Çınar ise saldırının işçi sınıfına yönelik planlı bir saldırı olduğunu ifade etti. Polis saldırısında darp edilen işçi için ‘Saldırganlardan biri sandım’ yorumunun inandırıcı olmadığını söyleyen Çınar, “Bu kadar yer varken polisin onları buradan yürütmesi de tesadüf olamaz, düşündürücüdür” dedi.

CHP’nin işçi düşmanlığı tescillendi

Basın açıklamasında, işsizlik yoksulluk ve sendikasılaştırmaya karşı İzmir-Ankara yürüyüşünü geçen hafta tamamlayan işçilerin bir haftadır Abdi

İpekçi Parkı'nda konakladığı, direnişlerini burada sürdürürken randevu talep ettikleri CHP'den yanıt alamadığı ifade edildi. CHP'nin işçi düşmanlığının bir kez daha gözler önüne serildiğinin söylendiği açıklamada, Pazar günü akşamüstü Alperen Ocakları'ndan yüzlerce kişilik faşist bir güruhun, polisin Abdi İpekçi Parkı'na yönlendirmesi üzerine, ırkçı ve küfürlü sloganlarla işçilerin konakladığı yere doğru yürüdüğü, saldırganlara müdahale etmesi gereken polisin ise işçileri tartakladığı ifade edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinden Kent AŞ işçisine destek

Kent AŞ işçilerine 25 Ekim günü gerçekleştirilen faşist saldırı 27 Ekim'de sendikalar, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve ileri devrimci örgütler tarafından Abdi İpekçi Parkı'nda yapılan basın açıklaması ile protesto edildi.

Faşist saldırıyla ilgili basın metnini okuyan Genel-İş Başkanı Erol Ekici, direniş sürecine ve Ankara yürüyüşüne değindikten sonra Kent AŞ işçilerine yönelik faşist saldırıyı teşhir etti.

Açıklamanın ardından KESK Genel Başkanı Sami Evren de gerçekleştirdiği konuşma ile saldırıyı kınadı.

Kızıl Bayrak / Ankara

BDSP'den Kent AŞ işçilerine destek ziyareti

25 Ekim günü Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) direnişlerini Ankara'da sürdüren Kent AŞ işçilerine destek ziyaretinde bulundu.

Parkın girişinde "Kent AŞ işçisi yalnız değildir! Yasasın sınıf dayanışması!" ozalitini açarak sloganlarla yürüyüşe geçen sınıf devrimcileri, işçiler tarafından sloganlarla karşılandı.

Burada BDSP tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasında kapitalist sistemin içinde olduğu krizin bedelini işçilere ödetmeye çalıştığı vurgulanarak aylardır her türlü zorluğa karşı mücadelelerini sürdüren Kent AŞ işçilerinin mücadelesinin tüm içi sınıfının mücadelesi olduğu ve sınıf devrimcileri tarafından sahiplenildiği vurgulandı.

Kızıl Bayrak/ Ankara

BDSP'den Kent AŞ işçilerine ziyaret

Ankara yürüyüşünü tamamlayan Kent AŞ işçilerinin Sıhhiye'deki bekleyişleri devam ederken, Ankara BDSP 22 Ekim saat 13.00'te Kent AŞ işçilerini ziyaret etti. Slogan ve flamalarla direniş alanına giren BDSP'liler, işçilere onurlu direnişlerinde destek olduklarını belirttiler.

BDSP adına yapılan konuşmada, işçilerin düzen partilerine güvenmemeleri gerektiği ve bu partilerin işçileri boş vaatlerle kandırdığı dile getirildi. İşçilerin kendi güçlerine güvenmeleri gerektiği söylendi ve BDSP'nin maddi ve manevi olarak direnişçilere destek olacağı belirtildi.

EMEP, ÖDP ve Emekli-Sen de direnişe destek olmak için ziyaret gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kent AŞ işçilerine destek!

EPSU Genel Sekreter Yardımcısı Jan Willem Goudriaan ve Eğitim Uzmanı Steve Thomas, 22 Ekim'de Kent AŞ işçilerini ziyaret ederek işçilerle sohbet ettiler. EPSU temsilcileri Kent AŞ direnişini Avrupa'ya duyurmak için ellerinden geleni yapacaklarını ifade ettiler. Fransa'da 1996 yılında kendilerinin de benzer bir direniş gerçekleştirdiklerini söylediler.

EPSU temsilcileri işçilerin patronu konumundaki Karşıyaka Belediye Başkanı Cevat Durak'a mektup göndererek işçilerin taleplerinin karşılanmasını istediler.

Cesur Çuval'da işten atma saldırısı!

5 Eylül 2009 tarihinde ücret alacakları için iş bırakarak eyleme geçen Cesur Çuval işçileri ücretlerinin ödenmesiyle işlerinin başına dönmüşlerdi.

Cesur Çuval patronu Mehmet Cesur işçilere Eylül ayının maaşlarının da zamanında yatacağı sözünü vermişti. Ama sözünde durmayan CesurÇuval patronu halen ücretleri yatırmış değil.

26 Ekim Pazartesi günü ücretlerin yatırılmamasından kaynaklı yine iş durduran Cesur Çuval işçileri bu sefer işten atma saldırısı ile karşı karşıya kaldı. Sabah vardiyasında üç bölümün iş bırakması üzerine patron öncü işçileri hedef tahtasına çakarak 25. madde üzerinden ihbar ve kıdem tazminatsız iş akdinin feshi yoluna başvurdu.

Bu ilk girişimi başarısız olan Cesur Çuval patronu bu sefer dokuma bölümündeki işçileri ikna etmek için bir toplantı düzenledi ve dokuma bölümündeki direnişi kırmayı başardı. Fakat patronun tehdit ve şantajlarına kulak asmayan iplik ve geri dönüşüm bölümündeki işçiler eylemlerine devam ettiler.

15.00–23.00 vardiyasının başlamasıyla sabah vardiyasında çalışan geri dönüşüm bölümündeki bir işçiyi yönetim odasına çağıran patron işten çıkarıldığını söyleyerek fesih bildirimini imzalamasını istedi. Fesih bildiriminde "yasadışı grev örgütlemek, işçileri toplu harekete teşvik, fabrika içerisinde yasadışı bildiri dağıtmak" vb. suçlamalarla iş kanununun 25. maddesi gereğince tazminatsız işten atıldığı ifade ediliyordu. İşçi bu metni imzalamayı reddetti.

15.00–23.00 vardiyasına gelen iki işçi de daha makinelerinin başına geçmeden yönetime çağrıldı ve aynı bildirimin imzalanması istenerek iş akitlerinin sonlandırıldığı söylendi. Bu bildirimi imzalamayacağını söyleyen işçiler, Mehmet Cesur'un oğlu Cem Cesur tarafından güvenlikler vasıtasıyla zorla kapı dışarı atıldı.

Bu tablo üzerine işçilerin birçoğu iş bırakma eylemine devam etmedi. İş bırakma eylemine devam eden iplik bölümündeki işçiler de saat 21.00 civarı patronun 30 Ekim gününe kadar ücretleri ödeme sözü vermesiyle üretime döndüler.

Cesur Çuval patronu bir kez daha böyle bir durumla karşı karşıya kalmamak için öncü işçileri belirlemiş ve işten atma saldırısına devam etmiştir. 23.00-07.00 vardiyasına izin dönüşü gelecek olan bir işçi daha vardiya saati gelmeden telefonla aranarak aynı düzenlemeyle işten çıkartıldı.

İşten atma saldırısı 27 Ekim günü de devam etti. Cesur Çuval patronu gözüne kestirdiği öncü

işçilerden ikisinin daha işine son verdi ve böylelikle atılan işçi sayısı 6'ya çıktı. İşten atmaların süreceği yönünde tehditler sürerken patron tepkileri yatıştırmak için ödenmeyen ücret alacaklarını da ödeme yoluna gitti.

Hukuki sürece hazırlanan işçiler Cesur Çuval patronunun bu yaptığının yasadışı bir uygulama olduğunu, bir yılı geçkin bir zamandır sürekli geç ödenen maaşları ve ödenmeyen ikramiye haklarını istedikleri için iş kanununun 34. maddesine dayanarak iş durdurduklarını, bu haklarının ellerinden alınamayacağını söyleyerek mücadelelerine devam edeceklerinin altını çiziyorlar.

Kızıl Bayrak / Kartal

Sermaye devleti, cinayet bilançosunu açıkladı

2009 yılının ilk 6 ayında 3 bin 18 iş kazası olduğu bu kazalar sonucunda 670 işçinin iş cinayetine kurban gittiği açıklandı.

Kapitalistler kâr oranlarında azalma olmaması için en ufak iş güvenliği önlemlerini dahi almazken, her yıl yüzlerce işçi iş cinayetlerine kurban gidiyor.

Alınabilecek basit önlemlerle birçok ölümün önüne geçilebilecekken, bunları maliyet olarak gören patronlar işçi ve emekçilerin canına kastediyorlar. Üç kuruşluk güvenlik önlemini almaktansa emekçilere ölümü reva görüyorlar.

Patronlar kapitalizmin yapısal sorunu olan işsizlikten de faydalanarak milyonlarca işçi ve emekçiye ölüm koşullarında çalışma dayatmaktan çekinmiyor. Onlar için işçinin canı ve sağlığı kolayca gözden çıkarılabilir.

Sermaye devletinin hazırladığı yönetmelik, çıkardığı kanunlar ise hizmet ettiği kapitalistlerin elini rahatlatıyor. Tersanelerde yaşanan yüzlerce ölüme rağmen sadece bir-iki tersanenin göstermelik olarak kapatılması, sermaye devletinin gerçekleştirdiği "denetim" in de boyutları hakkında fikir veriyor. Tersanedeki iş cinayetlerine karşı toplumsal duyarlılığın oldukça yüksek olduğu bir dönemde dahi verilen cezaların sınırı bu düzeyde kalırken, bu kapatmalara işçilerin cahilliği ve eğitimsizliği argümanları eşlik ediyor. Katilleri koruyan sermaye devleti, suçu işçilere atıyor.

Sınıf hareketinden...

Direnışteki işçilerden ortak eylem!

Hava-İş Sendikası'nda örgütlenme çalışması yürütürken Sabiha Gökçen Havalimanı'nda işten atılan **ISG işçileri**, Esenyurt Belediyesi'nde sendikal örgütlenmeden dolayı işten atılan **Esenyurt Belediyesi işçileri**, BMİS'te örgütlendikleri için işten atılan **Sinter Metal işçileri**, işten atma saldırısına karşı direnen **Entes işçisi** Gülistan Kobatan ve pazar yerleri ellerinden alınan mağdur **Esenyurt pazarcıları**, 24 Ekim'de Taksim'de gerçekleştirdikleri eylemle sendikal örgütlenmeye yönelik baskıları ve işten atma saldırılarını protesto ettiler.

Eylemde ilk olarak Sabiha Gökçen Havalimanı'nda işten atılan Reyhan Kadirhan, Hava-İş Genel Merkez Yönetim Kurulu adına basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kriz sonucu değil, Hava-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle topluca işten atıldıklarını vurgulayan Kadirhan, 47 gündür sendika yetkisi beklediklerini ve yetkinin tanınmasının an meselesi olduğunu ifade etti.

Basın açıklamasının ardından direnişte olan işçilere söz verildi.

Hava-İş Sendikası üyesi **Sezgin Uzun**, patronlara karşı direnişteki işçilerle birlikte ve kararlılıkla yürüyeceklerini söyledi.

Ardından Esenyurt Belediye işçileri adına konuşan **Fatih Albayrak**, Esenyurt Belediye Başkanı tarafından fiili saldırıya varan müdahalelerle karşılaştıklarını anlatarak, her Çarşamba yaptıkları eylemlere çağrı yaptı.

Entes direnişçisi **Gülistan Kobatan** da yaptığı konuşmada, sermayenin saldırılarına karşı direnen işçilerin ortak bir mücadele hattı oluşturması gerektiğine vurgu yaptı. "Direniş Platformu içinde güçlerimizi birleştirip, mücadele edelim" dedi.

Sinter Metal işçileri adına konuşan **Halit Yıldırım** ise asalak patronlara seslenerek, "Üreten biziz, mağdur olanlar da biziz. Siz bizim sırtımızdan milyon dolarlar kazansanız da, kazanan biz olacağız!" dedi.

Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı **Hasan Gülüm**, saldırılara karşı ortak mücadele verilmesinin gerekliliğine değinerek bu eylemin bir ilk olduğunu

ve direne direne kazanacaklarını ifade etti.

100'ü aşkın işçinin katıldığı eylem atılan sloganlarla son buldu.

Direnışteki işçiler eylem sonrası TMMOB MMO İstanbul Şubesi'ne geçerek direnişleri üzerine sohbetler gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Esenyurt'ta direniş sürüyor!

Esenyurt Belediyesi'nden sendikal oldukları için işten atılan belediye işçilerinin direniş sürüyor. İşçiler direnişin 72. günündeler ve her Çarşamba günü olduğu gibi Esenyurt Belediyesi önünde eylemdeydiler.

Esenyurt Belediyesi önünde biraraya gelen işçiler ve destekçi kurumlar burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Belediye-İş 2 No'lu Şube adına yapılan açıklamada işten atmaların devam edebileceği ifade edildi. Halen çalışmakta olan 5 sendikal işçiye daha belediye tarafından "uyarı" yapıldığı, işçilerin işten atılmakla tehdit edildiği belirtildi. Basın açıklamasında şunlar söylendi:

"Esenyurt Belediye Başkanı sendikal işçiye işten atarak bitirmek istiyor. Hem de hiç hukuk ve yasa dinlemeden. Esenyurt Belediye Başkanı yönetimin verdiği güçle işçileri bugün işten çıkarabilir. Ama unutmayın ki iktidarda olmak her zaman güçlü olması anlamına gelmez. Çünkü bizler de buna karşı mücadele ederiz. Esenyurt'ta esas gücün Esenyurt halkı olduğu unutulmasın."

Esenyurt BDSP de eyleme destek verdi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Dev Sağlık-İş: "Sağlıkta taşeron olmaz!"

DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası, 24 Ekim günü Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan taşeron sağlık işçisi Mustafa Güneş'in domuz gribinden yaşamını yitirmesine ilişkin 27 Ekim Salı günü İstanbul Sağlık Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek, "Sağlıkta taşeron olmaz!" dedi.

Kartal Koşuyolu ve Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde işten atılan pazarcıların

karşı direnişlerini sürdüren Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye taşeron işçilerinin, İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen ve İTO yöneticileri ile SES çalışanlarının da destek verdiği eylemde basın açıklamasını Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu okudu.

Açıklamada taşeron sağlık çalışanlarının sahipsiz, güvencesiz ve geleceksiz çalıştırılmaya mahkum edildiği, Sağlık Bakanlığı'na bağlı bir hastanede, sağlık hizmeti sunan Mustafa Güneş'in ölüm olayında olduğu gibi, hastanelerde emeği görünmeyenlerin ölümünün de yok sayıldığı ifade edildi.

Hüseyin Demirdizen ve SES Şişli Şube Sekreteri **Akife Aktaş**'ın da konuya ilişkin birer konuşma gerçekleştirdiği eylem sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"En iyi Çağrı Merkezi" ödülü protesto edildi...

Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği, 27 Ekim günü Lutfü Kırdar Kongre Merkezi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile Çağrı Merkezi Fuarı'nda verilen "En iyi Çağrı Merkezi" ödülünü protesto etti.

Eylemde, "Çağrı merkezlerinde bir hayalet dolaşıyor / Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği" pankartı taşındı.

Dernek adına yapılan basın açıklamasında, son üç

yıldır olduğu gibi bu yıl da patronlar kulübünün birbirlerini ödüle boğmak için toplandığı ifade edildi.

Fuarda verilen ödülün sıfatının “en iyi çağrı merkezi”, ödülün tek kriterinin ise verimlilik olduğunun belirtildiği açıklamada, çağrı merkezlerinde çalışanların çok büyük bir çoğunluğunun asgari ücret aldığı ifade edildi. “Krizle rağmen sektör büyüyor diyorlar, biz iddia ediyoruz büyüyen sektör değil ediyoruz büyüyen sektör değil” ifadelerinin yer aldığı açıklamada, çağrı merkezlerinde çalışan müşteri temsilcilerinin yüzde kaçının sendikalı olduğu, yüzde kaçının açlık ve yoksulluk sınırının üzerinde ücret aldığı, yüzde kaçının sistit, nodül oluşumu ve bel ağrısı problemlerinden birini veya birkaçını yaşadığı, yeni gelen 30 bin kişinin bu koşullarda çalışmaya devam edip etmeyeceği soruldu.

Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği’nin bu gidişata dur demek için “Çağrı Merkezi Çalışanıym Haklarımı Biliyorum” kampanyası başlatacağı ilan edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sağlık çalışanlarından uyarı eylemi...

SES Aksaray Şubesi, Çapa Tıp Fakültesi önünde 27 Ekim günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile döner sermayenin adil dağıtılmasını, maaşa eklenmesini ve emekli maaşlarına yansıtılmasını istedi ve rektörlüğü sözünü tutması için uyardı.

KESK’in kararı ile 25 Kasım’da ülke genelinde grevde olacaklarını duyurdu.

Basın açıklamasını işyeri temsilcisi Ersoy Adıgüzel gerçekleştirdi. Adıgüzel yaptığı açıklamada, 8 Nisan 2009 tarihinde SES’in döner sermaye ile ilgili taleplerini rektöre ilettiğini, rektörün, döner sermaye adaletsizliği konusundaki taleplerin makul ve karşılanabilecek talepler olduğunu ve konu ile ilgili olarak çalışma başlatacağını söylediğini hatırlattı.

“*Bugüne kadar taleplerimiz konusunda herhangi bir adım atılmadığı gibi, sayın rektörle görüşmek için yaptığımız randevu başvurularına yanıt alınamamış ve iletişim kanalı tıkanmıştır*” diyen Adıgüzel, rektörün sendikaya verdiği sözü tutmasını ve döner sermaye dağıtımında adalet sağlanmasını, performansla dayalı döner sermaye dağıtımı planından vazgeçilmesini istedi. Talepleri karşılanmadığı takdirde, sendikalarının 4-5-6 Kasım tarihlerinde Çapa’da 2 saat işe geç başlama eylemi yapacağını, eylemlerinin yayılarak, Cerrahpaşa ve Kardiyoloji Enstitüsü’nde de devam edeceğini ve sonuç alana kadar süreceğini söyledi.

SES İstanbul Aksaray Şube Başkanı Songül Beydilli ise konuşmasında, taleplerini sıraladıktan sonra, bu talepler için 25 Kasım’da KESK’in kararı ile grevde olacaklarını duyurdu. Hasta yakınlarını birlikte mücadeleye çağırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metal İşçileri Kurultayı çalışmalarından...

Kartal’da kurultay toplantısı

25 Ekim günü bölgedeki metal işçilerini buluşturmak ve kurultayla beraber metal işçilerinin birliğini daha güçlü tartışmak üzere toplantı yapıldı.

Ön hazırlık sürecinde Metal İşçileri Kurultayı Kartal Hazırlık Komitesi, Metal İşçileri Bülteni’nin yeni çıkan sayısı ve toplantı çağrısını taşıyan el ilanlarının dağıtımını yaptı. Bölgedeki metal fabrikalarına 200 el ilanı ve bülten dağıtıldı. Ayrıca ABB, Lombardini, ALDEM ve Aksan gibi büyük metal fabrikalarının etrafına toplantı çağrısının ozalitleri yapıldı.

Pendik’te de bülten sanayi havzasındaki işçilerin servis noktalarına ve hedef fabrikalarda çalışan işçilere ulaştırıldı. Ek olarak toplantının ön çalışması olarak toplantıla çağrı ozalitleri işçi geçiş güzergahlarında kullanıldı. Yanısıra el ilanları bülten ile birlikte kullanılarak metal iş kolundaki örgütlü-örgütsüz fabrikalara dağıtıldı.

Toplantıda, kurultay sürecinin nasıl şekillendiği ve metal işçilerinin sorunlar karşısında ortak mücadele kanalı ihtiyacı anlatıldı. Toplantıya katılan işçiler kendi fabrikalarında karşılaştıkları sorunlardan aktarımlar yaparak sunumu güçlendirdiler. Özellikle sendikal bürokrasinin mücadeleyi etkileyebildiği üzerinde duruldu. İşçilerin bu olumsuzluklar üzerinden sendikalara güvenlerini yitirdiği, mücadele azminin de zayıfladığı belirtildi.

Toplantının ikinci gündemi olan taban örgütlülüklerinin vasfı da bu anlatımlar üzerinden örnekendirildi. Krizle birlikte patronların saldırılarını göğüsleyebilecek, sendikal bürokrasi karşısında işçilerin sesi olabilecek bir taban örgütlenmesi üzerinde duruldu. Son bir yıl içerisinde yaşanan mevzi direnişler ve taban örgütleri örnekleri aktarıldı. Sendikalı-sendikasız, fabrika atölye ayrımı yapmaksızın tüm metal işçilerinin birliğinin bugün ne anlama geldiği tartışıldı.

İşçilerin sunumlara ve tartışmalara etkin bir biçimde katıldığı bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantının ardından, önümüzdeki hafta boyunca da metal sektöründe çalışan işçi kadınlara dönük hazırlanan anketlerle, kimi fabrikalardaki özgül sorunlarla birlikte kurultay çağrısının yer alacağı özel sayılarla Pendikli metal işçilerine seslenmeye devam edilecek.

Kızıl Bayrak / Kartal

Esenyurt’ta hazırlık çalışmalarından...

25 Ekim günü Esenyurt KHK, metal işçileri toplantısını gerçekleştirdi. Farklı metal fabrikalarından işçilerin bir araya geldiği toplantıda, işçi sınıfının yaşadığı saldırılar ve bu saldırılar karşısında metal işçileri birliğinin oluşturulmasının önemine vurgu yapıldı. Metal İşçileri Kurultayı’na, metal işçilerinin birliğini sağlama ve metal işçilerinin mücadele programını oluşturma hedefleriyle bölgede yapılacak hazırlıklar üzerine tartışmalar yürütüldü.

İşçiler, fabrikalarındaki durumu, fabrika özgünlüğünde yaşanan saldırıları ve bunun karşısında metal işçilerinin mevcut tablosunu ifade ettiler. Yürütülen tartışmalarla önümüzdeki dönem metal işçileri çalışmasına dair hedef oluşturuldu.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Küçükçekmece’de Metal İşçileri Kurultayı toplantısı

Küçükçekmece KHK, yerel işçi toplantısını 25 Ekim günü gerçekleştirdi. Toplantı öncesinde bölgedeki metal fabrikalarına toplantının duyurusu ve çağrısı yapıldı. Yine bu çerçevede bölgede ozalit ve afişler kullanıldı.

Toplantı, metal işçilerinin Türkiye işçi sınıfı mücadelesi tarihindeki yerinin, metal işçilerinin ve işçi sınıfının bugünkü mevcut tablosunun aktarımı ile başladı. Bu tabloyu işçi sınıfı lehine çevirme amacıyla bir araya gelen öncü metal işçilerinin mücadelenin önünü açmak ve metal işçilerinin devrimci birliğini oluşturma amaçlı yürüttükleri kurultay çalışmalarının genel ve bölgedeki durumu tartışıldı. Daha sonra toplantıya katılan işçiler yaşadıkları sıkıntıları ve çözüm önerileriyle birlikte nasıl bir çalışma yapılması gerektiği konularında fikirlerini belirttiler. Toplantıda kurultaya daha güçlü gitmek ve bölgede metal işçilerinin birliğini sağlamak amacıyla bir metal işçileri komitesi oluşturulması ve bölgedeki fabrikalara daha geniş bir çalışmayla seslenilmesi, yeni fabrikalara müdahale edilmesi konusunda ortak bir fikir oluştu.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Ümraniye’de kurultay öncesi forum!

Ümraniye KHK 25 Ekim günü bir forum gerçekleştirdi. 12 ayrı iş yerinden 20’nin üzerinde işçinin katıldığı forum 2,5 saatin üzerinde sürdü. Kurultay gündemleriyle ilgili bir dizi konu üzerinden tartışmalar ve konuşmalar yapılırken katılanların büyük bir bölümü söz alarak kendi düşüncelerini ifade ettiler.

Tartışmalar içerisinde metal işçileri kurultayının amacı ve hedefleri masaya yatırılırken; işçilerin birliği, metal işçilerinin çalışma ve yaşama koşulları, esnek çalışma koşulları ve bunların somutta yaşanan örnekleri, işçilerin yaşadığı özgüven sorunu gündemleştirildi. ENTES ve GÜRSAŞ’tan işçilerin katılımıyla da direnişler üzerinden belli tartışmalar yapılarak yol ve yöntemler konuşuldu.

Forumun sonunda Metal İşçileri Kurultayı’nın öncesi, kurultay günü ve sonrasında bir bütünlük içinde ele alınması gerektiği vurgulandı. Buna bağlı olarak bu çalışmayı tek başına kurultay günü yapılacak tartışmalara indirgememek gerektiği söylendi. Çalışmanın kurultay sonrasına taşınabilmesi için foruma katılan bütün işçiler kendi bulundukları fabrika ve iş yerlerinde kurultay çalışmasını büyültmeye ve taban örgütlülüklerini oluşturmaya çağrıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Topkapı’da kurultay tartışması

24 Ekim günü Topkapı’da hazırlık toplantısı gerçekleştirdi. Toplantı öncesinde Metal İşçileri Bülteni’nin son sayısı, toplantı davetiyeleri ile birlikte Topkapı ve GOP’ta bulunan metal fabrikalarına ulaştırıldı.

Toplantıda bölgede metal işçilerinin durumu ve çalışma koşulları ile birlikte kurultayda yaratılması hedeflenen mücadele programı üzerine tartışmalar yürütüldü. Düşük ücret, ücretlerin ödenmemesi, patron ve usta baskılarının yanısıra alınmayan iş güvenliği önlemleri ve yaşanan iş kazaları öne çıkan sorunlar oldu. Sendikal örgütlülüğün olduğu fabrikalarda ise gerçek anlamda bir örgütlülüğün bulunmadığı, buralarda bile ücretlerin ödenmemesi gibi sorunların sıklıkla yaşanabildiği vurgulandı. İşbirlikçi ve uzlaşmacı sendikacılığa karşı mücadelenin gerekliliğinin altı bir kez daha çizildi.

Hem patronların saldırılarına hem de sendikal bürokrasiye karşı mücadelenin gerekliliği olarak metal işçilerinin tabanda bir araya gelmesinin önemi vurgulandı ve bu çerçevede kurultayın önemi tartışıldı.

Kurultaya bir fabrikadan iş kazaları ile ilgili bir sunum yapılmasının kararı alındı. Ayrıca kurultaydan sonra da bölgede belli periyotlarla metal işçilerini bir araya getirecek toplantı ve etkinlikler gerçekleştirilmesi kararı alındı.

Metal İşçileri Kurultayı Topkapı-GOP Hazırlık Komiteleri

Gençlik çalışmaları

Yeni öğrenim dönemi başlarken, gençlik hareketinin ve çalışmamızın sorunlarını tartışmak doğal bir ihtiyaç olarak karşımızda duruyor. Elbette genç yoldaşlarımız gençlik yayınında bu tartışmayı değişik yönleriyle yapıyorlar. Fakat bu, merkez yayın organı üzerinden bu tartışmaları genelleyerek perspektif sunma, gençlik hareketinin sorun ve gündemlerini ihtiyaca uygun bir şekilde işleme sorumluluğunu ortadan kaldırmıyor.

Gençlik çalışmasında Ekim'in yeri

Sorun yalnızca Ekim'in, merkezi önderlik görevlerinden biri olarak gençlik çalışmasına yönelik taktik-siyasal müdahalelerde bulunması zorunluluğundan ibaret değildir. Bunun yanı sıra, partinin en temel örgütleyici araçlarından biri olarak, kendi özgünlüğü üzerinden gençlik alanında da bu misyonunu gereğince yerine getirebilme sorumluluğu bulunuyor. Elbette bugünün Türkiye'sinde, bugünün gençlik hareketi koşullarında Ekim'in bu alanda yapabileceklerinin belli sınırları var. Böyle de olsa, hem bizzat partimizin çevresindeki gençlik güçlerinin, hem de genel olarak gençlik hareketinin doğal taşıyıcısı durumundaki ileri gençlik kitlesinin ilgi duyduğu, değerlendirdiği, yararlandığı bir araç olabilmesi, biraz da gençlik alanından beslenip beslenmemesine, bu alanla doğrudan ilişkiler kurup kuramamasına bağlıdır.

Böylece, Ekim'in gençlik alanında kullanımı ve ona katkı görevini gençlik çalışmamızın temel sorunlarından biri olarak ifade etmiş oluyoruz. Bu sorunun öncelikli muhatapları doğrudan çalışmanın yürütücüsü konumundaki genç yoldaşlarımızdır. Ekim'le bu türden bir bağ kurma kaygısı herhangi bir görev olarak değil, parti ile gençlik çalışmamız arasındaki bağları güçlendirme sorumluluğu olarak önümüzde duruyor.

Ekim, partili kimliği, dönemin gençlik hareketinin doğurduğu zayıflıklara karşı mücadele ederek inşa etmenin en temel silahı olarak kullanılabilmelidir. Diğer şeyler bir yana, onun kullanımı bile başlı başına ihtilalci bir kimliğin inşasına başlamaktır. Dönemin yarattığı tasfiyeci liberalizm ortamında düzen, aile, okul vb. ile hesaplaşmaların sürekli ertelediğini ve bunun da doğal görülebildiğini biliyoruz. Herhangi bir abartıya düşmeksizin diyebiliriz ki, bugün illegal bir yayın olarak Ekim'e yazmak, onu okumak, onu dağıtmak, onun üzerinden politik düzeyi olan kitleyle bağ kurmak bile, düzen-devrim ikilemine bizzat dokunmak anlamına gelecektir.

Temel değerlendirmelerimizin güncelliği

Gençlik hareketiyle ilgili tartışmalarımızda bize yön göstermesi gereken, doğal olarak öncelikle Ekim'in değerlendirmeleridir. Yakın dönem değerlendirmeleri içinde, özellikle 2004 yılında 139. ve 140. sayılarda peşpeşe yayınlanan iki başyazı, gençlik hareketiyle ilgili o güne kadarki tüm birikim, pratik ve deneyimlerin tahlili üzerinden kaleme alınan ve net bir perspektif ortaya koyan metinler olarak, güncel ilgiyi fazlasıyla hak etmektedirler. Bu

değerlendirmelerde hem gençlik hareketinin hem de gençlik çalışmamızın güncel plandaki sorun ve ihtiyaçları kapsamlı bir şekilde ele alınmakla kalmıyor. Bir yandan alanın temel niteliğiyle ilgili özgün belirlemeler yapılırken, diğer yandan buradan süzülen sonuçlar güncel durum, sorun ve ihtiyaçların tahliliyle birleştirilerek dönemsel bir taktik-siyasal hat çiziliyor.

Sözkonusu metinler ile birlikte gençlik alanıyla ilgili en temel yakın dönem değerlendirmelerimize kolaylıkla ulaşılabileceği için, burada genel bir tekrar yerine onları incelemeyi öneriyoruz. Yine de son beş yıl üzerinden, yer yer tekrara düşmek pahasına bazı başlıkları yeniden ele almak, bazı sorunları sürecin yansımaları üzerinden irdelemek, bir ihtiyaç olarak karşımızda duruyor.

Belli yönleriyle gençlik hareketinin süreçleri ve durumu

Bugün gençlik hareketi en geri ve en dağınık dönemlerinden birini yaşıyor. Bu belirleme aslında, dönemsel canlanma dönemleri dışında, son yılların temel bir olgusunu yinelemekten başka bir şey değil. '96'da başlayan kırılma sonrasında gençlik hareketinin bir parça yükselme işaretleri verdiği dönem 2000'li ilk yıllardır. Bunun çapı ise dönemin sosyal hareketliliğinin sınırları tarafından belirlenmiştir.

Dolayısıyla gençlik hareketinde "yükseliş", "canlanma" vb. denildiğinde, bu süreçteki sosyal mücadelenin durumuna bakmak gerekiyor. Nitekim, sözkonusu değerlendirmelerin yapıldığı tarihlerde, bu canlanma belirtilerinin de sonlandığını görüyoruz ki bu nedensiz değildir. Yalnızca sosyal hareketliliğin kendiliğinden sınırlarını aşmadığı, politik sıçrama yapamadığında yaşadığı bir gerilemeden de ibaret değildir. Gençlik hareketindeki canlanma belirtileri tam da devletin hücre saldırısıyla yeni bir dönemi başlattığı tarihlere denk geliyor. Hücre saldırısına karşı hapishanelerdeki devrimcilerin canı-kanı pahasına yükselttiği direniş, saldırıyı püskürtmeye yetmedi, yetemezdi. Hücre saldırısının asıl başarısı ise, devrimci harekete vurduğu darbenin katmerlisini toplumsal muhalefete vurması oldu. İşçi sınıfı ve emekçi kitle hareketinin ileri kesimlerinden başlayarak geniş yığınlara yayılan bir travmaya yol açtı. Sınıf savaşımının gerçeklerinden kopmayan hiç kimse, etkileşimi zincirleme bir süreç olarak görmekte zorlanmaz.

İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin, en temel haklarına saldırılar gündeme geldiğinde (kölelik yasası çıkarken, siyasal hak ve özgürlüklerle ilgili düzenlemelerde AB demokratikleşmesi perdesi altında ağır baskı ve yasakların önü alabildiğine açılırken) en ufak bir tepki gösterememesi de, en dinamik kesimini devrimci olanların oluşturduğu ileri kitlesinin yaşadığı kırılmadan, ideolojik, politik, özellikle moral ve özgüven alanındaki yıkımdan bağımsız anlaşılamaz. O günden bu yana siyasal atmosferi ilkesizlik ve tutarsızlıkla, kendiliğindencilik ve oportünizmle, daha da kötüsü her türlü devrimci değerle inanılmaz bir erozyonla zehirleyen tasfiyeci liberalizmin güç kazanması da doğrudan bu noktaya ilintilidir. Elbette

bunda hücre saldırısının başarısı tek etken değildir fakat bundan büyük bir kuvvet kazandığı da açık bir olgudur.

O dönem canlanma yaşayan gençlik hareketi, bir yandan Afganistan ve Irak savaşları ile dizginlerinden boşanan emperyalist saldırganlık karşıtı duyarlılıkla beslenirken, diğer yandan ise bu genel kırılmadan payına düşeni alıyordu. Tam olarak bu aşamada devreye yoğun bir soruşturma ve uzaklaştırma saldırısı girdi. Bu saldırıyı faşist terörün tırmandırılması tamamladı. Sermaye iktidarı böylece hücre saldırısının üniversite ayağını da gerçekleştirmiş oldu. Her geçen gün daha dar bir kesime sıkışan direnme çabalarının da etkisizleşmesiyle tam bir dağılma ve gerileme süreci başladı. Bu yüzden son beş yılın her biri, bir öncekini aratır tarzda "en kötü dönem" olarak tanımlanıyor.

Öyle ki, gençlik hareketinin devrimci politik güçleri alana özgün müdahale planında her geçen yıl daha derin bir iddiasızlığa sürükleniyorlar. Kendi tarzlarında bir militan çalışmayı örgütsel bir liberalizmle bütünleyen bir-iki reformist çevrenin faaliyetleri dışında, sistemli ve sürekli faaliyet ancak genç komünistlerin bulundukları alanlarda onlar tarafından yürütülüyor. Düne kadar iyi-kötü bir siyasal etkinlik ve faaliyet alanı olan belli başlı üniversitelerde politik faaliyet yürütmek neredeyse imkansız hale gelmiş durumda. Bunun en çarpıcı örnekleri Çukurova, Trakya, Karadeniz Teknik gibi üniversiteler ile İstanbul'daki belli kampüslerdir. Son yıllarda neredeyse her ile açılan taşra üniversitelerinin durumu ise çok daha iç karartıcıdır.

Gençlik hareketinin bu duruma gelmesinde temel rol oynayan bir diğer etken, genel olarak gençlik kitlesinin (hareket sözkonusu olduğunda üniversiteli gençliğin), yine yaşanan genel toplumsal süreçlerden payına düşeni almasıdır. Gençlik yığınları içinde idealist/duyarlı bir kimlikle öne çıkanların oranı her geçen gün daha da düşüyor. Genç olmanın getirdiği merak ve ilgiyle işe yarar kitaplar, kaynaklar okumak, uğraşlar edinmek yerine, gerçek hayata yabancılaşmayı ve ilgisizliği büyüten bir sanal oyun merakı, en ücra emekçi mahallelexrinde bile oldukça yaygındır. Son birkaç yıldır liselerde, günümüz koşullarında kitlesel de sayılabilecek bir politik ilgi ve hareketliliğin yaşanması bu gerçeği değiştirmiyor. Zira bu kitlede de duyarlı, sağlıklı kimlik-kişilik konusunda ciddi kusurlar bulunuyor.

Soruşturma-uzaklaştırma karşıtı mücadelenin önemi

Bu koşullarda gençlik hareketinin geleceği açısından, üniversiteye adım atan politik olarak duyarlı ileri gençlik kesiminin politik faaliyetle tanışabilmesi yaşamsal bir önem taşıyor. Dolayısıyla üniversitelerde siyaset yapma hakkının gaspı, gençlik hareketinin önündeki en temel, en öncelikli engeldir. Bu hakkın gaspı soruşturma, uzaklaştırma, bunu tamamlayacak tarzda tutuklama terörüyle sağlanıyor.

Bu sorun kendi başına gençlik hareketinin üstesinden gelebileceği düzeyi çoktan aşmış bulunuyor. Burjuva kamuoyunda dahi yer yer tepki

n güncel sorunları

alabilen, öğrenim hakkının gaspına dönüşen siyaset yapma, duyarlılığını ortaya koyma hakkının okul yönetimleri, polis ve mahkemelerin işbirliği ile bu denli kaba bir çiğnenmesi karşısında yapılanlar son derece yetersiz. Oysa herhangi bir alandaki bu türden bir saldırı, tüm kamuoyunun desteğini kazanmaya, günün sınıf ve emekçi hareketlilikleriyle etkin bir kader birliği kurmaya yönelecek bir faaliyetin gündemi olabilmelidir. Bu çerçevede genç komünistlerin geçtiğimiz öğrenim yılında bir yereldeki soruşturma-uzaklaştırma saldırısı karşısında örgütledikleri süreç, şüphesiz eksik kalan yönleri giderilerek, özellikle de toplumsal destek ve tepki örgütlenme, etkin bir kamuoyu oluşturma seferberliği yönü güçlendirilerek temel alınabilecek bir örnek teşkil ediyor.

Bu söylenenlerden, sorunu salt öğrenci gençlik mücadelesinin sorunu olarak görmekten kurtulmak gerektiği de kendiliğinden anlaşılıyordur. Partinin siyasal sınıf çalışmasını yürüten örgütlenmeleri de, gençlik alanında bu tür bir faaliyete/mücadeleye en ileri düzeyde bir destek sunabilmelidir. Bu yapılmadığında, gençlik hareketi ve çalışmasına verdiğimiz önem boş bir laf kalıbı haline gelecektir. Yeri gelmişken, yer yer sınıf çalışmamızın kimi yerellerinden de yansıyabilen ilgisizliğin (yayınma, alanın sorunlarına ve harekete ilgisizlik, bazı durumlarda küçümseme) kesin bir şekilde geride bırakılması gerektiğini de hatırlatmış olalım.

Soruşturma-uzaklaştırma terörü (siyaset yasağıyla birlikte eğitim hakkının gaspı) gençlik çalışmasının herhangi bir politik gündemi olarak değerlendirilmemelidir. Önemi bakımından, öğrenci hareketinin dönemsel olarak karşısında duran ve elbette birbiriyle yakından bağlantılı olan tüm diğer faaliyet gündemlerinden (eğitimdeki özelleştirme politikasının üniversitelerdeki yansımaları, harçlar, barınma ve yaşam sorunları, sivil faşistlerin ve ulusalcı çetelerin zaman zaman yoğunlaştırılan saldırıları, ÖGB-polis terörü, YÖK ve 12 Eylül karanlığı, akademik ve bilimsel düzeydeki düşüş, ulusal sorun ve anadilde eğitim, emperyalist savaş ve saldırganlık vb...) daha öncelikli olarak tanımlanabilir. Ancak bununla, tüm gündemlerden kopuk, dahası somut bir gelişmeye dayanmayan bir soruşturma-uzaklaştırma karşıtı mücadele ve faaliyetten söz etmiyoruz. Böyle bir yaklaşım yalnızca güçlerin tükenmesine ve mevcut imkânların heba olmasına yol açar. Elbette ki aslolan, somut bir gelişmeye dayanan ve gerek toplumsal açıdan gerekse öğrenci hareketinde öne çıkan özgün gündemlerle dolaysız bağlarını kuran bir mücadele ve faaliyeti örgütleyebilmektir.

Elbette bugünkü veriler ve gelişmelerden hareketle, küresel krizin henüz kontrol altında tutulabilse de her an kendini şiddetli bir şekilde dışa vurması kuvvetle olası etkilerinden biri olarak eğitimde özelleştirmenin tırmandırılması (doğal olarak en temel ihtiyaçlar alanlarında baş gösterecek sorunlar), emperyalizmin bölgede hazırlıklarını yürüttüğü yeni hamlelerin yarattığı sorunlar üzerinden emperyalist savaş, bununla doğrudan bağlantılı bir şekilde uzun bir süredir gündemde olan “açılım” tartışmaları üzerinden Kürt ulusal sorunu (doğal olarak anadilde eğitim) gibi başlıklar da önplana çıkan

gündemler olacaktır.

Gençlik hareketinin özgün sorunları çerçevesindeki diğer gündemler ise, somut gelişmelere bağlı olarak yer değiştirerek faaliyete konu olabilecektir. Kaldı ki, alana özgü somutluğu genelde yakalayabilen, sürekli ve sistemli bir faaliyete dönüşen bir politika belirleyebilen bir gençlik çalışmamız olduğu ölçüde, faaliyetin politik gündemleri ile ilgili bir zorlanma yaşanmıyor zaten.

Birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi sorunu ve Genç-Sen deneyimi

Gençlik hareketine müdahalede zorlanma noktalarından ilki soruşturma-uzaklaştırma terörüne göğüs germek, ikincisi ise hareketin hem çok dar hem de olabildiğince parçalanmış tablosudur. Yukarıda işaret ettiğimiz değerlendirmelerde, dönemin olanakları ve ihtiyaçları üzerinden sorun ayrıntılı bir biçimde tartışılmış bulunuyor. Konuyla ilgili olarak, birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketini geliştirme ihtiyacına yapılan vurgu, politik gençlik örgütlenmelerinin mücadelenin politik ihtiyaçlar temelinde birliktelik sağlaması zorunluluğuna bağlanıyor. Bu aynı zamanda, günün koşullarında gençlik hareketinin kitlelerle birleşmeyi başarabilecek etkili bir çıkışının, gençlik hareketini oluşturan ileri gençlik birikimine dayanma zorunluluğu olarak da anlaşılabilir. Daha somutta sorun, “ilerici-devrimci gençlik güçlerini mücadelenin öne çıkan gündemleri ve ihtiyaçları doğrultusunda giderek kurumlaşan bir mücadele birliği içine çekmek, bunu zamanla birleşik bir gençlik örgütlenmesi düzeyine vardırarak” olarak tanımlanıyor.

O günden bugüne geçen süreç, genç komünistlerin yaptıkları değerlendirmelerden de görüleceği üzere, mücadele birliği ve birleşik gençlik örgütlenmesi konusunda gençlik örgütlenmelerinin ve birikiminin fazlasıyla sorunlu ve yetersiz olduğunu, her gün daha katı bir gerçeklik şeklinde doğrulamış bulunuyor. Esasında ülkemizin yakın geçmiş deneyimi, hareketin kitlesellik ve birleşiklik arzettiği dönemlerin, nesnel dinamikler üzerinden yaşanan çıkışlar olduğunu gösteriyor. Bu nedenle, gençlik hareketinin, nesnel

yaşanmasında, ilerici-devrimci çevre ve grupların örgütsel müdahalesinin rolü ihmal edilebilir düzeydedir. Dahası, devrimci gruplar gençlik içinde ancak bu türden yükselişler sayesinde bir güç kazanabilmiş, bir yer tutabilmişlerdir. Elbette örgütsel müdahalesiyle belirleyici olmasa da, devrimci-politik kesimin bu süreçlerde belli bir etkisi olmuştur. Ancak bu, gençlik hareketini kendiliğindenlik sınırlarının ötesine taşımaya yetmemiştir. Dahası, küçük-burjuva akımlar genelde kendiliğinden oluşan birleşiklik ve kitlesellik bozucu, dağıtıcı bir rol oynayabilmişlerdir.

Bu davranışın bir benzeri Genç-Sen süreçlerinde göze çarpmaktadır. Genç-Sen bir işçi sendikası aracılığıyla öğrenci hareketinin gündemine taşındı. Elbette gündeme gelmesinde sendika üzerinde etkinliği olan belli siyasal anlayışların kendince hesapları önemli bir yere sahipti. Üstelik hala da kitlesel bir temele kavuşmadığı ölçüde, dışarıdan dayatılan bir örgüt modeli olma zaafını koruyor. Tüm bunlara rağmen, birincisi, salt sendika örgütlenmesinin ileri kitleler nezdinde taşıdığı meşruiyetin gücünden; ikincisi, herhangi bir grubun dayatması olarak algılanmamasından; üçüncüsü, arkasında birçok açıdan tartışmalı da olsa en ileri sendikal mevzinin bulunmasından ve nihayet ileri gençlik dinamiklerini sürekli olarak birlikte davranmaya zorlayan nesnel etkenlerden kaynaklı olarak tüm hareketlerin ilgisini çekti ve belli bir kesimin katılımını sağlayabildi.

Bu aracın birleşik, kitlesel, devrimci gençlik hareketini geliştirmekte oynayabileceği rolün bir sınırı olabilir. Fakat masabaşı bir üretim olsa da, gençlik gruplarının içinde çalışma yürütmesine açık bir araç olduğu ölçüde, gençlik hareketini geliştirmede dayanak olabilecek bir mücadele birliği ve birleşik örgütlenmenin olanaklarını barındırıyor. Hareketin genel çıkarlarını her koşulda önde tutan komünist gençliğin böyle bir aracı önemsemesinden daha doğal bir şey olamaz.

Ne var ki, bizzat Genç-Sen süreci döne döne, gençlik içinde var olan siyasal örgütlenmelerin (doğal olarak ileri gençlik birikiminin omurgasının), harekete birleşik bir karakter kazandırılmasına yapıcı değil bozucu bir etkide bulunduklarını gösteriyor. Yalnızca birleşiklik sağlanmasında değil gençliğin kitlesel

örgütlenmesinde de işlevsel olabilecek bu tür bir aracı etkin hale getirmek bile, politik faaliyette olduğu gibi, kitle tabanı ve örgütlenmede de büyük bir kuvvet olabilmeyi gerektiriyor. Bugün boğucu bir bürokrasinin hakimiyetindeki Genç-Sen ile politik-taktik çizgilerin taban inisiyatifi ve demokratik temelde yarıştığı bir Genç-Sen arasında tam bir karşıtlık vardır. Bu koşullarda ikincisine ulaşabilmenin ve birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi politikasına itilim kazandırmanın yolu, bağımsız bir güç olarak etkin bir faaliyet yürütebilmekten ve örgütlü bir temelde politik kitle tabanını büyütmekten geçiyor. Doğal olarak burada birbirini besleyen süreçlerdir sözkonusu olan. Bu hiç de çeşitli gündemler üzerinden sağlanabilen politik birlikteliğin karşısına konulabilecek bir yaklaşım değildir. Tersine, böylesi mücadele ve eylem birliklerinin bir parça işe yarayabilmesi dahi, grupsal kaygıları hareketin ortak çıkarlarının önüne koymayan samimi siyasetlerin gücüne bağlıdır.

Birlikte faaliyeti ve eylemi örgütlemeyi dayatan 6 Kasımlar, bahar eylemlilikleri ya da son haraç zamları gibi özgün gündemler, gençlik hareketine, onun ileri birikimine müdahalenin de sınırlarını çiziyor. Politik faaliyet kapasitesi kadar nitel ve nicel açıdan gelişkin bir militan kuvvet olmak, bu süreçlerde belirleyici bir önem taşıyor. Bir yandan birleşik hareketi her olanağı değerlendirecek tarzda zorlarken, diğer yandan bunu etkin bir bağımsız faaliyet örgütlemeyele birleştirebilmeyi, bir başka deyişle bağımsız siyasal güç olma çabasını bir an bile zayıflatmamayı bize dayatan işte bu olgudur. Birlikte hareket ve iş yapma (daha özel bir zemin olarak Genç-Sen de dahil) süreçlerinde tavrımızı belirleyecek olan budur. Sonuçsuz kalacak tarzda enerjimizi tüketen, bağımsız siyasal faaliyetin engeline dönüşen, politik kimliği silikleştiren, yer yer çeperimizi dahi dağıtabilen ortaklaşma çabaları bizim sorunumuz olamaz.

Sonuç olarak, bir ihtiyaç olarak kendini dayatan ve sağlıklı bir zeminde yaşanan ortaklaşma, birlikte iş yapma süreçlerinin etkin bir örgütleyicisi ve katılımcısı olmalı, fakat günün koşullarında sonuçsuz kalmaya mahkum ve yıpratıcı zorlamalardan ise uzak durmalıyız.

Gençlik hareketinin politik özelliği, çalışmanın politik niteliği

Gençlik hareketine müdahalede karşımıza çıkan üçüncü bir zorluk alanı, hareketin politik kitlesi ile geniş yığınları arasındaki derin uçurumdur. Hareketin politik-örgütsel dayanağı durumundaki ileri kitlesi politik olarak duyarlı, fakat alanın özgün sorunlarıyla zayıf ilişki içindeyken, geniş yığınlar da genel toplumsal sorunlara alabildiğine ilgisiz bir durumdadır. Bunun yarattığı sorunlar, Türkiye’de devrimci gençlik hareketine tarihine damgasını vuran özelliği ile birlikte ele alındığında daha iyi anlaşılır.

Türkiye’de gençlik hareketi hep düzen-devrim çatışması ekseninde bir taraflaşmanın ifadesi olmuştur. Bugün de politik faaliyetin ilk muhatapları doğrudan toplumsal sorunlara duyarlılıkları, devrimci mücadeleye ilgileri ile öne çıkıyorlar. ‘60’lar ve ‘70’ler döneminde de bu böyledir, ‘80 sonrası dönem boyunca zaman zaman yaşanan geçici canlanma dönemlerinde de... Hatta en reformist-liberal çevrelerin bugün, gençlik sözkonusu olduğunda devrimci şiarlara sarılmalarının, yer yer diğer alanlarda görülmeyen bir militan eylem çizgisi izlemek zorunda kalmalarının gerisinde de bu vardır.

Gençlik hareketimizin politik kimliğinin ne anlam ifade ettiği ve müdahalede hangi zorunlulukları doğurduğunu belirlemek için, bazı Avrupa ülkelerindeki gençlik hareketiyle kıyaslama yoluna gidebiliriz. Avrupa’nın birkaç ülkesinde son yıllarda

gündeme gelen gençlik hareketleri, genelde gençliğin eğitim hakkına yönelik saldırı politikalarına tepki temelinde yükseldi. Fransa ve Almanya’daki liseli gençlik eksenli hareket bunun çarpıcı örnekleridir. Bunun temelinde, tarihsel mücadelelerin kazanımı olan, en kötü dönemlerde dahi harekete geçirilebilen bir hak bilincinin varlığı yatmaktadır. Emperyalist-kapitalizmin tüm bozucu etkilerine, toplumsal ölçekte derinleşen yabancılaşmaya rağmen, kazanılmış bu hak bilinci genç kuşakları harekete geçirebilmektedir. Buna karşın Avrupalı kimliğinde, emperyalist ayrıcalıklardan kaynaklı olarak, devrimci-politik duyarlılık ve eylemlilik niteliğinde belirgin bir zayıflık vardır.

Türkiye’deki gençlik kitlesi açısından ise tersi bir durum söz konusudur. Toplumdaki, dolayısıyla gençlik kitlelerindeki hak bilinci alabildiğine zayıfken, hareketin dinamiği olan kesimin temel hareket noktası devrimci özlemleri ve politik eyleme olan ilgisidir. Alanın özgün sorunlarından çok, genel toplumsal sorunlar çerçevesinde hareketlenmeler yaşanıyor. Emperyalist savaş ve saldırganlığın, Ortadoğu’daki gelişmelerin ortak hareketlenmeler yaratmasının nedeni de budur.

Gençlik hareketinin bu özellikleri, gençlik alanındaki faaliyetimizin niteliğini belirleyecektir. Demek oluyor ki, gençlik alanındaki faaliyetimiz, ağırlık merkezi bakımından düzen-devrim çatışması üzerinden bir politik içeriğe sahip olmalı, devrimci sosyalist temelde bir ajitasyon-propaganda ve örgütlenmeyi esas almalıdır. Bununla, alanın özgün sorunlarından ve somut gelişmelerinden kopuk kuru sosyalist ajitasyonu değil, alanın her türlü sorununu düzen-devrim ikilemi temelinde ele alan bir çalışmayı kastediyoruz. Zira bir parça ciddiyeti olan herhangi bir siyasal faaliyet ancak alanın özgünlüğünden, somut sorunlarından kopmadan inşa edilebilir.

Faaliyetin politik niteliğine dair bu vurguyu iki açıdan önemli görüyoruz. Öncelikle hareketin genel ihtiyaçları bakımından önemsenmelidir. Zira, gençlik içinde çalışma yürüten belli siyasal güçler ile Genç-Sen üzerinden karşımıza çıkanlar, “kitlenin geriliği” gerici dayanağına yaslanarak, bunu kaba bir kitle kuyrukçuluğunun gerekçesi haline getirerek, kendi bünyelerine çektikleri gençliğin politik ilgisini ve enerjisini törpüleyen ve yozlaştıran bir çizgi izliyorlar. Bunu diğer taraftan, keskin ve temelsiz bir solculukla belli bir kitleyi gençliğin somut gündemlerinden uzak tutan, sistematik ve sürekli bir faaliyetten alıkoyanların iradeci apolitizmi tamamlıyor.

Dolayısıyla, gençlik hareketinin doğal taşıyıcısı olan ileri gençlik kitlesinin devrimci bir temelde faaliyetin içine çekilmesi ve sağlıklı kimliksel şekillenmesi, alanın özgünlüğünü yakalayabilen, somut gündemleri üzerinden yürütülen, fakat kesin bir tarzda devrimci politik niteliği gelişkin bir faaliyeti zorunlu kılmaktadır.

Doğal olarak bunu eylem çizgisinde ve politik çalışmanın yürütülüş tarzı ile araçlarında devrimci militan bir nitelik tamamlamalıdır. Bu alandaki her zayıflık gençliğin devrimci coşkusunu kucaklayamayacağı gibi, her türlü aşırı zorlama da geniş yığınlarla hareket arasında giderilmesi zor bir kopukluğa yol açacaktır. Kitlenin geriliği, dönemsel koşullar ile hareketin nesnel ihtiyaçları iki ayrı şeydir ve bizim tutumumuzu belirleyecek olan ikincisidir.

Komünist gençlik çalışması açısından politik niteliğin önemi

Faaliyetin politik niteliğine dair vurguyu önemli kılan ikinci neden ise, bizzat komünist gençlik faaliyeti ve örgütlenmesi açısından doğuracağı sonuçlardır. Türkiye’de dönemsel koşullar ne olursa olsun, gençlik hareketinin ileriye çekilebilecek kesimlerinin, devrimci, çalışsın, çalışsın diye politik

niteliğini bir tercih değil bir zorunluluk haline getiriyor. Buna uygun davranılmadığında, en doğru politikalarla dahi liberal reformist cenderenin dışına çıkmak mümkün olamaz.

Böylesi bir zaafiyet aynı zamanda gençlik kitlemizin ve örgütlenmemizin şekillenmesini ve niteliğini de belirleyecektir. Bu zaaf giderilemediği koşullarda, örgütsel liberalizm, devrimci-militan kimlikte zayıflık kaçınılmaz olur. Gençlik alanındaki örgütsel yapımız, ihtilalci partimizin varoluş niteliğine aykırı hastalıklarla malul olur. Örneğin yıllarca üniversiteli gençlik çalışmamızda yer alıp da sonra kolayca dökülmeyi, devrimin ve partinin ihtiyaçları orta yerde duruyorken büyük bir rahatlıkla “ben mesleğimi yapacağım” demeyi normal karşılamayı bundan bağımsız düşünemeyiz. Yine yıllarca faaliyetimizin etkin öznelere olup da hala düzen-devrim tercihini yapamayan yoldaşlarımızı, ancak bunun üzerinden anlayabiliriz. Oysa gençlik, insanlık tarihi boyunca, toplumun en devingen, en cüretkar, en atak, en coşkulu ve en fedakar kesimi olmuştur. Dolayısıyla tercihlerde de daha tereddütsüz olması gerekir...

Gençlik alanında saflarımıza katılan en yeni insanın dahi düzen-devrim çatışmasını aile, okul, gündelik yaşam, ilişkiler vb. alanlarda devrimci bir iradeyle çözümleyebilmesi, yürüttüğümüz faaliyetin niteliğine, örgütlenme ve eylem çizgimize dolaysız bir şekilde bağlıdır. İdeolojik kuvvetle sınıf intiharını gerçekleştirip partili kimliği gençlik alanının nesnel tablosuna rağmen inşa etmek, devrimci siyasal niteliği belirgin bir faaliyetten, devrimci örgütlenmeden ve militan eylem çizgisinden bağımsız başarılamaz. Partili kimlik konusunda zayıflığın olduğu her yerde, temelde yatan sorunun bu üç alandaki zayıflıktan kaynaklandığı dikkatli hiçbir gözden kaçmayacaktır.

Komünist gençlik çalışmasıyla ilgili özel tartışma alanına girmişken, son bir soruna, gençlik alanında kitle çalışması sorununa, daha özelde kitle örgütlenmeleri boyutuna da değinelim. (Değinmek diyoruz, zira bunun yanı sıra, gençlik örgütlenmemiz, kadrolaşma sorunları, eğitim sorunu, çalışmanın araçları vb. bir dizi alanda özel tartışmalar yapmak ayrıca bir ihtiyaçtır.) Bu soruna burada gençlik hareketine genel müdahale sorunlarının bir bileşkesi olduğu için değiniyoruz. Alanda Genç-Sen de dahil çok sayıda örgütlenme aracı bulunuyor; kulüpler, topluluklar, yerel yayınlar, mesleki örgütlenmeler, vb... Yaygın bir siyasal çalışma yürütebildiğimiz halde, yer yer kendi içine kapanan, deyim yerindeyse kendi dünyasını genel kitleden koparan bir örgütsel zemini aşamayabiliyoruz. Oysa yer yer olumlu örneklerden de görülebileceği üzere, kitlelerle devrimci politikalar arasında en etkili ve yaygın ilişkileri kurmamızı sağlayacak araçlar, sözkonusu türden yığınsal kitle örgütlenmeleridir. Bunların içinde etkin bir şekilde yer almayan, bu tür örgütleri dar grupsal ihtiyaçların ötesine geçerek etkince değerlendirmeyen herhangi bir siyasal çalışma yalnızca günü kurtaran bir iş yapmış olur. Farklı gençlik örgütlenmelerinin çevresindeki samimi gençlik güçlerini etkileyebileceğimiz alanlar, genel siyasal faaliyetten çok, bu tür araçlar içindeki etkinliğimiz olabilir. Dahası ideolojik geriliğin ayyuka çıktığı günümüz koşullarında, her türlü sol söylemi aynı kefeye koyan bir ileri kitlenin olduğu yerde, bu etkinlik çok daha hayati bir önem kazanmaktadır. Şimdilik bunu hatırlatmakla yetinelim.

Başta da belirttiğimiz üzere, sadece değinme sınırlarında kalan sorunlar da dahil, gençlik alanındaki sorunları Ekim’de işlemek tüm genç yoldaşlarımızın önünde yeni dönemin önemli bir sorumluluğu olarak duruyor. Bu sorumluluğun gereğince yerine getirileceğine inanıyor, tüm genç yoldaşlarımızı görevi omuzlamaya çağırıyoruz.

(**TKİP** Merkez Yayın Organı **Ekim**’in Ekim ‘09 tarihli 259. sayısından alınmıştır...)

Hacettepe’de devlet terörü!

Üniversitemize ve özgürlüklerimize yönelik saldırılar boşa düşürülecektir!

26 Ekim günü Hacettepe Üniversitesi öğrencileri imzalı “YÖK’ü tartışıyoruz!” başlıklı el ilanlarının dağıtılması sırasında ÖGB dağıtımı engellemeye çalıştı, polis çağırma tehdidinde bulundu. Ardından açılan masanın etrafında yığınak yapan ÖGB’ler standa saldırdı. Saldırı üzerine standın önüne toplanan ilerici ve devrimci öğrenciler ÖGB terörüne karşı faaliyeti savundular.

Ardından rektörlüğün izniyle kampüse panzerlerle giren polis, tazyikli su ve gaz bombalarıyla öğrencilere saldırdı. Bunun üzerine birçok öğrenci kütüphaneye doğru çekildi. Kütüphaneyi ablukaya alan polis içeri giriş-çıkışları yasakladı.

Kütüphane dışında toplanan öğretim üyeleri ve öğrenciler de saldırıdan nasibini aldı. Kütüphaneye girme ve içerideki arkadaşlarla dayanışma girişimleri sonuçsuz kaldı ve çevik kuvvetin gaz bombaları eşliğindeki saldırısı ile karşı karşıya kalındı. Kütüphane önünde toplanan yaklaşık 100 kişilik öğrenci grubunu dağıtmak için polis okulu savaş alanına çevirdi, birçok alanda çatışmalar yaşandı.

Dışarıda çatışmalar yaşandığı sırada polis kütüphaneye gaz bombası atarak içeriye girdi. İçerideki direnişe rağmen kütüphaneye giren polis, 57 öğrenciyi döverek gözaltına aldı.

Rektör saldırıyı sahiplendi, tehdit etti!

Gözaltı haberinin ardından yol kesilerek gözaltı araçlarının okuldan çıkmasına engel olunması kararlaştırıldı. Yaklaşık bir saatlik oturma eylemine çevik kuvvet bir kez daha gaz bombaları ve coplarla saldırdı, çatışma yaşandı.

Bu saldırının ardından kitle yeniden toparlandı ve 150-200 kişi rektörlüğe yürümeye başladı. Coşkulu bir şekilde ve sloganlar eşliğinde gerçekleşen yürüyüşün ardından 5 öğrenci rektörlükle görüşmeye çıktı.

Rektör, bundan sonra stand açılmaya izin verilmeyeceğini, afişlerinse camlara değil sadece panolara asılabileceğini, aksi takdirde bundan böyle okulda sürekli bulunacak olan polisin müdahale edeceğini söyledi.

Saldırı Yüksel’de protesto edildi!

Yaşanan devlet terörü akşam saatlerinde Yüksel Caddesi’nde protesto edildi. “Üniversitede polis-jandarma-ÖGB istemiyoruz! Gözaltılar serbest bırakılsın! / İlerici, Devrimci, Demokrat, Yurtsever Öğrenciler” pankartının açıldığı açıklamada saldırı anlatıldı, faşist terörün tırmandırıldığı, bunun bir parçasının da üniversitede yaşanan saldırı olduğu ifade edildi. Gözaltındaki öğrencilerin derhal serbest bırakılması talep edildi.

“Devrimci faaliyet engellenemez!”

Okullara rektörlüğün izni olmadan polisin girmediklerini, rektörlüğün olası olaylara karşı okulda bulunması için polisi çağırdığını ve kendi sözleriyle polisin artık okulda sürekli bulunacağını ve rektörlük-polis işbirliği ile siyasal faaliyeti bitirmeye yönelik

saldırıların hız kesmeyeceğini biliyoruz.

Tüm baskılara ve zorbaca yöntemlere rağmen stand açmaya ve afişlerimizi asmaya, bildirilerimizi dağıtmaya devam edeceğiz. Çünkü bu haklar yıllardır mücadeleler sonucu, canımız pahasına kazanılmış haklarımızdır, bunları sahiplenmek ve korumak

bizlerin görevidir. Yaşanan bu olaylar düzenin korkularının bir sonucudur ve buradan tekrar söylüyoruz ki, korkuları olmaya devam edeceğiz.

Hacettepe Üniversitesi’nden Ekim Gençliği okurları

İstanbul Üniversitesi öğrencilerine destek

İstanbul Üniversitesi’nde “afiş asmak”, “eyleme katılmak” vb. gerekçelerle toplam 14 yıl 9 ay uzaklaştırma cezası alan öğrencilerin Beyazıt Kampüsü ana giriş kapısı önünde başlattığı “Demokrasi Nöbeti” devam ederken, destek ziyaretleri de artıyor.

“Demokrasi Nöbeti”nin 9. gününde öğrencilere destek ziyareti gerçekleştiren İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimleri Odası, TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu, İstanbul Öğretim Üyeleri Derneği ve İstanbul Serbest Muhasebeciler Mali Müşavirler Odası yöneticileri ortak bir basın açıklamasıyla, İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü’nü, öğrencilere yönelik verdiği cezaları geri almaya, üniversitelerde yaşanan sorunların çözümünde demokratik teamüller üzerinden hareket etmeye ve üniversitelerde akademik-bilimsel-yönetsel özerkliğin sağlanması yönünde adımlar atmaya davet ettiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Anadolu Üniversitesi’nde faşist provokasyon

Anadolu Üniversitesi’nde ilerici, devrimci öğrenciler bir süredir faşistlerin tehditleriyle karşı karşıya kalıyorlar.

Faşistler 26 Ekim günü Ekim Gençliği okurlarına fiili saldırıda bulundu. Ekim Gençliği bildirilerinin dağıtımı sırasında bildiriye alan bir faşistler Ekim Gençliği okurlarının göreceği şekilde bildirileri yırttı.

Gerçekleştirilen bu faşist provokasyona karşı bildirilerin neden yırtıldığı sorulduğunda faşistler devrimci faaliyete yönelik hakarete bulundular. Provokasyona karşı faşistlerle anladıkları dilden konuşuldu ve ajitasyon konuşmaları ile olay teşhir edildi. Bu sırada faşistler kurt işareti yaparak yapılan teşhir konuşmasına karşılık vermek istediler. Bunun üzerine faşistlere müdahale edildi ve çıkan arbedede bir Ekim Gençliği okurunun burnu kırıldı.

Tekrar ajitasyon konuşmaları ile teşhir yapıldı. Diğer devrimci öğrencilerin de alana gelmesiyle beraber faşistler alandan ayrılmak zorunda kaldı.

Devrimci öğrenciler, bu saldırının ardından hala okul içerisinde pervasızca dolaşan faşistleri teşhir ederek cezalandırdı.

Faşist saldırıya kitlesel tepki!

27 Ekim günü devrimci ve demokrat öğrenciler faşist saldırıyı protesto etti.

İİBF önünde toplanan devrimci-demokrat öğrenciler ajitasyon konuşmaları eşliğinde kantinde oturan faşist bir grubu teşhir ettikten sonra rektörlüğe yürüdü. Yürüyüş boyunca öfkeli sloganlarla faşist saldırıyı protesto eden öğrenciler rektörlük önünde gerçekleştirdikleri basın açıklamasında Türkiye genelinde son birkaç gündür şovenist havanın tırmandırıldığını söylediler.

Açıklamada, 26 Ekim günü yaşanan saldırı hatırlatılarak, devlet tarafından ipleri çözülen ve sokağa salınan faşist çetelerin devrimci faaliyeti engellemek ve hak arama mücadelesini geriletmek için devlet güçleriyle eş zamanlı saldırılar örgütlediği ifade edildi.

Kapitalist sistemin krizi derinleştikçe saldırıların da artarak süreceğinin vurgulandığı açıklamada şunlar söylendi:

“Üniversitemizdeki saldırı 6 Kasım’a bir hafta kala gerçekleşmiştir YÖK’e ve YÖK’ü yaratan sisteme, faşist çetelerin provakasyonlarına karşı 6 Kasım’da alanlarda olacağız ve üniversitemizde faşist çeteleri barındırmayacağımızı bir kez daha ve daha güçlü haykıracağız.”

Eyleme yaklaşık 200 öğrenci katıldı.

Eskişehir Ekim Gençliği

6 Kasım çalışmalarından...

İstanbul Üniversitesi

“Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “YÖK düzeninin krizine ve geleceksizliğe karşı 6 Kasım’da alanlara!” şiarlı afişler Edebiyat Fakültesi’nde yaygın bir şekilde kullanıldı. 6 Kasım çağrısı yapan ve YÖK’ü teşhir eden bildiriler dağıtıldı.

Bununla birlikte anket çalışması. Yabancı Diller Bölümü ve Edebiyat Fakültesi’nde gerçekleştirilen anket çalışmasında öğrencilere bölümü seçme sebepleri, gelecekte ne bekledikleri soruları yöneltildi.

Öğrencilere üniversiteyi nasıl gördükleri soruldu. Edebiyat Fakültesi yemekhanesinde yapılan bu çalışma ile birçok öğrenci ile YÖK düzeninin üniversiteleri tartışıldı.

Dönemin başında ceza alan öğrencilerin Merkez Kampüs önünde başlattıkları direnişi Ekim Gençliği’nin desteklediğini ifade eden ve herkesi destek olmaya çağırان “Cezalar geri çekilsin! Eğitim hakkımız engellenemez!” şiarlı afişler de Edebiyat Fakültesi’nde kullanıldı.

Anadolu Üniversitesi

Yunus Emre Kampüsü’nde Ekim Gençliği satışı ve 6 Kasım propagandasıyla başlatılan faaliyet, afiş ve bildiri kullanımı ile sürüyor.

2 Eylül Kampüsü’nde ise, bu yıl hazırlık binalarının taşınmasıyla birlikte ortaya çıkan ulaşım sorunu öğrencilerin gündeminde olanca ağırlığıyla duruyor. Ekim Gençliği de ulaşım sorunuyla ilgili hazırlanan bildiri, afiş ve 6 Kasım materyalleriyle birlikte sorunu gündemleştirerek 6 Kasım çağrısını öğrencilere ulaştırıyor.

Kocaeli Üniversitesi

Ekim Gençliği satışı ile YÖK düzenini ve eğitimin ticarileşmesini teşhir eden bildirilerin dağıtımı ile 6 Kasım çalışmaları devam etti. Çarşamba günü ÖGB’lerin bütün engelleme ve terörize etme çabalarına rağmen militan dergi satışı Umuttepe Kampüsü’nde yemekhane önünde gerçekleştirildi. 40 dakika süren dergi satışı sırasında öğrencilerle sohbet edildi. Dergi satışından sonra, 25 Ekim Perşembe günü Umuttepe’de, 26 Ekim Cuma günü ise Anıt Park Yerleşkesi’nde YÖK karşıtı bildiriler öğrencilere dağıtıldı.

“YÖK düzeni ve eğitimin neo-liberalleşmesi” konulu söyleyişi...

24 Ekim Cumartesi günü Kocaeli Eğitim-Sen’de 12 Eylül faşist darbesini ve sonrasında hayata geçirilen neo-liberal yıkım politikalarını tartışan bir söyleşi gerçekleştirildi.

İÜ/AÜ/KÜ Ekim Gençliği

Ege Üniversitesi Genç-Sen:

“Parasız, sağlıklı, nitelikli barınma hakkımızı istiyoruz”

Ege Üniversitesi Genç-Sen’in barınma sorunu çalışması kapsamında kurulan çadır kentte her akşam çeşitli etkinlikler düzenlendi. Gerçekleştirilen söyleşilerin ve film gösterimlerinin yanısıra yaygın bir biçimde her gün dilekçe toplandı, yurtlara müzik yayını yapılarak bildiri dağıtıldı.

İkinci gün

DEÜ Genç-Sen’den çadır kente ziyaret

20 Ekim günü Dokuz Eylül Üniversitesi Genç-Sen’in yaptığı ulaşım eylemine katılım sağlandı. DÜ Genç-Sen, eylemin ardından çadır kente gelerek dayanışma ziyaretinde bulundu. Çadır kentte bulunan Genç-Sen üyeleri dayanışma ziyaretine gelen Genç-Sen’lileri sloganlara karşıladı. Burada hep birlikte halaylar çekildi.

Üçüncü gün

“Protesto” filminin gösterimi yapıldı. Üçüncü günün sonunda TÜMTİS’ten üç işçi çadır kenti ziyaret etti.

Dördüncü gün

Akşam saatlerinde faaliyetin değerlendirildiği bir toplantı yapıldı. Toplantıda, yapılamayan söyleşiler değerlendirildi ve planlama yapıldı.

Akşam “The Wall” filminin gösteriminden sonra birçok öğrenci Genç-Sen ile tanışarak çadır kentte konakladı.

Beşinci gün

İzmir Dev-Lis’ten çadır kente ziyaret

İzmir Dev-Lis’ ten liseliler çadır kente ziyaret gerçekleştirdiler. Dev- Lis adına yapılan konuşmada, Genç-Sen’lilerin mücadelelerinin desteklendiği ifade edildi. Genç-Sen adına yapılan konuşmada ise liselerde ve üniversitelerde yaşanan sorunların sistemin eğitim üzerindeki neo liberal politikalarından kaynaklandığı belirtilerek liselerde yürütülen mücadele olumlandı ve Genç-Sen’in de Dev-Lis’in çalışmalarına destek olacağı ifade edildi.

Akşam “Sürü” filminin gösterimi yapıldı.

“Barınma sorunu ve Genç-Sen” söyleşi

Film gösteriminin ardından “Barınma sorunu ve Genç-Sen” başlıklı söyleşi gerçekleştirildi. Söyleşiye birçok yurt sakini katılırken canlı tartışmalar yapıldı.

Altıncı gün

Pazar akşamı “Persapolis” filminin gösterimi gerçekleştirildi.

Yedinci gün

TÜM-TİS’ten Genç-Sen’e destek!

26 Ekim Pazartesi günü sabah saatlerinde TÜMTİS üyesi işçiler çadır kente ziyaret gerçekleştirdiler. Karşılıklı olarak deneyim aktarımları yapılan sohbetin ardından TÜMTİS adına Ege Genç-Sen’e maddi destek sunuldu.

Öğle saatlerinde ise 6 Kasım’a yönelik olarak DGH ve Genç-Sen’in örgütlediği açık toplantı yapıldı. Çadır kentte yapılan toplantıda İzmir’de yaşanan süreç değerlendirildi ve 6 Kasım’a yönelik çalışmalar planlandı.

Akşam programında Yeni Kapı Tiyatro Topluluğu’nun oynadığı “Palto” isimli oyun ilgiyle izlendi. Tiyatro gösteriminin ardından Ege Genç-Sen’in hazırladığı “Çadır kent” sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından Yapıcıların Türküsü ezgilerini öğrencilerle paylaştı.

Nitelikli barınma hakkı için eylem!

Ege Üniversitesi Genç-Sen’in barınma sorununa karşı başlattığı imza kampanyası 27 Ekim günü gerçekleştirilen yürüyüş ve ardından yapılan basın açıklamasıyla son buldu.

Hazırlık Binası önünde biraraya gelen öğrenciler ajitasyon konuşmaları ve alkışlarla eyleme başladı. “Parasız, sağlıklı, nitelikli barınma hakkımızı istiyoruz!” şiarlı ozalitle birlikte çok sayıda dövizin taşındığı eylem oldukça coşkulu geçti.

Basın açıklamasında barınma sorununun üniversitede karşı karşıya kalınan diğer sorunlardan bağımsız olmadığı, diplomalı işsizlik, harçlara yapılan zamlar, öğrencilerin adına çıkarılan kredi kartları gibi daha da çoğaltabilecek tüm bu sorunların kapitalist sistemden ve onun eğitim sistemine yansımalarından kaynaklandığı ifade edildi.

Açıklamada Kent AŞ işçilerine, Hacettepe Üniversitesi’nde ve Eskişehir’de devrimci demokrat öğrencilere yönelik gerçekleştirilen saldırılar kınandı ve dönem başından bu yana estirilen soruşturma terörü hatırlatıldı.

Basın açıklaması 6 Kasım’da alanlara çıkma çağrısıyla son buldu.

İlgiyle dinlenen basın açıklamasının ardından toplanan dilekçeleri KYK’ya göndermek üzere PTT önüne gidildi ve dilekçeler gönderildi. Ardından çadır kente dönüldü ve Sokak Orkestrası’nın hazırladığı müzik programı gerçekleştirildi.

Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

İzmir Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı MNA taşeron işçileriyle konuştuk...

“İşçilerin gücü birliğinden gelir!”

- *Kaç yıldır taşeronda çalışıyorsunuz? Sistem neden işçileri taşeron olarak çalıştırmayı tercih ediyor? Taşeron işçisi olarak çalışmanın zorluklarından bahsedermisiniz?*

1. işçi: 2 yıllık taşeron işçisiyim. Kapitalist sistemde yaşıyoruz. Patronların egemen olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Patronların servetine servet katması için taşeron sistemi tercih edilmektedir. Biz işçilerin sırtından “daha ne kadar fazla para kazanabiliriz” düşüncesiyle belediyeler taşeron sistemini uygulamaktadır.

2. işçi: 2 yıllık işçiyim. Taşeron demek ucuz emek gücü demektir. Bundan da patronlar faydalanmaktadır. Taşeron olunca sürekli firma değişiyor. Ben önce Kürşat adlı firmadaydım şimdi MNA adlı firmadayım. Şirketlerin sadece adları değişiyor, aslında işçiler açısından hiçbir şey değişmiyor. Çünkü taşeron, işçi sınıfının bedel ödeyerek kazandığı hakların taşeronlaştırma adıyla gaspedilmesi demektir.

3. işçi: 3 aylık taşeron işçisiyim. Taşeron olarak çalıştırıyorlar çünkü sosyal haklarımızı vermek istemiyorlar. Örgütlenmemizi istemiyorlar. İş güvencesi yok, sosyal haklarımız yok.

- *Sendikalı işçilerle aranızdaki farklar nelerdir?*

1. işçi: Sendikalı çalışan ile taşeron çalışan arasında ücret farkı var. Sendikalı olan bazı işçilerin (ya çavuşlar ya da şoförler) çok alınteri dökerek para kazandıklarını düşünmüyorum. Çünkü yaptıkları işte rahatlar. Şoförler bile müdür gibi davranarak çay ve mola hakkımızı bile vermiyorlar. Sendikalı işçilerin sosyal hakları var, erzak vb. yardımları var. Bizim bunun gibi haklarımız yok.

2. işçi: Bir sendikalı çavuş, taşeronda çalışan bir arkadaş aldığı ücrete itiraz ettiğinde, “arkadaşlar bırakın isyan etmeyi, bizden kelle istiyorlar” tavrıyla sorunlara yaklaşmaktadır. Bu sorunları dile getirdiğimizde, “kadrolu-kadrosuz ayrımı yapıyorsunuz” dediğimizde de kendilerini haklı çıkarmak için “arkadaşlar taşeron-kadrolu işçi ayrımı yapmayalım” diyerek sorunları görmezden geliyorlar.

3. işçi: Kadrolularla aynı işi yaptığımız halde taşeron işçiler düşük ücret alıyor. Bizler cumartesi günü de çalışıyoruz. Sendikalı-kadrolu işçiler hafta sonu çalışmıyorlar. Sendikalı işçilerin sosyal hakları var ve birçok yardım alıyorlar, kömür, erzak gibi.

- *Taşeron sistemi her sektörde uygulanıyor. Taşeronlaştırmaya karşı neler yapılabilir?*

1. işçi: İşçilerin gücü birliğinden gelir. Her işçi bu sistemde taşerona karşıdır fakat bunun için örgütlü mücadele içerisinde olmak gerekir.

2. işçi: İşçiler öncelikle biraraya gelerek sorunun ne olduğunu kavramalıdır. Çözümün işçi sınıfının örgütlenmesinden geçtiği bilince çıkarılmalıdır.

3. işçi: Taşeron sistemine karşı işçilerin biraraya gelip ortak hareket etmesi gerekiyor. Taşeron sistemi devam ederse kadrolu işçi kalmayacak bu gidişle.

- *Vira-Kürşat işçileri açlık grevi yaparak taşeron sistemine karşı tepkilerini göstermişlerdi. Ancak sonuç almak için başka neler yapılabilirdi?*

1. işçi: Eylemlilik sürecine başlamadan önce 2 şirket işçileri olarak toplantılar yaptık. Daha sonra gelişen olaylar nedeniyle başlangıçta sağladığımız ortaklığı devam ettiremedik.

Vira-Kürşat işçileri iki ayrı şirkete bağlı oldukları için pek birlik içerisinde bulunmuyorlardı. Bu süreçte girmeden önce arkadaşlarla konuştuğumuz, Kürşat

işçilerine sorduğumuz zaman “bizim şirkette çalışanlar gelirse biz de geliriz” diyorlardı. Vira için de bu geçerliydi. Ne kadar şirketleri farklı olsa da hepimizin işçi olduğunun bilincinde değillerdi. Bundan kaynaklı Vira-Kürşat işçileri bu süreçte beraber olamadılar. Bu süreci parçalamak isteyen İzmir Büyükşehir Belediyesi de Vira şirketini ara vermeden tekrar çalıştırdı, bölmeye çalıştı. Yaptırım için belediye işgal edilebilirdi. Ama biraz önce anlattığım nedenlerden dolayı Kürşat işçisi sayıca az kaldı. Eylem çeşitleri de sınırlı kaldı. Güçler bölününce yapılan eylemlilikten sonuç alınamadı.

2. işçi: Öncelikle Vira 954 imza toplayıp bu örgütlenme sürecini başlattı. 2 şirketin bir araya gelişleri güzel olmuştu ama yaptırımlarında çelişkiler vardı. Diğer şirketin yani Vira’nın aceleci tutumu, hemen açlık grevi yapalım dayatması sonucu, Kürşat’ın da iş örgütlülüğünü sağlamadan açlık grevi üzerinden sorunu basitleştirmeleri yapılan hatalardan biriydi. Önce yapılması gerekenler yapılmadı. En son yapılması gereken açlık grevi en önce yapıldı. Bu yüzden yapılacak başka eylemler boşa düştü. İşçi sınıfının öncüleri konumundaki insanlar, kendine misyon biçenler ise işe geri çağrılmaları durumunda geri dönmeyeceklerini söylüyorlardı. Ama işe geri çağrılınca bu insanlar 2 gün sonra iş başı yaptı. İşçilerin birliği bozulduğu gibi morali de bozuldu. Öncüye olan güvenlerin kırılması süreci olumsuzluğa götürdü. Bu eylemlilik sürecinde hazırcı yaklaşım değil de işi başından beri örgütleyen bir yaklaşım olmalıydı.

- *İzmir’e bağlı belediyelerde son bir yıldır özellikle sendikalı işçilere yönelik saldırılar yaşanıyor. Çiğli, Balçova, Urla, Karşıyaka belediyeleri gibi. Saldırlara*

karşı neler yapılabilir?

1. işçi: Sendikalı işçilerin sendika bürokrasisi gibi bir sorunu var. Bu bürokrasi sisteme hizmet etmektedir. Artık bu sorunlara karşı sendikanın ne diyeceğini, ne yapacağını beklemek yerine biz işçilerin bu duruma karşı neler yapabileceğini düşünmesi gerekiyor.

2. işçi: İzmir özelinde, CHP’nin egemen olduğu belediyelerde işçilerin yaşadığı sıkıntılar aslında bu partinin sistemden farklı olmadığını göstermiştir. CHP’nin işçi ve emekçilerin sorunlarını çözecek bir parti olmadığını göstermiştir. Somuta indirgediğimizde Çiğli, Karşıyaka, Balçova, Urla belediyelerindeki işten atmalar, ödenmeyen ücretler vb. sorunlar karşısında işçiler sendikalı oldukları halde ve sorunun çözüm yolu olduğu halde üretimden gelen gücünü kullanamamaktadır. Aynı belediyelerde örgütlü ve sendikalı olan işçiler Kent AŞ’nin haklı mücadelesini bile görmezden gelebilmektedirler. Yani sınıf dayanışmasını örmelidirler.

3. işçi: Sendikanın görevini yerine getirmesi gerekiyor. İşçinin tüm çıkarlarını koruması gerekiyor. Patronlardan yana olmaması gerekiyor.

- *Son olarak söylemek istedikleriniz nelerdir?*

1. işçi: İşçiler olarak, birilerinin verdiği sözleri beklemek yerine açlık, yoksulluk içerisinde sürdürdüğümüz yaşamımızı değiştirmek için devrimci kimliğimizi ortaya koymalıyız.

2. işçi: İşçi sınıfı, sorununu tanımlamalı, çözümünü için de tabanda örgütlenmelidir. İşçi sınıfının örgütlenmekten başka bir seçeneği yok.

3. işçi: Bütün işçilerin bir araya gelmesini istiyorum.

Kızıl Bayrak / İzmir

Sincan İşçi Derneği’nden kampanya

Sincan İşçi Derneği sermayenin saldırılarına karşı başlattığı kampanya ile işçi sınıfı ve emekçileri “**İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret**” talebi ile mücadele alanlarına çağırarak.

Bu kapsamda sistematik olarak işçi ve emekçilere yönelik seslenme faaliyeti yürütecek.

Sefalet ücretlerine boyun eğmemeye çağırın faaliyetin bir ayağını da Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun toplandığı tarihte Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na verilmek üzere gerçekleştirilecek imza kampanyası oluşturacak. Ayrıca dönem boyunca ozalit, afiş, bildiri, kuşlama, yazılama vb. bir dizi araç da kullanılacak.

Kampanyanın ilk ayağı olarak, Pazar günü derneğin önünde asgari ücret kampanyasını ve IMF saldırılarını anlatan bildiriler Sincanlı emekçilere ulaştırıldı. Bildiriler kısa sürede tükendi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Devrimci-demokrat öğrencilere YDGM saldırısı!

23 Ekim günü, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi’nde Demokratik Gençlik Hareketi tarafından afiş haline getirilerek asılan Demokratik Haklar Federasyonu’nun “Barış Sosu İle Kürt Ulusuna Yedirilmek İstenen, Zehirli Teslimiyet Lokmasıdır” başlıklı açıklaması, Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi tarafından Kürt hareketine hakaret içeriyor gerekçesi ile indirilmişti. Ardından iki taraf arasında tartışmalar yürütülmüş, ancak bir anlaşmaya varılamamıştı. Bunun üzerine YDGM’liler afişlerin tekrar asılması halinde müdahale edeceğini duyurmuştu.

26 Ekim günü sabah saatlerinden itibaren DGH’liler tarafından afişler tekrar asıldı. YDGM’liler ise afişleri indirme dayatmasında bulundu. Afişlerini savunan DGH’lilere ve saldırıya engel olmak isteyen aralarında Ekim Gençliği okurlarının da bulunduğu devrimci, demokrat öğrencilere sopalı bir saldırı gerçekleştirildi.

Saldırının ardından gerginlik sürerken DGH’lılar tekrar afişlerini asarak çalışmalarını savundular. Ancak bu kez YDGM’lilerin müdahalesi daha sert oldu. Bunu üzerine DGH’lılar gerginliği yatıştırmak için afişlerini indirerek okuldan ayrıldılar.

Manuel Zelaya ile cunta şefleri arasındaki görüşmeler tıkandı...

Honduras halkının cunta karşıtı direnişi sürüyor!

Darbe Karşıtı Ulusal Direniş Cephesi kurarak Amerikancı çetelere karşı direnen Honduralı emekçilerle ilerici güçler, cunta şeflerini devrik devlet başkanı Manuel Zelaya ile masaya oturmaya zorunda bıraktı. Görüşmelerden kayda değer bir sonuç çıkmada, önceleri tehditler savuran cunta şeflerinin Zelaya ile görüşmek zorunda kalması, darbe karşıtı inatçı direnişin kazanımlarından biri oldu.

Manuel Zelaya ülkesine dönüp Brezilya büyükelçiliğine sığındığında, cuntanın devlet başkanlığına atadığı Roberto Micheletti, Zelaya'nın ülkeyi terk etmesi için on günlük süre tanıdıklarını ilan etmiş, aksi durumda büyükelçiliğe saldırı düzenlenebileceği tehdidinde bulunmuştu. Ancak Honduras halkının cuntaya karşı direnme kararlılığı, faşist çetelerin harekete geçmesini engelledi. Amerikancı, darbeye karşı çıkan kıta ülkelerinin desteğini de alan Brezilya yönetiminin, Zelaya'nın elçilik binasında kalmasına izin vermesi ise cunta yönetimini iyice sıkıştırdı. Bu gelişmelerin ardından cunta şefleri Manuel Zelaya ile masaya oturmaya zorunda kaldı.

Görüşmeler, 7 Ekim'de Amerika Devletleri Örgütü (OAS) arabuluculuğunda başlatıldı.

Görüşme masasına oturan Zelaya, yeniden devlet başkanlığı görevine dönebilmek için pek çok konuda taviz verdi. Ancak bir kısmı darbe karşıtlarının tepkisini çeken tavizlere rağmen, cunta şefleri Zelaya'nın göreve dönmesini kabul etmediler. İçeride halkın yoğun muhalefeti, dışarıda gayr-ı meşru konumda olmanın yarattığı basınç altında bulunan Amerikancı çeteler, görüşmelerde zaman kazanma taktiği izlediler. Çok yönlü basınca rağmen Zelaya'nın göreve dönmesine karşı çıkan cunta şefleri, görüşmeleri belli bir noktada tıkanıklığa sürüklediler.

Kurucu meclisin oluşturulması, yeni bir anayasanın hazırlanması gibi önemli konularda taviz vermesine rağmen amacına ulaşamayacağını gören Zelaya, önce cunta şeflerine ultimatoma verdi, ardından görüşmelerden çekildiğini ilan etti.

Görüşmelerden çekilen Zelaya, devlet başkanlığına dönme konusundaki iddiasını sürdürdü.

Cunta karşıtı mücadelenin yarattığı etki sayesinde ülkesinde kalan Zelaya, darbeye karşı yapılan bir eylemde kitleye hitaben yaptığı konuşmada, *"Honduras halkı tarafından seçilmiş yasal devlet başkanının görevine döneceği günler yakındır. Kısa zamanda zafere ulaşacağız ve Honduras'a barış gelecek... Darbeci hükümet devrilecek ve Honduras, 28 Haziran'da kaybettiği barış ortamına tekrar kavuşacaktır"* dedi.

Cunta şefleriyle yaptığı görüşmelerde gerileyebileceği nokta hakkında fikir veren Zelaya, iddialı konuşmasına rağmen bazı konularda darbe karşıtı güçlerden ayrıştı. Nitekim görüşmelere katılan sendika temsilcisi Juan Barahona, verilen tavizlere tepki göstererek Zelaya delegasyonundan istifa ettiğini açıkladı.

Kararını duyururken, *"Biz, bir an bile, yeni anayasayı yapacak kurul oluşturulmasından vazgeçmeyeceğiz"* şeklinde konuşan Barahona, *"Bu durumda Zelaya görevine geri dönse de, biz ertesi gün sokakta olmaya devam edeceğiz"* dedi.

Darbe karşıtı mücadele ile Amerikancı faşist cunta köşeye sıkıştırılmış, hedeflediği pek çok icraatı ise yapamamıştır. Buna rağmen cunta henüz yenilgiye uğratılabilmemiş değil. Görünen o ki, Honduras'ta sınıf çatışmaları derinleşerek devam edecek; bu çatışmanın farklı bir görünümünden başka bir şey olmayan iktidar etrafındaki hesaplaşma da, büyük ihtimalle şiddetlenecektir.

Cuntayı bir yere kadar gerileyen mücadelenin en önemli kazanımı ise, Honduralı emekçilerin bir kez sokağa çıkmış, dahası gücünün farkına varmış olmasıdır. Sendika temsilcisi Barahona'nın, *"Bu durumda Zelaya görevine geri dönse de, biz ertesi gün sokakta olmaya devam edeceğiz"* sözleri derin bir anlam taşımaktadır.

ABD'ye boyun eğen işbirlikçi rejim, Pakistan'ı rezil bir savaşa sürüklüyor!

Afganistan işgalinin hem ABD, hem NATO güçlerinin içinde çırpındığı bir bataklığa dönüşmesi, Beyaz Saray'daki savaş kundakçılarının açmazını derinleştirdi. Görüldüğü kadarıyla Barack Obama liderliğindeki kundakçı takımı, Pakistan'daki işbirlikçilerini de savaş meydanına sürerek sorunu hafifletmeyi deniyor. Pakistan'ı savaş alanına çevirmenin gerekçesi ise, Taliban güçlerinin Afganistan sınırında bulunan Güney Veziristan bölgesinde mevzilenmesidir.

İslamabad'taki Amerikancı rejim, savaşın felakete yol açabileceğini bilmesine rağmen, Washington'daki efendilerin dayatmalarına karşı koyamayınca kendini fiili bir savaşın içinde buldu. Barack Obama yönetiminin Pakistan'ı içine sürüklediği bu rezil savaş şimdiden binlerce insanın ölümüne, yüzbinlerce kişinin ise yerinden yurdundan edilmesine mal oldu.

Pakistan ordusunun hava kuvvetlerinin yoğun bombardımanı eşliğinde başlattığı kara saldırısı, Taliban güçlerinin karşı direnişi ile şiddetli çatışmalara dönüştü. Yoğun bombardımana maruz kalan Güney Veziristan'ın bazı kentlerinde yaşayan halk evlerini terk etmeye başladı. Kısa sürede 200 bine yakın kişinin evini terk etmek zorunda kalması, Pakistan ordusunun başlattığı saldırının kapsamı hakkında fikir veriyor.

Taraflar, birbirlerinin kayıpları hakkında farklı açıklamalarda bulunurken, ölen yüzlerce kişi arasında çok sayıda sivilin de bulunduğu bildirildi. Kurlsız savaşı ülkenin bazı kentlerine taşıyan Taliban güçlerinin gerçekleştirdiği intihar saldırıları ise, Pakistan'ın kaos ortamına sürüklenme riskini artırıyor.

Pakistan savaş makinesinin 28 bin askerle sürdürdüğü saldırı Güney Veziristan'ı savaş alanına çevirirken, Taliban güçlerinin kent merkezlerinde patlattığı bombalar sorunu farklı boyutlara taşıyor. Çatışmanın yarattığı ağır bedeli ise, iki gerici güç arasında sıkışan halk ödemek zorunda kalıyor.

ABD'nin baskısına boyun eğerek savaşı başlatan Pakistan rejimi, bir kez daha bu ülke halkları için değil, emperyalist zorbalarla işbirlikçileri için çalıştığını gözler önüne sermiştir. Bu ibret verici tutum, tüm gerici rejimlerin niteliğine de ışık tutmaktadır. Askerlerin, evlerini terk etmek zorunda kalan sivillere de saldırması, Pakistan ordusunun faşizan niteliğinde herhangi bir değişiklik olmadığını gözler önüne sermektedir.

Pakistan rejiminin saldırısına karşı direnen dinci Taliban örgütü ise kent merkezlerinde bombalar patlatarak, sivil halkı da hedef alan kurlsız bir savaşa girişti. Veziristan halkı Pakistan ordusunun bombalarına maruz kalırken, kentlerde yaşayan halk ise, Taliban bombalarına maruz kalıyor.

Herşeye rağmen Taliban ile Pakistan ordusu aynı kefeye koyulamaz. İki güç arasında önemli farklar vardır. Bu arada saldırının esas sorumlusunun ABD'ye hizmet eden Pakistan rejimi olduğuna da kuşku yoktur. Ancak kent merkezlerinde patlatılan bombalar, dinci Taliban örgütünün, bedelini sivil halkın ödediği kurlsız savaş yürütme zihniyetini de ele vermektedir.

Bu rezil savaşın kurbanı olan Pakistan halklarının işi iyice zorlaşmış bulunmaktadır. Yayılma potansiyeli taşıyan çatışmaların önlenmesi, bu koşullarda kolay görünmemektedir. Pakistan halklarıyla ilerici-devrimci güçlerinin emperyalizme, işbirlikçi rejime ve gericiliğe karşı birleşik bir mücadele örmeyi başarması, bu uğursuz kaostan çıkışın yegane yolu olacaktır.

NATO Savunma Bakanları'nın Bratislava Toplantısı...

İşgalci zorbalar Afganistan halklarına karşı savaşı derinleştiriyor!

Afganistan'ı harabeye çeviren emperyalist işgal 8. yılını geride bıraktı. Emperyalist güç odakları ile Türk devleti gibi gerici rejimlerin suç ortaklığıyla başlatılan işgal, Afganistan'ın hiçbir sorununu çözmediği gibi, akıllalmaz yıkım ve kitlesel kıyımlarla ülkeyi ortaçağ karanlığına sürükledi.

İşgali başlattıklarında Afganistan'ı “kolay lokma” sanan Pentagon'un savaş baronları, acımasızlıkta hiçbir sınır tanımadılar; ancak aradan geçen yıllara rağmen başkent Kabil'i bile kontrol edebilmiş değiller. Zira savaş aygıtı NATO komutasında devam eden işgale boyun eğmeyen Afganistan halkları, ABD ile suç ortaklarını tam bir açmaza sürükledi. Son teknoloji ürünü silahlarla donatılmış 104 bin işgalci askere rağmen NATO'nun sürekli ek kuvvet talep etmesi, açmazın günden güne derinleştiğini gözler önüne sermektedir.

Geçen hafta Slovakya'nın başkenti Bratislava'da gerçekleştirilen NATO Savunma Bakanları Toplantısı'nın gündeminde bir kez daha Afganistan işgali vardı. AKP hükümetinin Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün de katıldığı toplantıda, işgalin devam edeceği ilan edildi. İşgalin amacına ulaşabilmesi için onbinlerce askerin işgalci güçlere katılması gerektiğini hatırlatan NATO şefi Anders Fogh Rasmussen ile Amerikan savaş makinesinin Afganistan'daki güçlerine komuta eden General Stanley McChrystal, üye devletlere asker gönderme çağrısında bulundular.

NATO üyesi devletlerden, Afganistan'a desteklerini iki kat arttırmaları çağrısı yapan Fogh Rasmussen, 40 bin kişilik ek güce ihtiyaç olduğunu belirtti. Sürpriz bir kararla toplantıya katılan işgal ordularının şefi ABD'li general ise, “yeni strateji”nin başarısı için öncelikle ABD yönetiminden 80 bin kişilik ek askeri güç talep etti.

Dillendirilen rakamlar, emperyalist işgalcilerin Afganistan'da içine yuvarlandıkları aczin boyutu hakkında fikir veriyor. Bu arada cephe gerisinde, özellikle İngiltere, Almanya gibi ülkelerde emperyalist işgal karşıtı muhalefet de güçleniyor. Toplantıda, Afganistan'da Talibanla savaşın aşamalı olarak Afgan ordusu ve polisine devredilmesinden söz edilmesi, işgal karşıtı muhalefeti zayıflatma girişiminden başka bir şey ifade etmiyor. Zira Taliban'la savaş bir yana, Kabil'deki kukla yönetimin başı Hamid Karzai'yi koruyacak Afgan askeri ya da polisi bulunabilmiş değil. CIA fideğinde yetiştirilen bu soysuz tetikçi canını ancak Amerikan askerlerine emanet edebiliyor.

Sözü edilen plan, Afganistanlılar'ı birbirine kırdırmak açısından uygun görünse de, verili koşullarda uygulanma şansından yoksundur. NATO şeflerinin onbinlerce asker talep etmeleri, aslında kendilerinin de bu planın başarısına inanmadıklarını kanıtlıyor.

İşgalin devamını “güvenlik” gerekçesine dayandıran savaş aygıtının şefi Rasmussen, işgal devam ettiği sürece “güvenlik” sorununa çözüm bulunmasının olanaksız olduğu gerçeğinin üstünü örtmeye çalışıyor. Vahşi bir işgalin olduğu yerde “güvenlik”ten söz edilmeyeceği gibi, işgalci asker sayısının arttırılması da sonucu değiştirmeyecektir.

ABD ile suç ortakları elbette bu durumun farkındalar; ancak Hazar havzasındaki petrol ve doğalgazı Hint Okyanusu'na ulaştırıp oradan ABD ve Avrupa'ya taşıyabilmek için Afganistan'la Pakistan'ın

“güvenli köprü” haline getirilmesi gerekiyor.

Afganistan halklarına karşı sergilenen akıl almaz zorbalığın altında yatan esas neden budur. “Teröre karşı mücadele”, “güvenlik”, “Afganistan'da demokratik bir yönetimin kurulması”, “kadın haklarının geliştirilmesi” türünden söylemler ise, işgal suçuna ortak olan ülkelerin halklarını aldatmak için uydurulan iğrenç yalanlardan ibarettir. İşgalin 8. yılı geride bırakılmasına rağmen, göstermelik de olsa Afganistan'da kayda değer bir inşaa çalışmasının yapılmamış olması da bu gerçeği kanıtıyor.

Savaş baronlarını kaygılandıran bir diğer sorun ise, NATO'nun başarısızlığa uğraması olasılığıdır. Savaş aygıtı NATO şemsiyesi altında dünyanın dört bir yanına müdahale etmeyi planlayan kapitalist-emperyalist düzenin efendileri, acze düşmüş bir NATO'nun caydırıcılığının zayıflayacağını biliyorlar. Nitekim 2004

yılında Afganistan'daki işgal güçlerine komuta eden Kanada eski Genelkurmay Başkanı Rick Hillier, yazdığı anılarında, “Afganistan batağı NATO'nun çürüten ceset olduğunu gözler önüne serdi. Çok büyük değişiklikler yapılmazsa ittifak yok oluştura sürüklenir” değerlendirmesini yapıyor.

Bölgenin emperyalist güç odakları açısından taşıdığı stratejik öneme başarısızlık kaygısı eklenince, Afganistan halklarını hedef alan saldırılar daha da pervasızlaştı; denklemin bir parçası durumuna sürüklenen Pakistan ise fiili savaş alanına çevrilmiş bulunuyor. Belirtmek gerekir ki, ezilen halklara ağır bedeller ödeten bu zorbalık, savaş baronlarının içine yuvarlandığı bataktan çıkışın yolunu açmayacaktır. Halkların direnme iradesi ayakta kaldığı sürece, bataklık içinde çırpınmak bütün işgalcilerin kaderi olmaya devam edecektir.

NATO Savunma Bakanları Afganistan için toplandı...

Emperyalistler işgalin devamı için çözüm üretemedi!

NATO, 8 yıldır Afganistan'da Uluslararası Güvenlik Destek Gücü (ISAF) adı altında asker konuşlandırıyor. Afganistan'ın içinden çıkılmaz bir bataklığa dönüşmesiyle birlikte birçok ülke asker çekmeye başladı. ABD emperyalizmi, işbirlikçi Karzai hükümetine ve tüm zorbalığına rağmen Afgan halklarını teslim alamıyor.

ABD emperyalizmi için giderek içinden çıkılmaz bir hal alan Afganistan, hem mali hem de askeri bakımdan ABD'yi zorlamakta, ABD'li çeşitli sermaye grupları tarafından sıkça dillendirildiği gibi “astarı yüzünden pahalıya” gelmektedir. ABD emperyalizmi için stratejik bir konumda bulunan Afganistan, gerek enerji yatakları, gerekse de jeostratejik coğrafi konumu nedeniyle vazgeçilemez bir ükedir. Ayrıca, Afganistan'dan “eli boş” dönmek, ABD'nin dünya jandarmalığı misyonuna büyük bir darbe vuracaktır.

Bu kaygı ve hesapla hareket eden ABD emperyalizmi, 22 Ekim günü Slovakya'nın başkenti Bratislava'da başlayan ve iki gün süren NATO Savunma Bakanları'nı bir araya getirerek toplantı gerçekleştirdi. NATO'ya üye 28 ülke ile Afganistan işgaline katılan 14 ülkenin savunma bakanları, Afganistan Savunma Bakanı, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin Afganistan sorunuyla ilgili özel temsilcisi ve AB temsilcileri bir araya gelerek, işgalci güçlerin içinde bulunduğu son durumu ve Afganistan'dan “çıkış” senaryolarını tartışılar. NATO toplantısında daha çok ek işgalci asker talebi ve işgali sürdürebilmek için maddi yardım konusu öne çıktı.

NATO şefi, ittifakın Afganistan'da güvenliği sağlamak için bulunduğunu iddia ederek, “*Terörün ülkeye ve bölgeye geri gelmeyeceğinden emin olduğumuz an Afganistan'ı terk edeceğiz*” dedi. Savaş baronunun söylemi Afganistan'da işgal ve katilamların devam edeceğini göstermektedir.

Ancak 8 yılın bilançosu, Afgan halklarının mücadelesinin emperyalist işgalcileri girdikleri bataklıktan çıkmasına izin vermeyeceğini göstermektedir.

4 Ekim '09 tarihli resmi verilere göre, Afganistan'da ölen koalisyon askerlerinin sayısı 1412. 8 yılda 842 Amerikan askerinin öldüğü kaydedilirken, yarısından çoğunu askerliğe geri dönemeyecek durumda olanların oluşturduğu 4 bin 477 asker yaralandı. ABD'nin ardından en fazla kayıp veren Britanya ordusu da işgalde 219 asker kaybetti. ABD işgalinin en büyük destekçilerinden biri olan Kanada 130, işbirlikçi Afgan askerlerinden ise 5 binden fazlası öldü.

NATO birliklerinin, Afgan halklarının direnişi nedeniyle işgalci askerlerini kaybetmesi NATO üyesi ülkelerin Afganistan'tan kaçmaya başlamasına neden olmaktadır. Afganistan'da son 2 yıldır direnişin giderek büyümesi sonucu bu yılın başından itibaren Afganistan'da ölen işgalci askerlerin sayısı, 253'ü ABD'li olmak üzere toplam 420'ye çıkmıştır.

Afganistan halklarını kısa sürede teslim alacağını düşünen emperyalist işgalciler, Afgan halkının direnişiyle birlikte “zaferin” kolay olmadığını anlamış oldular. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Dünya işçi ve emekçi hareketinden

Hindistan'da ataması yapılmayan öğretmenler açlık grevinde!

Hindistan'da Goa Kamu Hizmeti Komisyonu'nun seçtiği öğretmenler 6 gün önce açlık grevine başladı. Süresiz açlık grevinin 5. gününde sağlık durumu kötüleşen öğretmenlerden biri gördüğü tedaviden sonra yeniden açlık grevine katıldı.

Öğretmenler açlık grevine devlet tarafından atamalarının yapılmamasını protesto etmek için başladı.

Açlık grevi Matematik, Ekonomi, Coğrafya, Fizik, Kimya, Biyoloji, Dil ve Muhasebecilik bölümlerinden yaklaşık 52 öğretmen tarafından sürdürülüyor...

Endonezya: "Can güvenliğimiz sağlanana kadar grevdeyiz!"

Endonezya'da yüzlerce maden işçisi 26 Ekim günü greve çıktı.

Endonezya'nın en büyük altın ve bakır şirketi PT Freeport'ta çalışan yüzlerce işçi kendilerine dönük saldırıların sürdüğünü söyledi ve bu durumu greve çıkarak protesto etti.

İşçileri taşıyan otobüs konvoyuna, maden işletmesine giden Timika-Tembagapura yolu üzerinde kimlikleri belirlenemeyen kişiler silahlı saldırıda bulundu.

İşçiler eşleriyle birlikte Gorong-Gorong otobüs terminalinden Mimika Yasama Konseyi binasına doğru yürüyüşe geçerek şirketin, polisin ve hükümetin güvenlik sorununu çözmesini istediler.

Freeport işçileri, güvenlikle ilgili talepleri karşılana dek iş başı yapmayacaklarını söyledi.

Malavi Cumhuriyeti'nde işçiler ırkçılığa karşı grevde!

Güneydoğu Afrika'da bulunan Malavi Cumhuriyeti'nde ülkenin en büyük perakende şirketi Shoprite işçileri 26 Ekim günü greve çıktı.

Malavi Shoprite İşçileri Sendikası üyesi işçiler çalışma koşullarının iyileştirilmesini ve şirket yönetiminin ırkçı söylemlerinin son bulmasını istedi.

İşçiler "beyaz" yöneticilerin yerli işçilere "kafir", "maymun" dediğini ve daha pek çok ırkçı söylemlerde bulunduğunu ifade ettiler.

Kosta Rika'da liman işçileri grevlerini sonlandırdı...

Kosta Rika'nın Limón Limanı'nda başlayan grev işçilerle JAPDEVA yönetimi arasından yapılan anlaşmayla sona erdi.

1.400 sendikalı işçinin çalıştığı limanda 50 işçi zam talebiyle grev kararı almıştı.

Sendika işçilerin grev kararını onaylamadığını, fakat yapılacak olan grevi de engellemeyeceklerini söylemişti.

50 işçiyle liman yönetimi arasında yapılan anlaşmada işçilere %2.4'lük zam yapılması kararlaştırıldı. İşçiler zamlarını bu haftadan itibaren almaya başlayacaklar.

ITF'den eylem haftası!

Uluslararası Ulaşım İşçileri Federasyonu (ITF), dünyanın en büyük dağıtım şirketlerinden Deutsche Post DHL işçilerini eylem haftasına katılmaya çağırdı.

23 Ekim günü ITF yönetim kurulunun Londra'da yaptığı toplantıda işçilere 9-13 Kasım tarihleri arasında

yapılacak olan ITF-UNI DHL işçilerinin ortak eylemine aktif katılma çağrısı yapıldı.

Eylem haftasıyla DHL İşçilerine Saygı kampanyasını güçlendirmek ve duyurmak hedefleniyor. Kampanya ise, hangi işi yaptıklarına bakılmaksızın tüm DHL işçilerinin şirket yönetiminde söz sahibi olmasını talep ediyor.

ITF ayrıca Deutsche Post DHL'de dünya genelinde yaşanan işten atmaları ve bunun işçilerin yaşamları üzerindeki etkisini de kınadı. Şirketin sendikal hakları ihlal ettiği, işçileri ilgilendiren meselelerde şirketin sendikayla herhangi bir görüşme yapmadığı ifade edildi. ITF, şirketi işçilere ve sendikal haklarına saygı göstermeye çağırdı.

Hindistan'da açlık grevi!

Hindistan'ın Tamil Nadu eyaletinde bulunan 7 tekstil fabrikasında işçiler 24 Ekim günü bir günlük açlık grevi yaptı. Yaklaşık 200 işçi, tekstil işçileri sendikalarının oluşturduğu Birleşik Eylem Komisyonu'nun ikramiye talebinin karşılanmaması üzerine yaptığı toplantılarda alınan karar sonrası açlık grevi yaptı.

Grevin yapıldığı 7 fabrikada 3,500'ü kadrolu olmak üzere toplam 5,500 işçi çalışıyor.

Güney Koreli demiryolu işçileri grev kararı aldı!

Güney Kore'de sendika üyesi demiryolu işçileri ücretlerine zam yapılması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için grev kararı aldı.

Koreli Demiryolu İşçileri Sendikası açıklamada 25 bin üye işçiden %76.58'inin grev yapılması yönünde oy kullandığını söyledi.

İngiltere: İki günlük posta grevi sona erdi

İngiltere'de Birleşik Krallık Posta Servisi Royal Mail'de posta servisi çalışanlarının ülke genelinde sürdürdüğü iki günlük grev sona erdi. 22 Ekim günü posta merkezlerinde çalışan 42 bin kişi greve katıldı.

Posta servisi çalışanları sendikasının açıklamasına göre Perşembe günü 3 günlüğüne yeniden greve gidilecek.

Posta servisi çalışanları çalışma koşullarının iyileştirilmesini ve kurumda yapısal yenilenmelere gidilmesini talep ediyorlar.

Grev nedeniyle gönderilen postaların yüzde 40'ı gecikmeye uğradı.

Polonyalı inşaat işçilerinden grev uyarısı!

Varşova'da UEFA 2012 maçları için inşa edilen Milli Stadyum'da çalışan işçiler bir süredir maaşlarını alamıyor. İşçiler birkaç kez grev ve eylem yaparak maaşlarının ödenmesini istedi. Pek çok işçi işten ayrılırken geriye kalan işçiler ise iş bırakma eylemlerine devam etmeyi düşünüyor.

Union of Syndicalists'te örgütlü işçiler önümüzdeki hafta stadyumun inşaat alanında bir eylem yapmayı planlıyor. Yapılacak olan eylemle işçiler Polonya'da inşaat sektöründe taşeron firmaların işçi hakları ihlaline karşı sözlerini söyleyecekler.

İspanya'da 400 uçuş iptal edildi!

İspanya'nın en büyük havayolu şirketi olan Iberia Havayolları'nda 26 Ekim Pazartesi ve 27 Ekim Salı günleri yapılacak olan 400 uçuş işçilerin grev kararı sonucunda iptal edildi. Madrid'ten Lisbon, Paris, Londra, Brüksel, Amsterdam ve Frankfurt'a yapılacak uçuşlar ertelendi.

CTA ve SITCPLA sendikalarıyla şirket arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya

varılamadı. Bunun üzerine sendikalar işçilere grev çağrısında bulundu.

Grev çağrısı, şirketin maaşların dondurulması ve zorunlu erken emeklilik kararlarını duyurduğu gün yapıldı.

Talepler karşılanmadığı takdirde 10-11 Kasım tarihlerinde de grev yapılacağı açıklandı.

Öğretmenlerden grev uyarısı!

Kenya’da öğretmenler hükümet maaş kesintisi kararını geri almadığı takdirde grev yapacaklarını duyurdular.

Kenya Ulusal Öğretmenler Sendikası, Eğitim Bakanı Sam Onger’den Öğretmen Hizmetleri Ücret Komitesi’ni toplayıp bu konunun bir an önce konuşulmasını istedi.

Sendika Cuma günü yaptığı açıklamada 94 bin öğretmeni ilgilendiren maaş konusundaki görüşmelerin sendika ve Öğretmen Hizmet Komisyonu arasında olmasını gerektiğini söyledi.

Arjantin: Sağlık sektöründe grev

Arjantin’de Buenos Aires’te 21 Ekim Çarşamba günü devlet hastanelerinde çalışan sağlık emekçileri 48 saatliğine greve gitti. Sağlık emekçileri yüzde 22 ücret artışı ve 600 asistan doktorun işe alınmasını talep ediyorlar. Bu son 1 ay içinde gerçekleşen 4. grev oldu. Sağlık emekçilerinin grev yaptığı günler için ücret ödenmeyecek.

Macaristan: AB ve İMF

dayatmalarına karşı grev ve gösteriler

Macaristan’da demiryollarında 9 saatlik grev yaşandı. Demiryolu işçileri grev eylemi ile devlet bütçesinde kısıtlamaya gidilmesi planlarını protesto ettiler. Macaristan’da demiryolu ağının büyük bir kısmı kısıtlamalar nedeniyle iptal edilecek.

Ayrıca 2 bin itfaiye işçisi de parlamentonun giderleri yüzde 5 kısma planına karşı yürüdü.

Macaristan hükümeti bu planları ile AB ve İMF nin yaptırımlarını yerine getiriyor.

Almanya: Bina temizlik

işçilerinden ülke çapında grev

Bina temizlik işçileri 20 Ekim günü ilk süresiz greve başladılar. İG BAU sendikasının açıklamasına göre başlangıcı Magdeburg Üniversitesinde çalışan temizlik işçileri yaptı. Gece vardiyasında başlayan grev sabah vardiyasında diğer eyaletlere de yayıldı. Önümüzdeki günlerde grevlerin yaygınlaşması bekleniyor. İG BAU sendikası görünmeyenlerin grevinin başladığını vurguladı.

Hindistan: 80 bin otomobil işçisi

greve gitti

Hindistan’ın Haryana eyaletinde bulunan Gurgaon kentinde 20 Ekim günü otomobil sektöründe 60 işletmede çalışan 80.000 işçi greve gitti. İşçiler hafta sonu bir işçinin öldürülmesi nedeniyle Rico Otomobil menajerinin cezalandırılmasını talep ediyorlar. Rico’da çalışan 3 bin işçiden 1700 kişi sendikalarının tanınması ve daha fazla ücret için haftalardır grevdeler.

Tayland: Demiryollarında grev

Tayland’ta State Railway of Thailand (SRT) da çalışan lokomotif sürücüler grevdeler. İşçiler lokomotiflerde minimum düzeyinde olan güvenlik koşullarının yükseltilmesini talep ediyorlar. Hükümet ise bunu reddediyor, polis ve asker ile lokomotiflerin yeniden çalışması için gerekli olan neyse onu yapacakları tehditlerini savuruyor.

İtalya’da yüzbinler haykırdı: “Bu krizi biz ödemiyoruz!”

İtalya’da 23 Ekim Cuma günü COBAS, CUB ve SdL gibi ilerici sendikaların çağrısına uyan binlerce kişi Berlusconi hükümetini ve sınıf düşmanı politikalarını protesto ederek greve gitti.

Grev nedeniyle özellikle kamu otobüsleri ve metrolar kullanılamadı. Mailand, Turin ve Neapel gibi büyük kentlerde hayat felce uğradı. Pilotların ve havaalanı yer personelinin de greve gitmesiyle havaalanlarında 12.00 ile 16.00 saateri arasında uçak seferleri yapılamadı.

Ayrıca ilk ve ortadereceli okullarla, üniversitelerde de iş bırakma eylemleri ve protesto gösterileri gerçekleşti.

CGIL, CISL und UIL gibi büyük sendikalar grev çağrısına katılmadılar.

COBAS, CUB ve SdL ise işten atılmaları protesto ederek, iş saatlerinin kısaltılması, daha yüksek maaş ve emeklilik maaşının yaşam standartlarına göre ayarlanması,w herkese asgari ücret, eğitim ve kamu sağlık sisteminin modernize edilmesi talepleriyle işçi ve emekçileri greve çağırdılar.

Eğitim emekçileri ise hükümetin planladığı eğitim reformunu greve katılarak protesto ettiler. Bu reform nedeniyle 80 bin öğretmen işini kaybedecek ve ücret kesintileri gerçekleşecek. Genel greve ulaşım, sağlık, kamu yönetimi ve eğitim sektöründen emekçiler katıldı.

Öğleden sonra Roma’da yüzbinlerce kişinin katıldığı kitlesel bir gösteri oldu. “Bu krizi biz ödemiyoruz!” sloganı altında gerçekleşen kitlesel gösteri, krizin sonuçlarına karşı İtalyan işçisinin ilk büyük eylemi oldu. Gösteriye tüm ülkeden katılım gerçekleşti.

CUB Sendikası Başkanı greve 2 milyon kişinin katıldığını ifade etti

Hindistan’da çatışma çıktı, 4 kişi yaralandı!

Hindistan’da Sajad Ahmad Lone, Cumartesi günü Watergam ordu kampında vuruldu. Ordu güçleri Lone’un kampa izinsiz girdiğini ve bu yüzden kendilerini savunmak için ateş ettiklerini söyledi. Yerliler ise herhangi bir uyarı yapılmadan ateş açıldığını söyleyerek saldırıyı kınadı ve yetkililerden olayın araştırılmasını istedi.

Sajad Ahmad Lone adlı gencin askerler tarafından katledilmesini protesto etmek için Batmaloo, Maisuma, Gawkadal ve çevresinde eylemler yapıldı. Polisin eylemlere saldırması sonucu 4 kişi yaralandı.

Saldırıyı lanetlemek için 26 Ekim günü özgürlük sloganlarıyla Maisuma ve çevre bölgelerde sokaklara çıkan gençler polislerin coplarına ve gaz bombalarına taşlarla karşılık verdiler. Burada çıkan çatışmada 2 kişi yaralandı.

Çatışmalar bir süre sonra Srinagar şehrinin Batmaloo bölgesine de yayıldı ve 2 kişi daha polisin saldırısı sonucu yaralandı.

Londra’da savaş protesto edildi

Londra’da binlerce kişi 24 Ekim günü alanlara çıkarak savaşı protesto etti. Hyde Park’ta öğle saatlerinde buluşan kitle, Afganistan’daki savaşın durdurulması ve birliklerin ülkeye geri dönmesi için yürüdü.

Yürüyüşte “Savaş durdurulsun!”, “Afganistan’dan defol!”, “Birlikler eve!” pankartlarının yanında, Irak ve Filistin’deki savaşın son bulması için ve İran’a savaş açılmasına karşı pankartlar taşındı, sloganlar atıldı.

Yürüyüşte, günlerdir protestoları süren ırkçı-faşist Ulusal Parti BNP başkanı Nick Griffin’in BBC’de bir tartışma programında yer alması da protesto edildi.

Yürüyüşün en önünde Afganistan’a gönderilmeyi reddettiği için disiplin cezasından yargılanması beklenen Joe Glenton ve eşi yürüdü. Joe Glenton 2004 yılında orduya katılmış 2006 yılında Afganistan’a gönderilmiş ancak 2 yıl önce kendi isteğiyle İngiltere’ye dönmüş ve ordudan ayrılmaya karar vermişti. Glenton mahkemece suçlu bulunursa sivil cezaevine gönderilecek.

İngiltere Afganistan’da en fazla askeri bulunan 2. ülke ve halen 9 bin askeri bulunuyor. Bugüne kadar 222 işgalci Britanya askeri Afganistan’da öldü

Sermaye, meslek odalarını denetimi altına almak istiyor...

Örgütlülüğümüze ve geleceğimize sahip çıkmalıyız!

TMMOB, TTB, Baro vb. meslek odalarının toplumsal muhalefetin bir parçası olması sermaye devletini uzun bir dönemdir rahatsız etmektedir. AKP hükümeti, odaların genel kurullarında yönetimi ele geçirmek, odaları arka bahçesi gibi kullanmak, düzene hizmet eden bir politik duruş kazandırmak için hamleler yapmıştı. Kendine yakın isimlerden listeler oluşturmuş, yasa değişikliklerine gitmişti.

O dönem için amacına ulaşamayan AKP hükümeti bu yönlü çabalarına devam etmektedir. Odaları kendi denetiminde, düzenin hizmetinde kullanmak istemektedir. 1 Mayıslar'da, işçi ve emekçileri ilgilendiren temel gündemlerde emekten yana tutum alan meslek odalarının ilerici kimliğini ortadan kaldırmak istemektedir.

Sermaye iktidarının son hamlelerinden birisi de Cumhurbaşkanlığı'na bağlı çalışan Devlet Denetleme Kurulu'nun resmi olarak 24 Mart '08 tarih ve 388 sayılı kararıyla başlattığı, “*Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşlarının Teşkilat ve Mali Yapıları, Denetimleri, Organlarının Seçimlerine Dair Esasların Değerlendirilmesi ile Bunların Etkin ve Verimli Şekilde Hizmet Yürütmelerinin ve Geliştirilmesinin Sağlanması Amacıyla Alınması Gereken Tedbirler*” konulu rapordur. Yaklaşık bin sayfa olan raporda meslek odalarına dair ileriye dönük saldırıların temelini oluşturan birçok madde ve görüş yer almaktadır.

Araştırma ve inceleme raporunda meslek odalarını hedefleyen saldırının özünü “ideolojik ve politik örgütler gibi hareket etmesi” ifadesi oluşturmaktadır. Bir yanıla ortaya konulan rapor, odaların emekten yana politik söylemlerinden ve kimi durumlar özelinde geliştirilen pratik karşı duruşlarından duyulan rahatsızlığın ve meslek odalarını dizginleme ve denetim altına alma niyetinin resmi bir ifadesi niteliğindedir.

İlerleyen günlerde meslek odalarına karşı bir dizi saldırının hayata geçirilmesi noktasında adım atılacağı bilinmektedir. Raporda geçen kimi ifadeler de bu bilince ayna tutar niteliktedir. Raporda şu ifadeler yer almaktadır:

“Meslek kuruluşlarının Anayasa ve kuruluş yasalarında belirlenen kuruluş amaçları kapsamına girmeyen ve kendilerine verilen görev yetkilerin dışında kalan alanlardaki yoğun etkinlikleri de eleştiri konusu olmaktadır. Gerçekten, kendilerine yükledikleri misyon, yürüttükleri faaliyetler ve yaptıkları açıklamalar incelendiğinde, Türkiye’de meslek kuruluşlarının kanunen kendilerine çizilen çerçeveyi genişleterek bir meslek örgütü olmanın ötesinde çok farklı işlevler üstlendikleri görülmektedir.”

“Meslek kuruluşlarının grup çıkarları ve toplumsal bazı yararların sağlanması doğrultusunda siyasi, iktisadi, sosyal, kültürel hatta dış politika dâhil her alanda söz sahibi olma arayışında oldukları ve siyasi iktidarı yalnızca ekonomik ve mesleki çıkarları doğrultusunda etkilemeyi yeterli bulmadıkları anlaşılmaktadır.”

“Meslek örgütlerinin hukuki niteliklerini, amaç ve işlevlerini bir kenara bırakıp kâr amacı güden organizasyonlara veya ideolojik/politik amaçlı diğer özel hukuk örgütlenmelerine benzemesi, meslek

mensupları, toplum ve devletle ilişkilerinde benimsenen bu yaklaşım çerçevesinde ilişki gerçekleştirilmesi her açıdan olumsuzluklara neden olmaktadır.”

Bu ifadeler, sermaye hükümetinin amacını açığa çıkarmaktadır. AKP, meslek odalarına “hadlerini bildirmek” için hazırlanmaktadır. Bu durum meslek odalarında faaliyet yürüten ilerici güçlere önemli görev ve sorumluluk yüklemektedir.

Son süreçte odaların yapısına ve pratiğine dair bir dizi tartışma yaşanırken, üzerine görev ve sorumluluk düşenler, oda içerisinde yer alan ya da oda üyesi olan, kendisini ilerici, devrimci, sosyalist olarak tanımlayan kişi ya da gruplardır. Odalardaki ilerici unsurlar bir adım öne çıkmalı, sermaye iktidarının saldırılarına karşı kapsamlı bir politik-pratik faaliyet yürütmelidir. Bu mücadelenin diğer ayağını ise % 80’i ücretli çalışan ya da işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarını sürecin bir parçası yapacak müdahalenin kendisi oluşturmaktadır.

Açıktır ki bugün TTB, Baro, TMMOB gibi toplumsal muhalefet içinde yer tutan örgütlere yönelik saldırı bir bütünün parçasıdır. F tipi süreciyle başlayan, TMY’deki bir dizi değişikliklerle yazılı ve görsel basının sansürlenmesine uzanan, üniversitelerde artan baskılar ve soruşturmalar, derneklere dönük baskı yasaları ve sendikal

örgütlenmeyi yok edecek yasa hazırlıkları... Tüm bunlar bir bütün halindeki saldırıların ayaklarıdır. Amaç toplumsal muhalefetin elini kolunu bağlayarak burjuvaziye dikensiz bir gül bahçesi sunmaktır. Saldırının muhatabı, bir dizi örgütün yönetiminin sıkça kullandığı argümanların aksine, ne AKP hükümetinden ibarettir ne de yükselen gerici beslenmektedir. Saldırının arkasında egemen sınıf ve onun yıkım politikaları vardır. Amaç muhalefetin topyekûn ezilmesini sağlamaktır. Bu rapor da, saldırının son halkası olarak karşımıza çıkmaktadır.

2010 yılının başında gerçekleşecek olan TMMOB bünyesindeki odaların genel kurulları yaklaşırken birlik bünyesindeki tüm siyasi unsurlar bu seçimlere odaklanmış durumdadır. Raporun zamanlaması da bu yönüyle fazlasıyla anlamlıdır. Bu noktada oda yönetimlerindeki bazı liberal unsurların kendi konumlarını korumak üzere atacağı her geri adım, sermaye iktidarının hanesine yazılacaktır. Bu aşamada emekten yana tüm unsurların yapması gereken seçim vesilesiyle etkin bir faaliyet örgütlemektir. Zira genel kurul ve seçim süreci odaların üyeleriyle doğrudan ilişki kurabildiği, üye mühendis, mimar ve plancılarının da oda politikasıyla en ilgili olduğu dönemdir. Bu noktada salt odaların dar sınırlarına sıkışılmaması, toplam muhalefetin bir parçası olarak bu saldırıya birleşik bir yanıt verilmesinin gerekliliği ısrarla savunulmalı, oda içindeki anti-emperyalist, anti-faşist ve emekten yana olan tüm ilerici güçlerin birleşik mücadelesi yükseltilmelidir. Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının sorunları bu saldırılardan bağımsız ve kopuk değildir, aksine iç içedir. Bu süreç sermayenin yıkım politikaları ile paralel olarak yürümekte deyim yerindeyse yolunu düzlemektedir. Tüm bu gerçekler karşısında, meslek odalarında faaliyet yürüten tüm ilerici güçlerin, emeğe, topluma ve dünyaya olan sorumluluklarına sahip çıkması gerekmektedir.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları

Çiçek’ten damadına kıyak!

Sermaye devleti devasa bütçe açıklarını işçi ve emekçilere fatura ederken, “devletin kasası” da hoyratça devlet erkanının akrabalarının cebine boşaltılıyor. Emekçilerden alınan vergilerle, sağlık, eğitim vb. temel hizmetlerden yapılan kısıntılarla bütçe “dengelenmeye” çalışılırken, sermaye devletinin emekçiye verdiği sefalet ücreti de bakanların servetlerini arttırmak için harcanıyor.

Asıl bedel üçte biri

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, damadının ve kızının sahip olduğu bir şirkete ihalesiz 2 milyon TL’lik iş verdi. TOKİ’nin Ankara Engelsiz Yaşam Merkezi’ndeki tamir işlerini Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek’in damadının ve kızının sahip olduğu ADT Demir Akaryakıt İnş. Tic. ve San. Ltd. Şirketi, 23 Mart 2009’da ihaleye çıkmadan götürü bedelle KDV dahil 1.8 milyon TL’ye aldı. Şirket, söz konusu işleri taşeron firmaya 300 bin liraya yaptırarak, 1.5 milyon lira bir kazanç elde etti. Üstelik inşaat alanındaki hiçbir iş de tamamlanmadı.

Ankara Engelsiz Yaşam Merkezi İnşaat İşi Geçici Kabul Heyeti’nin tutanağına göre; inşaatteki eksiklerin 495 bin lira olduğunun tespit edilmiş olmasına rağmen 2 ay gibi bir süre içinde aynı işin 3-4 kat fazlası ile damada verilmiş olması konusuna Çiçek’in bir açıklama getireceğini beklemek hayalcilik olur. Zira birbirlerinden hiçbir farkı olmayan bakanların yapmış olduğu yolsuzlukların haddi hesabı yoktur. Bu da onlardan sadece birisidir.

EMO “Yetkin, Yetkili ve Uzman Mühendislik Kavram ve Uygulamaları Kurultayı” düzenledi

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) İstanbul Şubesi tarafından “Yetkin, Yetkili ve Uzman Mühendislik Kavram ve Uygulamaları Kurultayı” 24-25 Ekim 2009 tarihlerinde Yıldız Teknik Üniversitesi Merkez Kampüs Oditoryum Salonu’nda gerçekleştirildi. İki gün süren kurultay, forum şeklindeki oturumlar halinde düzenlendi.

Kurultay, TMMOB içerisinde uzun yıllardır tartışılan ve farklı uygulama şekilleri bulunan yetkin/yetkili/uzman mühendislik kavramlarının EMO içerisinde tartışılması ve tartışmalar sonucunda bir karar birlikteliğine varılması amacıyla gerçekleştirildi.

Kurultay açılış konuşmaları ve öncesinde Ankara, Kocaeli, Bursa, İstanbul, Mersin, Denizli, İzmir, Adana, Samsun şubelerinde düzenlenmiş yerel etkinliklere ilişkin bilgilendirmeler yapılmasıyla başladı.

Bilgilendirmelerin ardından 1. oturuma geçildi. Oturumda “AB Uyum Yasaları, GATS Süreci ve Türkiye’deki Yasal Düzenlemeler” başlığı altında bir

sunum gerçekleştirildi. Sunum kapsamında tarihsel olarak nasıl süreçlerden geçildiğine, bu süreçlerin eğitim alanında ve TMMOB özelindeki yansımalarına değinildi. GATS anlaşmasının birçok hizmetin piyasaya açılmasını sağlayan bir anlaşma olduğu ve anlaşma kapsamına mühendislik-mimarlık hizmetlerinin de girdiği belirtildi. AB-GATS sürecinin TMMOB, YÖK (diplomalardan ünvanların kaldırılması), üniversiteler üzerindeki etkileri açıklandı. FEANI (Ulusal Mühendislik Birliklerinin Avrupa Federasyonu), ECTS Kredisi, ABET, Akreditasyon vb. kavramlar tanımlanarak, yetkin/yetkili/uzman mühendis tartışmalarına da bu kavramlar ve yaşanan süreçler içerisinde bakılması gerektiği sunum içerisinde vurgulandı. Sunumun ardından söz alan katılımcılar AB, GATS sürecine, uzmanlık tartışmalarına dair fikirlerini belirttiler.

Aranın ardından gerçekleştirilen 2. oturum, “Mühendislik Eğitimi, Akreditasyon, YÖK ve Diploma Ünvanları” başlıklı sunumla başladı. Sunumun ardından ilk oturumdaki şekilde

konuşmalar yapıldı. Kimi konuşmacıların kişileri hedef alan tartışmaları salonda bir takım rahatsızlıklara yol açtı.

Kurultayın 2. günü söz öğrencilerde!

Kurultayın ikinci günü “Yetkin/yetkili/uzman Mühendislik, Belgelendirme, Meslek İçi Eğitim ve TMMOB İçi Uygulamalar” başlıklı oturumla başladı. Önceki gün söz sırası yetismeyen EMO Genç üyesi öğrenciler, uzmanlık, belgelendirme vb. yürütülen tartışmaların yeni mezunlar ve öğrenciler üzerindeki yansımalarına değinen konuşmalar yaptılar. Öğrencilerin konuşmalarının ardından oturum başlığı ile ilgili katılımcılar söz haklarını kullandılar. Konuşmalarda hayat boyu eğitim dayatmalarına, belgelendirmenin bir eleme sistemi olduğuna, mühendislik, mimarlık eğitimine TMMOB’nin müdahil olması gerektiğine, yetkinlik veya belgelendirme tartışmalarının sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda gündemleştirmesine, TMMOB’nin bu tartışmalarda taraf olması gerektiğine vb. değinildi.

Kurultay değerlendirmesi ve sonuç bildirgesi taslağı

Aradan sonra kurultayın değerlendirilmesine geçildi. Değerlendirme konuşmalarında, önceki güne oranla yapılan tartışmaların daha doyurucu ve anlamlı olduğu kimi konuşmacılar tarafından vurgulandı. İki gün boyunca süren tartışmalar ışığında EMO’nun ve genelinde TMMOB’nin tavrının net olması gerektiği ifade edildi. Değerlendirmelerden sonra, ilerleyen günlerde deklare edilecek olan kurultayın sonuç bildirgesine dair çerçeve bir metin okundu. Sonuç bildirgesinde yapılan tartışmalar ışığında ortaklaşılan ve farklılaşılan noktalara değinildi.

Metinde ortaklaşılan noktalar olarak şunlar belirtildi; EMO özelinde yetkin/yetkili/uzman mühendisliğin savunulmadığına ve bu yönlü uygulamalara karşı mücadele edilmesi gerektiği, diplomalardan ünvanların kaldırılması ile ilgili TMMOB’nin hukuksal bir çalışma yapması gerektiği, TMMOB’nin ve özelinde EMO’nun “parasız, bilimsel” eğitimi savunması gerektiği ve kapitalizmin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılandırılmaya çalışılan eğitim sistemine müdahale etmesi gerektiği vb. noktalar belirtildi.

Farklılaşan başlıklara dair şunlar ifade edildi; Belgelendirmenin MİSEM (Meslek İçi Sürekli Eğitim Merkezi) kapsamında yapılmasını böylece AB, GATS, DTÖ dayatmalarına karşı durulacağını - belgelendirmeye tümünden karşı durup, AB, GATS ile bağlantılı olarak belgelendirme tartışmalarının ortaya çıktığını ve bunun eni sonu yetkinliğe dayandığını söyleyenler, akreditasyonu bir takım gerekçelerle olumlayanlar ile akreditasyonu üniversitelerin ticarileşmesinin bir sonucu olarak görüp karşı duranlar olarak çerçeve metinde yer aldı.

Sonuç bildirgesine dair bilgilendirmenin yapılmasının ardından kurultay sonlandırıldı.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılar

Almanya’da aşı skandalı

Almanya’da vatandaşlar için sipariş edilen domuz gribi aşısı ile Federal İçişleri Bakanlığı’nın siyasetçiler ve ordu için sipariş ettiği aşılardan farklı çıkması üzerine gündemleşen tartışmalar sürüyor.

İçişleri Bakanlığı, yan etkisi bulunun aşının vatandaşa, daha iyi olanının ise siyasetçilere uygulanacağı haberini yalanlayarak, bu durumun üstünü örtme çabasında.

İçişleri Bakanlığı bir süre önce vatandaşlar için “GlaxoSmithKline” şirketinin ürettiği Pandemrix adlı aşından 50 milyon doz sipariş etmişti. Bu aşı, içindeki etki güçlendirici bileşim nedeniyle vücudun bağışıklık sistemini de etkileyerek aşırı reaksiyonlara sebep oluyor. Sözü edilen yan etkiler arasında, aşı yerinde şişme ve ağrı, baş dönmesi, aşırı terleme, boğaz ve baş ağrısı, kas ve eklem ağrıları, titreme, yorgunluk ve ateş sayılıyor. Aşılama sonrasında mide bulantısı, kusma ve iştirmede güçlük gibi yan etkilere de rastlanmış.

Etki güçlendirici bu bileşim, bakanlıklar, ordu ve polis için sipariş edilen 200 bin doz aşıda ise yer almıyor.

Springer tekeline ait Bild gazetesinde yer alan haberde Almanya Başbakanı Angela Merkel’in vatandaş için uygun görülen Pandemrix aşısından olma kararı aldığını, Sağlık Bakanı Ulla Schmidt’in de, “halka dağıtılan aşı güvenli ve etkili, ben de onu kullanacağım” dediği vurgulandı. Bu durum belleklerimizde Çernobil kazasından sonra Cahit Aral’ın kameralar karşısında radyasyon yok diyerek çay içmesini canlandırıyor.

Almanya Tabipler Birliği Başkanı Michael Kochen, aile doktorlarına, hastalarına domuz gribi aşısı yapmamaları tavsiyesinde bulundu; bu aşının faydadan çok riskler taşıdığını savundu. Domuz gribi aşısı testi yapılan kişilerde aşı yapılan bölgede ağrıların oluştuğu, ayrıca bu kişilerin eklem ve baş ağrısı çektiği, titreme nöbetine tutuldukları, ateşin çıktığı ve yorgunluk hissine kapıldıkları belirtildi.

ITUC Dünya Kadın Konferansı: Kadınlar, krizden en çok etkilenenler arasında

19 Ekim günü Brüksel’de 100 ülkeden 450 delegenin katılımıyla “Kadınlar İçin Güvenceli İş, Güvenceli Yaşam: Sendikalar Ekonomik ve Toplumsal Adalet ve Eşitlik İçin Buluşuyor” başlıklı konferans gerçekleştirildi. ITUC’un kadın konulu düzenlediği bu ilk konferansında ekonomik krizin kadın işçiler üzerindeki etkileri ve sendikaların kadınlar için iş güvenliğinin, maaşların artırılması, çalışma koşullarının düzeltilmesi için uluslararası düzeyde eylem hattı oluşturulması gerekliliği üzerinde duruldu.

Konferansta, krizin kadınları da erkekleri de vurduğu, fakat kadınlar üzerindeki etkisinin zaten maruz kaldıkları eşitsizlikler nedeniyle daha fazla olduğu söylendi. Ayrıca, ekonomik ve finansal krizin eşitsizlikleri daha da artırdığı, birçok hükümetin kadınların daha yoğunlukta çalıştığı iki sektör olan kamu ve hizmet sektörüne yeterli bütçe ayırmadığı ifade edildi.

ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder ise tutuklanma emri olduğu gerekçesiyle Honduraslı delegenin konferansa katılımının engellenmesi kınadı.

“Demokratik Türkiye ulusu” hakkında birkaç söz -I-

M. Can Yüce

Bilindiği gibi “eve dönüş süreci”, “şimdilik” kesintiye uğramış gibi... Bunun bir erteleme mi, yoksa tümünden sona eriş mi sorusu tartışılıyor. İşin bu boyutu bu aşamada bizi ilk planda ilgilendirmiyor. Bizim açımızdan önemli olan, uygulanmakta olan politikalar ve bunların dayandığı temel programlardır. Bu konuda gerçekleri ortaya koymak çok daha önemli ve gelecek açısından anlamlıdır!

Yaşanan kesinti veya “ertelemeye” gerekçe olarak “güven bunalımı”, verilen sözlerin tam olarak tutulmaması, “Türk halkının” duyarlılıklarının “provoke edilmesi” olarak gösterilmektedir. Burada tepki konusu yapılan yüzbinlerce Kürdün teslim olan gruplara sahip çıkışı, bunu coşkulu gösterilerle ortaya koymasındır...

Kuşkusuz TC devletinin ve ırkçı şoven çevrelerin histerik tepkileri kabul edilemez; bunların tümü 86 yıllık cumhuriyet tarihinin devlet-ulus anlayışının günceldeki dışı vurumudur. Bu durum, ırkçı şovenizmin derinlere inen köklerini, örgütlü düzeyini ve güncel plandaki saldırganlığını ortaya koydu. Bu, bugüne kadar izlenen Kürtleri inkar ve imha çizgisinin bir ürünüdür! Anlatılmak istenen inkarcı Türk devlet-ulus teorisinin ve çizgisinin ödünsüz uygulama ve uygulatma ısrarının güncel ifadesidir. Bu noktanın altını çizdikten sonra başka bir noktaya geçmek istiyoruz. O da şudur:

Bir önceki yazımızda vurguladığımız gibi, Kürt halkının teslim olan grupları sahiplenmesi, bunu eylemli ve yüzbinlerle ifade edilecek bir kitlelilikle göstermesi anlaşılır ve paradoksal bir durumdur. Bu paradoksun özünü bir önceki yazımızda ana çizgileriyle vurgulamıştık. Kitlelerin eylemli sahiplenışı ile gelip teslim olan grupların politik programları tam anlamıyla bir karşıtlık oluşturuyor. Sorulması gereken soru şu: Sahiplenişini gösteren yüzbinler, bunu, demokratik Türkiye ulusunu yaratmak ve kendilerini bunun bir parçası olarak tanımlamak için mi yaptılar? Bütün bu çabalar, “demokratik Türkiye ulusu” için mi?

Bu soru çok can alıcıdır, çünkü sahiplendikleri grubun politik programı kendileriyle birlikte getirdikleri bildiride çok net olarak ifade ediliyordu. Şöyle deniliyordu: “3- *Türkiye demokratik ulusunun bir parçası olarak Kürt halk kimliğimiz temelinde ve anayasal güvenceye sahip olarak özgür, eşit ve birlikte yaşamak...*”

“Bir Kürt olarak kendini nasıl tanımlıyorsun? Kimlik derken, bir ulus kimliğinden mi, yoksa ‘Türkiye demokratik ulusunun bir parçası’ bir ‘alt-kimlik’ olarak mı tanımlıyorsun?”

Bu soru, Kürdistan’da veya dünyanın herhangi bir yerinde yaşayan Kürtler’e sorulsa nasıl bir yanıt alınır? Kendini ulus kimliği olarak değil, alt-kimlik olarak tanımlayan kaç Kürt çıkar? Özellikle teslimiyet gruplarına büyük bir coşkuyla sahip çıkan yüz binlerden kaç tanesi, “Evet biz demokratik Türkiye ulusu için burdayız, onun bir parçası olarak Kürt halk kimliğimizi özgürce yaşamak istiyoruz” diyen, diyebilen kaç Kürt çıkar?

Kürtleri diğer uluslar gibi bir ulus olarak tanımlamayan, onu etnik bir grup veya başka bir üst-kimliğin alt-kimliği olarak tanımlayan veya

tanımlayacak Kürtler’in sayısının çok sınırlı olduğunu bilmek bir kehanet değildir. O zaman programı yeni bir Türk ulus teorisi geliştirmek ve Kürtler’i de bir alt-kimlik olarak buna yamamak isteyen ve böylece TC’ye en üst düzeyde hizmet eden İmralı partisinin bu doğrultudaki politikalarına destek veren yüzbinlerin bu duruşunu nasıl açıklamak gerekir?

İmralı partisi ve her düzeydeki sözcüleri bunu “kendi politikalarının kitlesele doğrulanması” olarak tanımlayıp geçmektedirler. Peki, gerçeklik ve onun derinlerdeki ve yüzeydeki nedenleri bu kadar basit, yalınkat ve tek boyutlu mu? Bu konu çok geniş ve mutlaka uzun uzadıya açıklanması gereken bir konudur ve bununla ilgili açıklama ve tartışmalarımız sürecektir...

Yine “halk neylerse iyi eyler” lafının da hiçbir bilimsel temeli yoktur. Yüzbinler tarafından desteklenmiş diye gerçekler tersyüz edilemez, çok açık yanlışlar “doğru” olarak gösterilemez...

Bu kısa vurgulardan sonra demokratik ulus teorisinin TC’nin resmi ulus teorisinden bir farkının olmadığını göstermeye sıra geldi. Aslında bu konu hakkında SHP’nin “Güneydoğu Raporu” yayınlandığında çok ayrıntılı bir değerlendirme yapmıştık. İlgilenenler Özgür Halk Dergisi’nin 1989 veya 1990 yılı sayılarına bakabilir.

Kısa bir iki hatırlatma: SHP anılan raporunda sorunun konuluğu ve çözümü konusunda 10 yıldır İmralı tarafından dile getirilen çizgiden daha geri bir nokta değildir. Bu raporda “etnik, dinsel ve dilsele farklılıklar” kabul ediliyor, bu farklılıklar, “ulusal bütünlük” önünde bir engel olarak değil, bir zenginlik olarak değerlendiriliyor. Bu, cumhuriyetin bir ırk cumhuriyeti değil, bir “siyasal bilinç cumhuriyeti” olarak kurulduğu gibi bir gerçek dışı gerekçeye dayandırılıyor...

Bütün bunların yeni bir ulus tanımına dayandırıldığını da vurgulamamız gerekir. Bu tanım, aslında iflas eden Türk ulus teorisinin yeniden üretimi, restorasyonu niteliğindedir. Etnik kökeni, dili ve dini ne olursa olsun, yurttaşlık bağı ile bağlı olan herkes “ulusal bütünlüğün bir parçasıdır; belirleyici ve yapıştırıcı öge vatandaşlık bağıdır.” Kürtler’in varlığı ve farklılığı inkar ve bastırma, imha politikaları ve anlayışlarıyla yok edilemediğine göre, bu kimlik farklılığı tanınmalı; ama tek koşulla bir farklı ulus kimliği olarak değil, etnik köken farklılığı, etnik kimlik, “ulusal birliğin” bir parçası olarak... SHP, “Türk ulus” kavramını kullanmamaya özen gösterir, Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

bunun yerine Türkiye, ulusal bütünlük, yurttaşlık kavramlarını öne çıkarır.

Kısacası o dönemde SHP, iflas eden, Türk ulus teorisi yerine farklılıkları kabul eden, ama bunu, kendine göre tanımlayan, ulus altı kavrama, özellikle “etnik köken” kavramına hapseden bir kabul edişle yeni bir ulus teorisini, daha kapsayıcı ve yapıştırıcı bir ulus tanımı geliştirmeyi, resmi çizgiyi restore etmeyi öneriyordu...

Bu nokta üzerinde bu kadar durmamızın temel nedeni, Türkiye cephesinde, bir grup devrimci parti ve hareketi dışta tutarsak, yapılan tartışmalar ve Kürt açılımlarının teorik ve politik çerçevesi SHP’nin 1989’da ortaya koyduğu çerçeveyi aşmaması, o çerçevede kendilerini ifade etmeleri ve tekrarlamalarıdır. En liberal ve demokratların somut gerçekliği bundan başkası değildir... Hepsinin ortak noktası şudur:

Kürtleri farklı bir kimlik, etnik veya alt-kimlik olarak tanıyalım, ama bu, ortak kimliğimizin bir parçası olsun. Farklılıkların tanınması yasalarla güvenceye alınsın ve bundan doğan hakları da tanınsın...

Aslında İmralı çizgisi ve politikaları da SHP’nin 20 yıl önce ortaya koyduğu çerçevenin daha geri bir tekrarıdır. Demokratik Türkiye ulusu kavramı, tamı tamına bu çerçevenin adlandırılmasından başka bir şey değildir. Bu tanımda Kürtler bir alt kimliktir, bir parçadır, Türkiye ulusunun bir unsurudur!

Şimdi bu çerçeve TC’ye kabul ettirilmek isteniyor, teslimiyet grupları bu amaç için getiriliyor ve “zafer şarkıları” ile milyonlara yedirilmeye çalışılıyor. Teslimiyetin zafer olarak kutlanması ve bunun da Türk “cephesinde” “tahrik” olarak algılanması, nasıl bir oyundur, dram mı, tragedya mı, komedyası mı, yoksa bunların tersyüz edilmiş bir bulamacı mı?

Ortaya çıkan bu tablo nasıl tanımlanırsa tanımlansın, gösterdiği bir gerçeklik var: İki algılayış, aynı zamanda açılım süreci, onun dayandığı bakış ve politikaların iflasını, ölü doğumunu çok çarpıcı olarak anlatıyor. Resmi çizgi ve onun derinlere nüfuz eden gerçekliği “Demokratik Türkiye ulusunun bir unsuru” olmaya hazırlanan Kürdü kabul etmeye ve sindirmeye hazır değildir, hazır olmaya da niyetli değildir. Öte yandan “Demokratik Türkiye ulusunun bir unsuru” olmaya iteklenen Kürtler’in ulus gerçekliği ve çarpıtılmış olsa da bilinci ve duyguları “Demokratik Türkiye ulusu” kalıbına sığmıyor, sığdıramıyor. İflas eden bu temel gerçekleri iska geçen veya inkar eden anlayış ve politikalarıdır. Evet, yüzbinlerin duruşu, bir sahiplenmedir, bu anlamda yürürlükteki çizgiye onaydır. Doğru, ama bu, sadece madalyonun bir yüzüdür. Diğer ve temel, geleceği olan yüzü ise çok açıktır: Yüzbinlerin duruşu, hangi renge boyatılarak gösterilirse gösterilsin, Kürdistan ve Kürt ulus gerçekliği TC’ye ve onun sınırlarına sığmaz, sığmıyor... Bu, “kesinti” veya “ertelemenin” de temel dinamiği değilse nedir?

Demokratik Türkiye ulusu nedir, bu saçmanın resmi Türk ulus teorisi ve Kürt ulus gerçekliği karşısındaki anlamı nedir? Bu sorunun yanıtına bir sonraki yazımızda devam edeceğiz...

Hrant Dink davasında kontrgerilla hukuku işlemeye devam ediyor...

Hrant Dink cinayetine ilişkin bir sürü belge ve bilgi ortalığa saçıldı. Cinayet öncesinden başlayarak Hrant Dink'in katledildiği sürece kadar katliamın devlet tarafından bilindiği ortaya çıktı. Tüm bunlar olup biterken Hrant Dink'in öldürülmesini izleyen sermaye devleti, mahkeme sürecinde de benzer bir tutum sergiledi.

Hrant Dink davasında red ve inkar anlayışı mahkeme süreci boyunca öne çıktı. Zira koruma ve kollama görevi ancak inkarcı yaklaşımla sağlanabilirdi. Mahkemede ifade veren sanıklar, Hrant Dink'in öldürüleceğine dair istihbarat bilgisini dönemin Trabzon İl Jandarma Komutanı Albay Ali Öz'e ilettiklerini, onun konuyu kapattığını öne sürmüşlerdi. Sanıkların ifadeleri üzerine dönemin Trabzon İl Jandarma Komutan Albay Ali Öz, İstihbarat Şube Müdürü Kıdemli Yüzbaşı Metin Yıldız, aynı birimde görevli astsubaylar Gazi Günay ve Hüseyin Yıldız ile uzman çavuşlar Önder Araz ve Hacı Ömer Ünalır hakkında da soruşturma izni verilmişti. Buna rağmen Hrant Dink'in katledilmesine göz yuman, destek veren katiller ifade vermeye gelmiyorlar. Mahkeme başkanı da aylardır Ali Öz ve diğerlerinin mahkemeye gelmemelerine göz yumuyor.

Kontrgerilla devletin kirli icracılarından biri olan Albay Ali Öz, işlediği suçların aynı zamanda devletin suçları olduğu bilinci ve rahatlığıyla hareket etmektedir. Bundan dolayıdır ki, bugüne kadar mahkemeye gelip ifade bile vermemektedir. Devletten aldığı güçle pervasızlığını sürdürmektedir.

Kontrgerilla hukukunun temel kaygısı sermaye devletin "yüksek menfaatleri"nin korunmasıdır. Kontrgerilla hukuku, sermaye iktidarına bağlı, devletin, burjuva politikacıların, polisin, katliamcılarının emir ve kumandası altındadır.

Buca, Ümraniye, Ulucanlar, 19 Aralık, Gazi vb. sayısız infaz davaları, katliamcılarının kontrgerilla hukuku tarafından nasıl aklandığının en açık göstergesidir. Kontrgerilla hukuku, faşist sermaye devletin katliamlarını, işkencelerini, gözaltında kayıplarını vb. suçlarını aklamada ve meşrulaştırmada güvendiği en temel araçlardan birisidir.

Bu düzende hukuksuzluk köklemiştir. Ülkemizdeki yargı, hukukun savunucusu, adaletin uygulayıcısı değil, sömürü ve zulüm politikalarının yürütücüsüdür. O devlete karşı Hrant Dink örneğinde olduğu kişilerin, işçi sınıfı ve emekçilerin hakkını korumaz. Onun tek işlevi, işçi ve emekçilere karşı sermaye iktidarının korunmasını sağlamaktır. Bunun içindir ki, işkenceler, infazlar, kayıplar, kontrgerilla, Susurluk, JİTEM gibi konularda, savcılar, hakimler, mahkemeler kör, sağır ve dilsizdir.

Sanatçı ve aydınlardan Ceylan Önkol ile ilgisi suç duyurusu...

Aralarında Cengiz Alğan, Ebru Şeremetli, Eren Keskin, İlkay Akkaya, Lale Mansur, Leman Yurtsever, Mehmet Demir, Roni Margulies, Yıldız Önen, Zeşhep Tanbay, Gülsüm Cengiz, Ayşe Demirbilek, İrem Aksu, Meletm Ozal, Berkem Baltaş, Yusuf Çetin, Bülent Turan, Sait Ozan Kaya, Nursel Çevgör, Hüseyin Güngör, Adnan Özyalçiner ve Berk Bağcı'nın da bulunduğu çok sayıda sanatçı ve aydın, Ceylan Önkol ile ilgili savcı, İçişleri Bakanlığı ve Genelkurmay yetkileri hakkında suç duyurusunda bulundular.

23 Ekim günü Sultanahmet Adliyesi önünde bir araya gelen aydın ve sanatçılar adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Açıklamada, savcının gitmeye korktuğu Lice'ye gittiklerini, Ceylan'ın mezarının bulunduğu Yayla Köyü'ne gidip ailesiyle görüştiklerini ve olayın tanıklarını dinlediklerini ifade etti.

Tanbay, sadece savcı hakkında değil; gerekli soruşturmayı başlatmayan ve kamuoyuna tatmin edici açıklama yapmayan İçişleri Bakanlığı ve Genelkurmay yetkilileri hakkında da suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi ve açıklamanın ardından suç duyurusu gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kayıp yakınları: “Artık yeter!”

İHD İstanbul Şubesi ve kayıp yakınlarının, kayıpların bulunması ve sorumluların yargılanması talebiyle Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdikleri buluşmaların 239.'su 24 Ekim günü gerçekleştirildi.

Kayıp yakınlarının bu haftaki buluşmasında; 5 Ekim 1994 tarihinde gözaltında kaybedilen Lütfiye Kaçar'ın dosyası açıldı.

Basın açıklamasını, İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyonu adına Selda Ercan okudu. Ercan yaptığı açıklamada, 1959 Manisa doğumlu Lütfiye Kaçar'ın, devlet tarafından sosyalist kimliği ile bilindiğini, bu nedenle gözaltına alınarak, işkence gördüğünü ve tutuklandığını söyledi. Kaçar'ın cezaevinden çıktıktan 2 yıl sonra 5 Ekim 1994 tarihinde gözaltına alınarak kaybedildiğini ifade eden Ercan, “Mücadele” gazetesini arayan ve kendisini “Yılmaz” olarak tanıtan bir kişinin, “Lütfiye Kaçar elimizde, şu anda askıya alındı, kendisine işkence yapılıyor, yarın parçalarını toplarsınız” dediğini söyledi. “Ailesinin, avukatlarının ve İnsan Hakları Derneği'nin resmi mercilere yaptığı tüm başvurularda yanıt aynıydı; “Biz almadık, bizde yok” diyen Ercan, 15 yıldır ailesinin Ercan'ı aradığını belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mamak İşçi Kültür Evi'nin 9. mücadele yılı kutlandı

Mamak İşçi Kültür Evi'nin 9. mücadele yılına girmesi 25 Ekim günü etkinlikle kutlandı.

Etkinlik başlamadan önce kurumun önüne gelen polisler “sizin güvenliğinizi sağlamaya geldik” diyerek kendi durumlarını meşrulaştırmaya çalıştılar. Ancak polislerin tutumu protesto edildi ve polisler kapının önünden kovuldu.

Devrim ve sosyalizm şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlikte ilk olarak Sincan Kadın Hapishanesi'nden sınıf devrimcilerinin İşçi Kültür Evinin tarihçesine değinen sözleri aktarıldı. Ardından İşçi Kültür Evi adına konuşma yapıldı. Konuşmada İşçi Kültür Evi'nin 8 yıldır hiç soluğu kesilmeden bu günlere kadar geldiğine, her türlü baskıya rağmen mücadelesinde hiçbir geri adım atmadığına değinildi. Ayrıca Kent A.Ş. işçilerine yapılan faşist saldırı kınandı ve işçilerin saldırıdan kaynaklı etkinliğe katılamadıkları dile getirildi.

Konuşmayı şiir dinletisi ve İşçi Kültür Evi'ni anlatan belgesel gösterimi izledi. Daha sonra Yavuz Canpolat ve Zeynep Karababa ezgilerini Mamaklı emekçilerle paylaştı. Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu'nun devrimci ezgilerinden sonra serbest kürsü bölümüne geçildi. Serbest kürsü bölümünde mücadele çağrıları yapıldı.

Etkinliğe 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Mamak

“Sa’adat’a özgürlük tecrite son!”

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği (FHDD), ÇHD ve İHD, İsrail'de cezaevinde tecrit ve baskı altında tutulan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri Ahmad Sa’adat ile dayanışma amacıyla 22 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde, “Tecrite son Ahmad Sa’adat’a özgürlük / İHD, ÇHD, FHDD” pankartı ile Ahmad Sa’adat'ın resimleri taşındı.

Basın açıklamasını FHDD Başkanı Füsün Bandır gerçekleştirdi. Bandır yaptığı açıklamada, işgal altındaki Filistin topraklarında özgürlük mücadelesinin simge isimlerinden, Filistin Halk Cephesi'nin tutsak genel sekreteri Ahmad Sa’adat'ın 8 yıllık tutsaklığı boyunca, onurlu duruşundan bir adım dahi geri adım atmadığını belirterek, mahkeme salonlarında, kendisine uygulanan tecride karşı sesini yükselttiğini söyledi.

Bandır, Ahmad Sa’adat'a yönelik her türlü hukuksuz saldırıya kınadıklarını belirterek, Sa’adat'ın şahsında tecrit edilmeye, yok edilmeye çalışılanın Filistin halkının özgürlük davası olduğunu vurguladı. FHKC liderinin ve sayısı 10 bini bulan tutsakların özgürlük mücadelesinin Filistin özgürlük mücadelesinden ayrı ele alınamayacağını altını çizen Bandır, son haftalarda Kudüs'te Siyonist güçler tarafından gerçekleştirilen saldırıları kınadıklarını ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hasta tutsaklara özgürlük!

TTB'den Güler Zere için acil çağrı...

TTB Kanser Danışma Kurulu, Güler Zere hakkında tedavi görmekte olduğu Çukurova Üniversitesi Balcalı hastanesince düzenlenmiş son durum raporlarının değerlendirmesini ve sonucunu, İTO'da 26 Kasım günü gerçekleştirdiği basın toplantısında kamuoyu ile paylaştı. Güler Zere'nin serbest bırakılması için, Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Adalet Bakanı'na acil çağrıda bulundu.

Toplantıda ilk olarak konuşma yapan Gencay Gürsoy şunları söyledi:

“Tıbben geriye dönülmez bir sürecin içinde bulunduğu artık tartışma götürmez bir hal alan Güler Zere hakkında infazının iyileşinceye kadar tehirinin sağlanmasını ya da Cumhurbaşkanı'na tanınan ve toplum vicdanını temsil eden salıverme yetkisinin kullanılarak toplumun vicdanında açılan yaranın Güler Zere'ye 'Vedalaşma ve Huzur Hakkı' verilerek kapatılmasının uygun olacağını, objektif bilimsel yorumumuz, insani değerler ve toplum vicdanı adına talep ediyoruz.”

Ali Çerkezoğlu ise “Hastalığın seyri bize beklenen yaşam süresinin çok kısa olduğunu göstermektedir” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Balcalı Hastanesi önünde Güler Zere için eylem

Adli Tıp Kurumu'nun bir kez daha toplandığı 22 Ekim günü Adana'da Zere'nin tutulduğu Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, Güler Zere ile ilgili kararı açıklaması gereken İstanbul Adli Tıp Kurumu'nun bir kez daha toplandığı ifade edildi. Daha önceki toplantılarında “eksik evrak” bahanesi ile toplantıların ertelendiği hatırlatarak Zere'nin tahliye edilebilmesi için rapor vermeyen ATK'nın Güler Zere'nin durumunun ağırlaşmasına sebep olduğu söylendi.

Açıklamanın devamında mücadele ile zalimlerin ellerinden Güler Zere'nin, Erol Zavar'ın ve diğer devrimci tutsakların alınabileceğinin söylendi.

Kızıl Bayrak / Adana

“Biz yaşamda direteceğiz”

İleri ve devrimci kurumlar 22 Ekim Perşembe günü Adli Tıp Kurumu önündeydi. ATK'nın haftalık olağan toplantılarının yapıldığı Perşembe günleri gerçekleştirilen oturma eylemlerinden ikincisi yapıldı.

“Kanser hastası Güler Zere'ye özgürlük! Hasta tutsaklar serbest bırakılsın” pankartının yer aldığı eylemde basın açıklamasını Ahmet Kulaksız gerçekleştirdi.

“Siz ölüm vaadettikçe biz yaşamda direteceğiz” diyerek, Adli Tıp Kurumu'nun kapısında oturmaktan vazgeçmeyeceklerini belirtti.

Basın açıklamasının ardından oturma eylemine geçildi.

Eylemin ardından, ATK ile görüşme talep edildi. ATK'dan görüşme talebi kabul edilmeyince bekleyiş sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hasta tutsaklara özgürlük!

İlerici ve devrimci kurumlar 23 Ekim günü İstanbul ve Adana'da “Hasta tutsaklara özgürlük!” taleplerini yinediler.

İstanbul

Taksim Tramvay Durağı'nda toplanmaya başlayan kitle en önde Güler Zere fotoğrafı, İngilizce ve Türkçe, “Kanser hastası Güler Zere'ye özgürlük! Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!” pankartları arkasında sloganlarla yürüyüşe geçti.

Yürüyüşte kefen giyen eylemciler üzerinde hasta tutsakların isimlerinin yazılı olduğu “Adli Tıp beni öldürmek istiyor” dövizlerini taşıdılar.

İstiklal Caddesi üzerindeki Mephisto Kitapevi önünde oturma eylemi gerçekleştirildi. Alkış ve ıslıklarla hasta tutuklu ve hükümlü tutsakların serbest bırakılmaması protesto edildi. Hasta tutsakların isimleri tek, tek okunarak hep bir ağızdan “Öldürtmeyeceğiz!” denildi.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde, basın açıklaması gerçekleştirildi. Av. Hakan Karadağ yaptığı açıklamada, devletin son 9 yıl içerisinde katlettiği 309 insanın yanına yeni isimler eklemek için acele ettiğini belirterek, Güler Zere, Erol Zavar, Mehmet Yeşiltepe, Gülizar Akın ve daha onlarca tutsağın katledilmek istendiğini söyledi.

Adana

Kanser hastası devrimci tutsak Güler Zere ve diğer onlarca hasta tutuklu ve hükümlünün her gün bir adım daha ölüme yaklaştıklarının ve sorumluların gözlerini

ve kulaklarını kapatarak ölümlerin yaklaşmasını izlediklerinin belirtildiği açıklamada, Güler Zere'nin durumunun her geçen gün daha da kötüleştiği ifade edildi.

İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen açıklamada Zere'nin 3. kez ameliyat olduğu ve üç gün boyunca da komada kaldığı ancak buna rağmen tahliye edilmeyerek katledilmeye çalışıldığı ifade edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

Bursa'da Zere eylemi

Halk Cephesi 22 Ekim akşamı Fomara'daki AKP İl Binası önünde “Güler Zere'ye özgürlük! Hasta Tutsaklar serbest bırakılsın!” pankartı açarak basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada şunlar söylendi:

“Buradan bir kez daha, iktidara ve onun kurumlarına sesleniyoruz, uyguladığınız politikalarla Güler Zere ve hasta tutsakların yaşamlarına kastetmekten vazgeçin. Suçlarınıza yenilerini eklemeyin. Halka ve devrimcilere işlediğiniz suçların hesabını er yada geç, tarih önünde vermekten kurtulamazsınız.”

Eyleme BDSP, ESP ve BATİS destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Hasta tutsaklar için açlık grevi!

Bursa'da Zere için açlık grevi

Bursa'da Halk Cephesi ve ESP 25 Ekim günü “Güler Zere'ye özgürlük!” talebi ile 2 günlük açlık grevi başladı. Orhangazi Parkı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasında şunlar söylendi:

“Uygulanan bu imha politikalarını protesto etmek kendine insanım diyen herkesin hakkı ve görevidir. Bundan dolayı bu haksız ve adaletsiz politikaları protesto etmek amacı ile 2 günlük açlık grevi başlatıyor, tüm halkımızı bizimle birlikte olmaya, sesimize ses, gücümüze güç katmaları için yanımızda olmaya çağırıyoruz.”

Eyleme BDSP de katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Güler Zere ve hasta tutsaklar için açlık grevi!

Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP) 24 Ekim günü Okmeydanı Sibel Yalçın Direniş Parkı'nda gerçekleştirdiği bir eylemle Güler Zere ve hasta tutsakların serbest bırakılması için 3 günlük açlık grevi başlattığını kamuoyuna duyurdu.

Eylemde “Keyfiyete son verin Güler Zere'yi serbest bırakın!”, “Güler Zere ve hasra tutsaklar için üç günlük açlık grevindeyiz! / Tecrite Karşı Mücadele Platformu” pankartları açıldı.

Eylemde platform adına açıklama yapan TAYAD Başkanı Behiç Aşçı, imha politikalarının bir parçası olarak hapishanelerde hasta tutsaklara dayatılan saldırıların bir an önce durması için 3 günlük açlık grevine gittiklerini söyledi.

Birkaç gün önce, İskenderun Hapishanesi'nde beyinde ur bulunan Ekrem Bardakçı'nın yaşamını yitirdiğini hatırlatan Aşçı, 9 yılda cezaevlerinden 306 tutuklunun tabutunun çıktığını, Güler Zere'nin ölmesine izin vermeyeceklerini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

Yürüyüş'e kapatma cezası

Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm İçin Yürüyüş dergisinin 25 Ekim '09 tarihli 195. sayısı "PKK propagandası" yapıldığı gerekçesiyle toplatıldı ve 1 ay yayın durdurma kararı verildi.

Yürüyüş adına yapılan açıklamada derginin karşı karşıya kaldığı ilk baskı olmadığı ifade edildi. Bir ay önce de yine toplatma ve yayın durdurma cezası verilerek dergisinin sesinin boğulmak istendiği söylendi. Demokrasiden, özgürleşmeden bahseden AKP'nin özgürlük anlayışının sınırları anlatıldı. Açıklamada şunlar söylendi:

"AKP iktidarı kendinden olmayan her şeye , herkese düşmanca yaklaşmaktadır. Bu anlamda onların sunduğu yalanları teşhir eden, gerçekleri halka gösteren devrimci basın her zaman öncelikli susturulması gereken hedefleri arasında olmuştur(...)

İktidarın gerçekler konusundaki tavrı kendinden öncekilerle aynıdır. Bizim de gerçekleri haykırma konusundaki tavrımız da aynıdır. Gerçeklerin sesi olmaya, halkın sesi olmaya devam edeceğiz. Bunun için İrfan olduk, Ferhat olduk vurulduk, Engin olduk canımızı verdik. Yine vuruluruz, yine ölürüz ama susmayız. "

"Rantsal dönüşüme hayır"

Gebze Adem Yavuz ve Cumhuriyet Mahallesi emekçileri gerçekleştirilmek istenen "kentsel dönüşüm" uygulamalarına karşı yürüdü.

"Kentsel dönüşüm istemiyoruz!" başlığıyla toplanan imzaları teslim etmek için 23 Ekim günü Gebze Belediyesi'ne yürüyen emekçiler, burada basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, Gebze Belediye Başkanı Adnan Köşker'in 20 Ekim tarihinde Cumhuriyet ve Adem Yavuz Mahallesi Güzelleştirme ve Yaşatma Derneği'yle yaptığı görüşmede "kentsel dönüşüm" uygulamalarında geri adım atmayacağını ifade ettiği belirtildi. Başkanın, ilk Kirazpınar Mahallesi'nde gerçekleştirilecek olan yıkımların bir hafta sonra başlayacağı, ardından da Cumhuriyet ve Adem Yavuz Mahallelerinde yıkımların parça parça hayata geçirileceğini söylediği belirtildi.

Emekçiler açıklamada evlerinin yıkılmasına izin vermeyeceklerini ifade ettikten sonra imzaları belediyeye teslim ettiler.

Kızıl Bayrak / Gebze

Halkevleri Ankara'da miting düzenledi

25 Kasım Pazar günü Halkevleri, "Halkın hakları var, krize karşı şartları var" şiarıyla Ankara'da miting düzenledi.

Halkevleri'nin "krizin yarattığı toplumsal yıkım karşısında haklarımız için birleşiyoruz" sloganıyla yürüttüğü çalışmalar kapsamında gerçekleştirdiği miting için Dikimevi Kavşağı'nda toplanan Halkevi üyeleri, miting alanı olan Kolej Kavşağı'na yürüdü.

Miting programında sırasıyla Halkevleri Genel Başkanı İlknur Birol, Barınma Hakkı Bürosu Avukatı ve Halkevleri Genel Başkan Yardımcısı Ender Büyükçulha, Halkevi Kadınlar adına Pınar Koyuncular, Engelli Hakları Atölyesi'nden Mahmut Keçeciler, üniversite ve lise öğrencileri adına Çağdaş Ersoy ve Halkevleri Örgütlenme Sekreteri Samut Karabulut birer konuşma yaptı.

Halkevleri Genel Başkanı İlknur Birol mitingde yaptığı konuşmada, egemenlerin işçi ve emekçilere kölece çalışmayı, düşmanlığı dayattığını belirtti.

Mitinge, BMİS üyesi Renta işçilerinden ve Dev Sağlık-İş üyesi Okmeydanı Hastanesi işçilerinden de katılım vardı. İşçiler Arızlı emekçileriyle beraber mitingde konuşma gerçekleştirdiler.

Gözaltında işkence ve taciz...

ESP, 2 çalışanının Esenler'de barış gruplarının gelişiyile ilgili bildiri dağıtırken gözaltına alınması ve işkence görmesiyle ilgili 24 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenledi.

Toplantıda basın açıklamasını gözaltında işkence ve tacize mağruz kalan Gökben Keskin gerçekleştirdi. Keskin yaptığı açıklamada, 21 Ekim Perşembe günü Esenler Birlik Köprüsü üzerinde ESP'nin "Kürt sorununda adil, onurlu, demokratik barış. Barış elçileri muhatap alınsın" bildirimlerini dağıtırken gözaltına alındıklarını ve Esenler Üçyüzlü Polis Karakolu'na götürüldüklerini ifade etti. Keskin, gözaltına alınarak başlatılan keyfi uygulamaların karakoldada sürdüğünü belirterek, arama yapma bahanesiyle kendisini ve arkadaşı Yılmaz Selçuk'u iki ayrı odaya götürdüklerini söyledi. Keskin yaşadıklarının devamını şu sözlerle anlattı:

"Gayri hukuki uygulamayı kabul etmemem üzerine zorla alt kata indirildim. Orada üstüme çıkan polisler, 45 dakika süren ince arama işkencesini kendi aralarında mola vererek uyguladılar. İlk önce kaba dayak eşliğinde üzerimde bulunan ceket çıkardılar. Bir süre sonra üzerimdeki diğer kıyafetleri çıkartıp sadece iç çamaşırlarım giyinik vaziyette 15 dakika yalnız bıraktılar. Sonra gelip zorla iç çamaşırlarımı çıkartıp kaba dayak eşliğinde vajinal bölge dahil arama yaptılar. Vajinal, göğüs, bacak ve karın bölgesine sürekli darbeler vurdular. "

Basın toplantısında, Emekçi Kadınlar Derneği adına konuşan Fahriye Ilgaz ise konuşmasında, saldırının iki yönlü olduğunu söyledi. Birincisinin kadın kimliğine dönük, ikincisinin ise barış mücadelesini engellemeye dönük bir saldırı olduğunu ifade etti. Açıklamada ESP adına Duriye Sezgin konuştu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir Liseli Gençlik Platformu çalışmalarından...

İLGP çalışmaları kapsamında okulların açılmasıyla birlikte okullarda ve dershanelerde liseli gençliğe, sorunların nasıl anlatabileceğinin ve hangi araçların kullanılabileceğinin tartışıldığı toplantılar yapıldı. Toplantıya farklı liselerden katılım sağlandı.

Liseli gençliğin özgün sorunları üzerinden yürütülecek bir çalışma kapsamında, "Liselilere açık mektup" başlıklı bildiriler hazırlandı ve bildirilerin değişik liselerin önünde dağıtılması planlandı.

Toplantıdan çıkan sonuçlar çerçevesinde ilk olarak, 22 Ekim Perşembe günü Bornova'da bulunan liselere bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Dağıtım sırasında birçok liseliyle ticarileşen eğitim ve bu dönem sadece adı değişen ama mantığı aynı olan "Sınıfsal Eleme Sınavları" üzerinden tartışma imkânı yakalandı. Liselilerin bildiriye ilgisi yoğundu. Hatta başka liselerden arkadaşlarına vermek için bazı liseliler birkaç tane bildiri birden istedi.

İzmir Liseli Gençlik Platformu

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **60 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **120 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

**Gelecek ve
özgürlük için**

**6 Kasım'da
alanlara!**